

Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen_8e jrg Nr..01 jan 1959	_____	2
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen_8e jrg Nr..02 feb 1959	_____	14
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen_8e jrg Nr..03 mrt 1959	_____	21
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen_8e jrg Nr..04 apr 1959	_____	29
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen_8e jrg Nr..05 mei 1959	_____	37
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen_8e jrg Nr..08 aug 1959	_____	45
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen_8e jrg Nr..09 sep 1959	_____	53
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen_8e jrg Nr.06 juni 1959	_____	61
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen_8e jrg Nr.07 juli 1959	_____	69

RIJKSPOLITIE- ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET
RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

8e Jaargang
1 jan. 1959
No 1

B.

*De redactie wenst haar abonné's, lezers en
lezeressen en al diegenen, die medewerken aan de totstandkoming
en instandhouding van de „Reflector” een in
alle opzichten gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar*

MUTATIES

Verplaatsingen:

- Hulzinga, J., wmr. 1e kl. no. 2755, van Ferwerd naar Blija als post-c.
 Schoenmaker, J., adj. no. 240, van Staf District Heerenveen naar Appingedam, als groepscommandant.
 Froma, J. K., wmr. 1e kl. no. 2239, van Valthe naar Verkeersgroep Heerenveen.
 Tigchelaar, D., owmr. no. 119, van Verkeersgroep Heerenveen, naar de groep Zouterwoude (ressort 's-Gravenhage), als groepscommandant.
 Dieterman, H. G., wmr. 1e kl. no. 3086, van Wedde naar Verkeersgroep 's-Gravenhage.
 Groen, A., wmr. 1e kl. no. 2242, van Driesum naar Schiermonnikoog.
 Keijzer, H., wmr. 1e kl. no. 1909, van Dokkum naar Driesum, als postcommandant.
 De Boer, K., aspirant, van Opleidingsschool Arnhem naar Nieuwolda.
 Kroon, F., aspirant, van Opleidingsschool Arnhem naar Oude-Pekela.
 Kasemier, H. J., aspirant, van Opleidingsschool Arnhem naar St. Annaparochie.
 Dijkstra, W., aspirant, van Opleidingsschool Arnhem naar Grootegast.
 De Jong, J., aspirant, van Opleidingsschool Arnhem naar Dokkum.
 Meima, J., aspirant, van Opleidingsschool Arnhem naar Beilen.
 Heide, D. v. d., aspirant, van Opleidingsschool Arnhem naar Uithuizermeeden.

Met eervol ontslag:

- Daling, H. K., adjudant no. 8 Groningen, met pensioen.
 Harms, H. K., wmr. 1e kl. no. 855 Blija, op verzoek wegens emigratie naar de U.S.A.

Aangewezen als bureauchef Staf District Groningen:

- Zijlstra, R., adjudant no. 97, Distr. Staf Groningen m.i.v. 1-1-1959.

Geslaagd voor certificaat maatschappelijk werker A, hoofdvak maatsch. zorg:

- Mei, D. v. d., wmr. 1e kl. Inspectie Groningen.

Geslaagd voor het politiediploma Aa:

- Keuning, D., wmr., Koudum.

Geboren:

- Aaltje, d.v. wmr. M. Bosma en D. de Vries, te Koudum.
 Edith, d.v. wmr. D. Smit en M. E. de Jonge, te Scharnegoutum.
 Hendrik, z.v. wmr. 1e kl. G. Boezen en W. Uneken, te Ide.
 Hans, Theodorus Frederikus, z.v. wmr. Th. Fr. Bollen en C. M. van Olphen, te Heerenveen.

5 cent-fonds

Bij mijn thuiskomst uit het ziekenhuis te Meppel, op maandag 15 dec. '58, werd ik verrast met een prachtige cyclaam van het 5 cent-fonds. Het deed mij erg goed zo'n blijk van medeleven te mogen ontvangen. Langs deze weg wil ik dan ook allen hartelijk bedanken voor de attentie.

Mevr. E. Prins-Stijntjes te Diever, Tussendorp 8

Mede namens mijn man hartelijk dank aan het 5 cent-fonds voor het heerlijke fruit dat ik bij mijn thuiskomst uit het ziekenhuis mocht ontvangen.

L. Klinkers-Konings, J. v. Galenl. 21, Winschoten

Mede namens mijn zoontje dank ik de commissie en leden voor de aardige attentie die hij van u mocht ontvangen na zijn armbreuk en hersenschudding.

A. J. Weggelaar, Star Numanstraat 75A, Groningen

Willy Porte te Oldeboorn bedankt het 5 cent-fonds voor de prachtige fruitschaal, die ze na het ongeval en tijdens haar ziekte mocht ontvangen.

Willy Porte, Oldeboorn C 398.

Hierbij betuig ik mijn hartelijke dank voor het heerlijke fruit dat ik van het 5 cent-fonds mocht ontvangen bij mijn terugkomst uit het ziekenhuis.

Mevr. G. Knol-Beimers, Houtwal 22, Oosterwolde (Fr.)

Hartelijk dank aan het 5 cent-fonds voor de overheerlijke mand fruit, die ik tijdens mijn ziekte thuis mocht ontvangen.

De wmr. 1e kl. C. N. v. d. Zee, Irnsum

Hierbij betuigen wij onze hartelijke dank aan de leden van het 5 cent-fonds voor de prachtige jeep welke ons zoontje tijdens zijn ziekte mocht ontvangen.

G. Zijlstra

J. Zijlstra-De Jong, Groningen

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressorst Groningen, omfattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Opperwachtmeester F. de Vries, Districtsstaf Groningen; Opperwachtmeester T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Wmr. I. J. Krediet, Districtsstaf, Leeuwarden; Wmr. I. F. Zijlstra, Districtsstaf Assen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES; N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220-1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkoms van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Officiële opening van het nieuwe gebouw der Rijkspolitie te Ten Boer

Op de achttiende december 1958, precies 15.00 uur, vond in Ten Boer een belangrijke gebeurtenis plaats, namelijk, de officiële opening van het vorig jaar nieuwgebouwde pand, Rijksgebouw, der Rijkspolitie omvatende groeps- en postbureau met bijbehorende localiteiten en twee dienstwoningen, respectievelijk voor de groeps- en postcommandant. Met de totstandkoming van dit complex is in een lang gevoelde behoefte voorzien. Maar nu is het dan ook volkomen in orde. Het geheel is voorzien van een moderne apparatuur die niets te wensen over laat. Het gehele belsysteem kan met een handomdraai worden overgeschakeld op ieder der woningen.

Wij overdrijven niet met te zeggen dat de openingsplechtigheid bijzonder geslaagd is. De leiding berustte bij de burgemeester van Ten Boer, mr. P. J. Molendijk. De burgemeester kon vele genodigden het welkom toeroepen. Aanwezig waren o.m. Overste Römelingh, de burgemeester van Noorddijk, ir. Bosma, vertegenwoordigers van de Rijksgebouwendienst, de aannemer, de schilder en daarnaast de bijna voltallige groep met vele van de tot onze groep behorende reservisten.

Na de sleutelceremonie en het bezichtigen van het gebouw vond een receptie plaats in de theoriezaal, die daardoor vrijwel geheel gevuld was.

Al van den beginne bleek de grote waarde van deze ruimte, die zich uitstekend leent voor een bijeenkomst als deze.

Aan Ineke van opper Oosting viel de eer te beurt de sleutel aan te bieden en zij deed dit stijlvol. Het kussen was omkleed met vlekkeloos rood-wit-blauw en de sleutel versierd met een oranjelint.

Mr. Molendijk als eerste spreker zette uiteen de betekenis van een goed geoutilleerde politie in het huidige tijdsgewricht en relateerde hierbij de verschillen

van voorheen en thans. De ontwikkeling van het maatschappelijk leven en zijn hedendaagse constellatie, zo sprak de burgemeester, stellen hoge eisen, liggende voornamelijk op geestelijk terrein, waar de Politie een belangrijke rol in speelt. Z.E.A. roemde de goede verhouding burgemeester-politie in de groep en schreef deze toe aan wederzijds begrip. Dit werd door burgemeester Kuiper van Noorddijk onderstreept. En wij van onze kant kunnen zeggen het met de burgemeesters maar uitermate goed te hebben getroffen. Want ondanks alles is het toch zo, dat het juist op de onderlinge verhoudingen aan komt. Ergens staat geschreven dat het „onzichtbare van hoger waarde is dan het zichtbare.”

Voorts werd het woord gevoerd door Overste Römelingh, ir. Bosma, de heer Veenstra van de Rijksgebouwendienst en de groepscommandant. Zij allen belichtten, naast andere facetten, de waarde ener goede harmonie en van een juist beleid. Zonder haar verliest het materiële zijn glans.

En thans zal naar wij hopen een einde zijn gekomen aan het zwerversbestaan van de groepsadministratie en haar beheerder. Toen op 1 maart 1943 de groep Ten Boer werd opgericht vond men onderdak in het gemeentehuis Ten Boer om daarna in 1952 te verhuizen naar een houten noodwoning, die op 26 november jl. werd ontruimd om het nieuwe perceel te betrekken. Wij zijn trots op onze gebouwen en hopen deze waardig te zijn.

„It hat swier kealle”, wat in het algemeen beschaafd zoveel betekent als, „Het heeft heel wat voeten in de aarde gehad”, maar wij peinzen hierover niet. Wij verheugen ons in het heden en hebben vertrouwen in de toekomst.

En last but not least, als Hij met ons is, wie zal dan tegen ons zijn?
Roorda

De Rijkspolitie-volleybalkampioenschappen Ressort Groningen 1958

Op woensdag 3 december jl. organiseerde de S.R.R.G. in de „Korenbeurs” te Groningen voor de zesde achtereenvolgende maal de jaarlijkse volleybalkampioenschappen van het Ressort Groningen. Deelnemende ploegen waren de A- en B-teams van alle tot de Inspectie Groningen behorende Districten.

De voorzitter der S.R.R.G. kon om 9.30 uur alle deelnemers een hartelijk welkom toespreken en wenste allen een prettige en succesvolle dag toe.

Hierna namen de wedstrijden een aanvang onder leiding van Nevobo-scheidsrechters, die wederom bereid waren de leiding op zich te nemen.

Het programma werd op zeer vlotte wijze afgewerkt, waarbij opviel dat het team van Groningen nog steeds dezelfde kracht opbracht als voorgaande jaren, doch dat de overige ploegen speltechnisch omhoog waren gegaan. Iedere partij bracht dan ook de nodige spanning met zich mee.

Bij de A-teams zagen we direct al een zwakker geacht Winschoten tegen Groningen aantreden. Wat in jaren niet was gebeurd, geschiedde nu. De eerste set werd door Groningen met moeite gewonnen (15—12). In de tweede set kwam Winschoten pas goed los en Groningen kreeg zijn eerste set als verlies op zijn lijstje te staan. Winschoten won deze set royaal met 15—6. Een derde set was derhalve noodzakelijk. Fel werd er gespeeld maar uiteindelijk zegevierde Groningen met 10—15. Het goede spel van Winschoten was echter reeds een verrassing. En het zou niet de enige verrassing blijven. In de tweede wedstrijd kwam Leeuwarden tegen Winschoten in het veld. De eerste set gaf goed spel en heel veel spanning te zien. Leeuwarden gelukte het uiteindelijk om de set op zijn naam te brengen met 18—16. De tweede set gaf wederom een verbeterd Winschoten te zien en het gelukte hun dan ook om Leeuwarden van het veld te spelen (15—5). Derhalve moest er wederom een derde set worden gespeeld. Spanning, spanning en nog eens spanning in deze set. De ploegen wogen gelijk tegen elkaar op en na veel wisseling van opslag won Leeuwarden met 15—11.

Uit deze twee wedstrijden bleek reeds dat de ploegen aan elkaar gewaagd waren. Voorgaande jaren werd iedere partij beslist in 2 sets. Nu waren er reeds zes sets nodig om twee partijen te beslissen.

Hierna traden Assen en Heerenveen in het veld. Assen de gedoofterverfde ploeg voor de onderste plaats bleek echter ook aan kracht te hebben gewonnen. Het spel was technisch met sprongen omhoog gegaan en het teamwork was veel en veel beter dan voorgaande jaren. In de eerste set bleek reeds dat Heerenveen geen „walk over” zou krijgen. Fel werd er door Assen gevochten voor de overwinning maar in het gezicht van de haven strandde zij. Ze verloren met 15—13. In de tweede set was Heerenveen zich er terdege van bewust dat zij op alles moesten zijn voorbereid. Het gevolg was dan ook dat Heerenveen fel van leer trok en deze set met 9—15 op haar naam bracht.

Hierna volgde Groningen-Assen. Hier bleek toch nog weer de kracht van de Groningers, die nu beter ingespeeld waren, dan in hun eerste wedstrijd. Assen werd vlot met 15—4 en 15—3 verslagen.

Heerenveen-Leeuwarden gaf een spannende strijd te zien, die wederom in drie sets de beslissing moest brengen. Beide ploegen waren aan elkaar gewaagd en uiteindelijk won Heerenveen, doch het had met iets meer geluk voor Leeuwarden, ook net andersom kunnen zijn (13—15; 15—13; 16—14).

Assen-Winschoten werd een strijd van gelijkwaardige tegenstanders. De eerste set werd vlot door Assen gewonnen met 15—10. Na het spel tegen Heerenveen, was

dit voor Assen het eerste succes sinds jaren op dit volleybaltoernooi. Helaas kon dit succes niet worden doorgevoerd want de tweede en derde set gingen verloren met 7—15 en 3—15.

Leeuwarden-Groningen gaf weer het vertrouwde beeld van ieder jaar. Een overwegend sterker Groningen speelde Leeuwarden van het veld. De eerste set werd er nog behoorlijk tegenstand geboden door Leeuwarden (9—15) doch in de tweede set verpletterde Groningen zijn tegenstanders (15—1).

Ook Heerenveen kon het tegen de Groningers niet bolwerken. Met de regelmaat van de klok werden de punten door de Groningers gemaakt en met 2 x 15—3 ging ook Heerenveen tenonder.

Heerenveen-Winschoten leverde voor de Heerenveners geen moeilijkheden op want ze wonnen rustig met 15—3 en 15—5.

De grootste verrassing was echter de strijd tussen Assen en Leeuwarden. Assen dat dit jaar bepaald van de onderste plaats af wilde vecht voor alles wat zij waard was. Met grote moeite zag Leeuwarden kans om de eerste set te winnen, zij het met de hakken over de bekende sloot (16—14). Assen verbeterde op een overwinning gaf zich echter niet gewonnen en de tweede set bracht zij op zijn naam 15—13. Weer moest dus een derde set de beslissing brengen. Onder daverende toejuichingen van het talrijke publiek werd deze strijd gestreden. Leeuwarden vocht en Assen vocht. De punten gingen gelijk op naar beide partijen. Totdat Assen op één maal de smaak goed te pakken kreeg en uitliep naar 15, daarbij Leeuwarden op 10 staande latend. Zo was dit A-toernooi derhalve afgelopen. Groningen stond wederom voor het zesde jaar fier aan de kop met 8 pnt. Heerenveen volgde met 6 pnt en daarna zagen we Winschoten, Leeuwarden en Assen ieder met 2 pnt. Door beter setgemiddelde kwam Winschoten op de derde plaats, Leeuwarden werd vierde en Assen moest wederom, ondanks de energieke pogingen, op de onderste plaats gaan zitten. Al met al bleek echter wel dat de ploegen met uitzondering van Groningen weinig voor elkaar onderdoen.

Bij het B-toernooi bleek ook al dat de krachten niet ver uit elkaar lagen. Assen gaf ook hier blijk goede vorderingen op volleybalgebied te hebben gemaakt want de strijd ging hier voornamelijk tussen Heerenveen, Leeuwarden en Assen. Winschoten en Groningen bleven hier onder de maat en de einduitslag was voor de eerste plaats weer een puzzel. H'veen, L'den en Assen eindigden hier ieder met 6 pnt. Door beter setgemiddelde werd Heerenveen nr 1; Leeuwarden kwam op de tweede plaats en Assen werd hier derde. Groningen kon nog net op de vierde plaats komen en Winschoten sloot de rij met 0 pnt.

De volledige uitslagen waren:

A-toernooi

Winschoten-Groningen 12—15; 15—6; 10—15.
Leeuwarden-Winschoten 18—16; 5—15; 15—11.
Assen-Heerenveen 13—15; 9—15.
Groningen-Assen 15—4; 15—3.
Heerenveen-Leeuwarden 13—15; 15—13; 16—14.
Assen-Winschoten 15—10; 7—15; 3—15.
Leeuwarden-Groningen 9—15; 1—15.
Assen-Leeuwarden 14—16; 15—13; 15—10.
Groningen-Heerenveen 15—3; 15—3.
Heerenveen-Winschoten 15—3; 15—5.

1. Groningen 8 pnt.
2. Heerenveen 6 pnt.
3. Winschoten 2 pnt.
4. Leeuwarden 2 pnt.
5. Assen 2 pnt.

B-toernooi

Winschoten-Groningen 3—15; 13—15.
Leeuwarden-Assen 4—15; 15—6; 8—15.
Heerenveen-Winschoten 15—8; 15—7.
Groningen-Leeuwarden 5—15; 6—15.
Heerenveen-Assen 15—9; 15—6.
Winschoten-Leeuwarden 7—15; 5—15.
Heerenveen-Groningen 15—12; 15—10.
Assen-Winschoten 10—15; 15—4; 15—7.
Leeuwarden-Heerenveen 15—13; 14—16; 15—11.
Groningen-Assen 9—15; 1—15.

1. Heerenveen 6 pnt.
2. Leeuwarden 6 pnt.
3. Assen 6 pnt.
4. Groningen 2 pnt.
5. Winschoten 0 pnt.

De wedstrijden werden o.m. bijgewoond door mej. mr. M. A. Boom, officier toegevoegd voor jeugdzaken te Groningen, de officier toegevoegd Kapitein Elzinga, Majoor E. A. Mackay, districtscommandant Assen, die tevens na afloop de prijzen uitreikte namens de heer Territoriaal Inspecteur der Rijkspolitie Groningen, die helaas niet aanwezig kon zijn.

De Secretaris-Penningmeester, D. N. W. Tits.

Groepsbindingsbijeenkomst te Wehe

Op dinsdag 16 december werd in de theoriezaal van het groepsbureau te Wehe een bindingsbijeenkomst gehouden voor het beroeps- en reserve personeel van de groep Wehe, waarbij ook de echtgenotes van dat personeel waren uitgenodigd. Voor deze gelegenheid was de theoriezaal gezellig „opgetuigd”. Op ieder tafeltje prijkte een vaasje met chrysanten en een koffiepote, zodat de ambtelijke sfeer, die daar anders heerste, nu geheel was verdwenen.

Toen de groepscommandant om 20.00 uur de bijeenkomst opende, waren 45 personen aanwezig en was het zaaltje gezellig vol.

Hij heette de aanwezigen allen hartelijk welkom en deelde mee, dat de bijeenkomst was bedoeld om de band tussen het reserve en het beroepspersoneel te verstevigen en om het bezoek aan de oefenavonden te stimuleren. Volgens de groepscommandant is het groepsbureau te Wehe mee één der mooiste van het ressort Groningen en het speet hem, dat het nimmer officieel was geopend. Hij achtte deze avond dan ook uitermate geschikt om het alsnog te doen en stelde de aanwezigen in de gelegenheid om het bureau in de pauze te bezichtigen.

De gasten werden voortdurend beziggehouden door éénacters, zang- en voordrachten door eigen krachten afgewisseld door gitaarmuziek van de gebroeders Overbeek. Voor de inwendige mens werd gezorgd door de dames van het vaste personeel van de post Wehe en zij kweten zich voorbeeldig van hun taak.

Voorts werd er een voetbalwedstrijd gehouden door twee gemengde elftallen, waaraan door beide sexen met veel vuur werd deelgenomen. De spanning bleef er tot het einde in. Dienstonegevallen kwamen bij deze wedstrijd gelukkig niet voor, daar iedere speler op zijn stoel kon blijven zitten.

Een zangwedstrijd deed de muren trillen, zodat het gevaar voor scheuren niet denkbeeldig was. Gelukkig is het bureau stevig gebouwd zodat het tegen een stootje kan. Af en toe werd er op de tonen van de muziek gezellig ingehaakt, waarbij niemand achterbleef.

Om 1 uur werd de bijeenkomst door de groepscommandant gesloten, na dank te hebben gebracht aan de bezitters van een auto, die spontaan hadden aangeboden de niet-bezitters van een dergelijk gemakkelijk voertuig van huis te halen en weer terug te brengen, als-

mede aan allen, die hadden meegewerkt om de avond te doen slagen, waartoe zeker had bijgedragen de ceremoniemeester.

Allen gaven te kennen, dat zij zeer hadden genoten en dat zij gaarne op een dergelijke avond zouden terugkomen.

Br.

Officiële opening Groepsbureau te Warffum

Op maandag 24 november 1958 had de officiële opening plaats van het nieuwe Groepsbureau te Warffum; het was reeds enkele dagen eerder om noodzakelijke redenen in gebruik genomen en de beide woningen waren kort te voren betrokken.

Omstreeks 14.30 uur arriveerden de Burgemeester van Warffum en de Districtscommandant met de genodigden en stond het voltallige personeel van de Groep opgesteld voor het gebouw.

De Burgemeester werd door de Groepscommandant een sleutel aangeboden, gepresenteerd met oranje lint op een fluwelen kussen door de 12-jarige Anegre Pieters, dochter van de Groepscommandant, met verzoek daarmede het gebouw te willen openen.

Alle aanwezigen traden daarop naar binnen en er had een rondgang door het gebouw plaats met toelichting van de Groepscommandant. Ook de woningen werden bezichtigd.

Daarna werd verzameld in de theoriezaal en zorgden de dames van de politiemannen te Warffum voor een kopje thee met een koekje en werd een rokertje aangeboden (door de gemeente Warffum).

Tot de aanwezigen behoorden: de Burgemeesters van alle 4 tot de Groep behorende gemeenten, de Districtscommandant Overste Römelingh, de Luitenant Warneke, de architect, vertegenwoordigers van de Rijksgebouwendienst te Groningen, de opzichter van de Rijksgebouwendienst te 's-Gravenhage, de aannemers, de uitvoerder, de gemeente-architect van Warffum en vele anderen, waaronder de pers.

Velen voerden het woord; zij allen spraken hun voldoening uit en getuigden daarbij van de noodzaak van het tot stand komen van dit gebouw dat is ingericht naar de eisen des tijds o.a. Bureau Groepscommandant, bureau Postcommandant, theoriezaal, een garage, een arrestantenlokaal, een confrontatiespiegel en telefoon met 6 toestellen door het gehele gebouw.

Door het in gebruik nemen van dit gebouw, is het Korps Rijkspolitie weer een grote aanwinst tebeurt gevallen.

Officiële opening van het nieuwe groeps- en postbureau te Bedum

Hoewel het bureau-gedeelte reeds enige weken in gebruik was genomen, i.v.m. een overhaast vertrek uit het oude groepsbureau, vond op woensdag 3 december 1958, om 15 uur de opening van het groeps- en postbureau der rijkspolitie te Bedum plaats.

Voor zover aanwezig vanwege de dienst, stonden onder leiding van de groepscommandant Adjudant Kruit, de manschappen aangetreden toen verschillende autoriteiten met genodigden, zich langs de opgestelde politiemannen, naar de vooringang van het gebouw begaven. Aldaar bood de dochter van de Postcdt. Dobma, de sleutel van het gebouw aan de Burgemeester van Bedum aan, die daarna het gebouw opende en de genodigden en de manschappen binnen liet komen. Nadat het gezelschap onder leiding van de Districtsctd., Overste Römelingh, het gebouw van binnen in oogen-schouw had genomen, werd in het grote theorie-lokaal een zetel ingenomen. Aldaar werd een kop thee met bijbehoren aangeboden, terwijl de liefhebbers van roken ook aan hun trek konden komen. Dat hiervan gebruik werd gemaakt, moge blijken uit het feit, dat al heel spoedig een rook-gordijn was gelegd, zodat „spuieren” noodzakelijk werd.

De leiding was verder bij Burgemeester Spoelstra van Bedum, die allen hartelijk welkom heette, o.a. de Burgemeesters van Adorp en Winsum, secretaris, architect en wethouder der gemeente Bedum, de heer Veenstra voor de rijksgebouwendienst, de ontwerper architect Bosma, aannemer Hoogakker jr en de schilder Van der Klei.

Allereerst begon de Burgemeester het wel en wee over het tot stand komen van het gebouw te vertellen, waaruit bleek, dat reeds in het jaar 1950 de bouw van een politie-bureau ter sprake kwam. Verder wenste hij de Groeps- en Postcdt. met hun manschappen geluk met dit prachtige gebouw, waarin zij naar hij hoopte het werk ten dienste van de gemeenschap, o.a. Het Hoogste Gezag, Provinciale en gemeentelijke, naar volle tevredenheid mogen verrichten. Hij overhandigde Adjudant Kruit de sleutel, met de wens, dat hij de korte tijd die hij nog in dit gebouw zal werken, dit met zorg zal behandelen en dat de inmiddels hier aanwezige Owmr Blouw, als opvolger van hem, dat eveneens met de manschappen zal doen. Hij bood tevens een geschenk aan, met de wens dat hiervoor een geschikte plaats gevonden zou worden in het lokaal. Hierna overhandigde de Burgemeester een ingelijste foto van Hare Majesteit de Koningin.

Overste Römelingh het woord verkrijgende, bracht allereerst de Burgemeester dank voor de bereidwilligheid om dit gebouw te openen en als Hoofd van de Plaatselijke Politie daarbij als gastheer op te treden. Hij vond het prettig, dat nu eindelijk voor zijn manschappen te Bedum een goed gebouw, waarin een groeps- en postbureau, alsmede woningen voor de Gr.- en Postcdt. tot stand was gekomen. Dat het geheel zo lang had geduurd vond mede zijn oorzaak in het feit dat vanuit Den Haag deze kwestie centraal werd bekeken en naar omstandigheden werd gehandeld. Gezien het feit dat de politie steeds uitgebreider taak krijgt te vervullen, was het dan ook noodzakelijk, dat uitbreiding van diverse bureaus voor de politie kwam, waarin nieuw en modern materiaal wordt aangebracht, zoals ook hier in dit gebouw o.a. een confrontatiespiegel was aangebracht. Hij feliciteerde de Burgemeester van Bedum met dit goed ingericht en aanzienlijk gebouw in zijn gemeente. Dat de architect Bosma, ondanks alle opgelegde beperkingen toch nog iets had uitgewerkt, strekte hem tot eer.

De heer Veenstra sprak namens de Rijksgebouwen-

dienst en deelde mede, dat mede door het feit, dat hier in het Noorden een drieling moest worden geboren (Bedum-Warffum-Ten Boer), de totstandkoming van dit gebouw, zeer zeker zo lang had geduurd. Met de vele wijzigingen betreffende de verschillende justitiële voorschriften zoals b.v. de cellen, moest steeds rekening worden gehouden. Deze zijn thans volgens voorschriften beter en moderner, zodat de bewoners daarvan het in sommige gevallen beter hebben dan de politie zelf. Hij wenste de binnenkort scheidende Adjudant nog een paar genoegelijke dienstmaanden toe in dit gebouw en hoopte, dat de opvolger Owmr. Blouw met de manschappen nog vele jaren hierin hun werk met vreugde mogen verrichten.

De architect Bosma, dankte voor de uitnodiging en toegesproken lof. Het wel en wee betreffende dit gebouw, was naar zijn mening voldoende naar voren gebracht. Hij hoopte dat de manschappen in dit gebouw met blijdschap mogen werken.

De reserve Wmr. Van Kooten, memoreerde dat de oefengroep reserve-rijkspolitie Bedum, inmiddels een mooie prijs had gewonnen onder leiding van Adjudant Kruit, waarvoor nog geen geschikte plaats was gevonden. Vandaar dat hij namens de oefengroep reserve R.P. Bedum, een medaille-kast aanbood, waarin naar hij hoopte nog vele prijzen zouden komen, zowel verkregen door het vaste als door het reserve personeel van de groep. Hij had reeds enkele lesen in dit gebouw meegemaakt en vond het verblijf hierin heel wat prettiger dan in het oude gebouw.

Adjudant Kruit bracht naar voren, dat toen hij hier in Bedum kwam voor vijf jaar terug, het aanvankelijk leek alsof er binnen enkele maanden een nieuw bureau gebouwd zou worden. Hij had gehoopt nog enkele jaren in een nieuwe woning naast het groepsbureau te mogen wonen. Dit was nu nog wel voor enkele maanden mogelijk geweest, maar hij wilde liever zijn goede woning niet verlaten om later af te wachten, wat voor woning hij na zijn vertrek bij de dienst, tot zijn beschikking zou krijgen. Over het dienstgedeelte was hij zeer ingenomen en wist dat dit ook zo was bij zijn manschappen. Ook over het meubilair was hij tevreden. Door hem en de manschappen werd in dit gebouw met plezier de dienst verricht. In vergelijking met het oude bureau, waarin nog het oude meubilair van de vroegere Kon. Mar. gebruikt werd, hadden wij niet alleen een modern gebouw, maar ook modern meubilair gekregen. De Burgemeester heeft gevraagd dit gebouw netjes te willen bewonen en gebruiken. Hij gaf de verzekering aan de Burgemeester, dat het personeel het gebouw en het meubilair als een troetelkindje zouden behandelen. Hij was ervan overtuigd, dat dit ook zo zou blijven, wanneer zijn opvolger over een paar maanden als Cdt. zou zetelen, omdat hij weet dat de manschappen hieraan ten volle meewerken, doordat zij het deels als hun werkkamer beschouwen. Hij dankte de Burgemeester voor de foto van Hare Majesteit, die in het lokaal een waardige plaats zal worden gegeven. Verder dankte hij de reserve Wmr. Van Kooten voor de medaillekast. Hij hoopte dat het vaste en reserve personeel zoveel prijzen zouden veroveren, dat de kast spoedig te klein zal zijn. Nadat de dames Kruit, Blouw en Dobma nogmaals de heren van thee hadden voorzien, dankte Burgemeester Spoelstra allen die aan de uitnodiging gehoor hadden gegeven en sloot het officiële gedeelte van deze bijeenkomst. Hierna werd nog een poosje gezellig over het wel en wee gesproken, onder het genot van een sigaar of sigaret, zodat zeer spoedig andermaal gespuid moest worden om een rook-gordijn te verdrijven.

P. D.

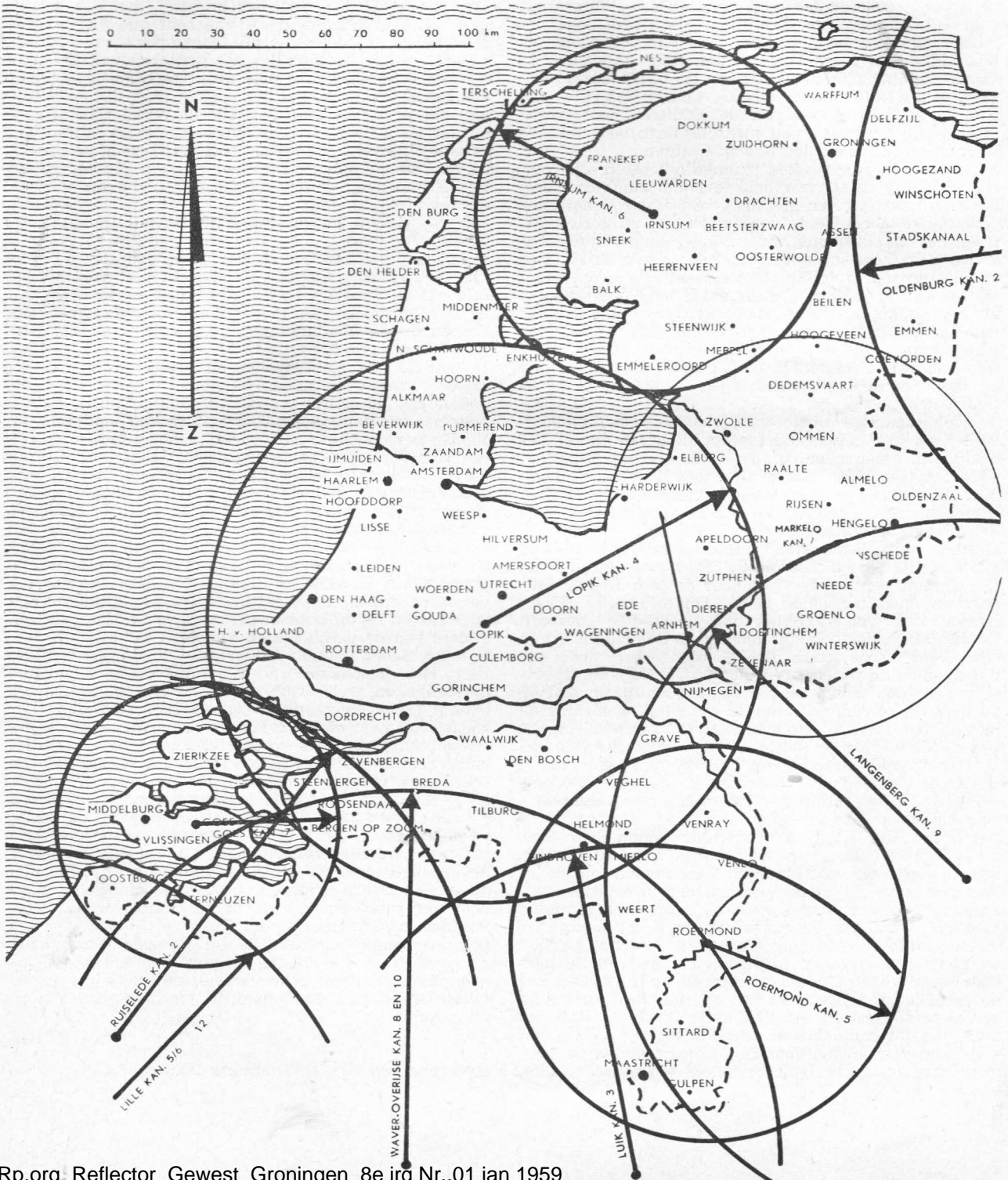
NIEUWS VAN PHILIPS UIT EINDHOVEN

De huidige televisiesituatie in de Nederlandse ether

In de televisiesituatie in de Nederlandse ether is sedert kort weer verdere verbetering gekomen door, na de recente ingebruikstelling van de steunzender te Roermond, het in bedrijf stellen van een overeenkomstige televisiezender te Markelo (kanaal 7). Vooralnog is deze zender voornamelijk met proefuitzendingen in de lucht, doch naar het zich laat aanzien, zal de officiële ingebruikstelling wel niet lang op zich laten wachten. Met uitzondering van een gedeelte van het Noorden zal nagenoeg het gehele land dan van een goede ontvangst van de Nederlandse televisieprogramma's verzekerd zijn. Op het zender-reikwijdtekaartje, dat de situatie per 1 december 1958 weergeeft, zijn de werkingsgebieden der onderscheiden zenders door cirkels aangegeven.

Binnen deze cirkels mag onder normale omstandigheden goede ontvangst worden verwacht van de in het hart van de cirkels vermelde televisiezenders. In de cirkel van de zender Markelo geeft de lijn die van Elspeet naar Arnhem loopt aan, dat ten zuid-westen van deze lijn als regel een beter signaal van de zender Lopik aanwezig is.

Tot normale omstandigheden wordt mede gerekend, dat de toestelbezitters de beschikking hebben over een aan de plaatselijke situatie aangepaste en zorgvuldig op de daar opererende zender gerichte antenne. Dit betekent, dat men er goed aan doet de hiervoor noodzakelijke maatregelen te treffen zodra de plaatselijke omstandigheden zich wijzigen door het in gebruik nemen van een nieuwe zender, welke tot doel heeft goede ontvangst binnen het betrokken woongebied mogelijk te maken of de ontvangst te verbeteren.

Moeten we het zwaard vellen . . . of niet??

De politieambtenaar is een mens en geen robot

Deze herfst moest de Groninger politie enkele keren — het laatst op 16 november jl. — in de binnenstad optreden tegen „nozems”, waarbij enkele ruiten van het hoofdbureau van politie sneuvelen en hier en daar klappen met de gummistok werden uitgedeeld. Een en ander heeft diverse reacties gewekt bij pers en publiek en ik meen dat, nu over en weer de emoties zijn weggeëbd, een kleine nabeschouwing in het korpsblad niet misplaatst is.

Ik heb alle perscommentaren en ingezonden stukken op de voet gevolgd en voorts nog eens wat literatuur over dit na-oorlogse verschijnsel herlezen. Maar ik moet zeggen, eenvoudig is het niet. Wie is „nozem” en waar komt hij weg? Volgens Van Dale is het een op straat rondhangende, lummelige en baldadige jongeman. (Van Dale ontziet dus de „jonge vrouw”.) Het woord zelf is afgeleid van de jiddisch-amsterdamse uitdrukking „penose”, een kwalijke term voor hen die worden gerekend tot het a-sociale milieu.

Sociologen en jeugdleiders tekenen het beeld scherper: „in verveling en eenzaamheid levende jeugd, die sterk verlangt naar sfeer en met als voornaamste kenmerken opzettelijke slordigheid, verzet tegen het burgerlijk patroon der maatschappij en een ongeremde vrijheidsbeleving”. En meer sociologisch gezien: „een naar standen en klassen niet duidelijk te plaatsen jong mens wiens manier van vrijetijdsbesteding moet worden beschouwd als een poging om te beantwoorden aan het voorbeeld dat de sensatiepers en vermaakindustrie creëren en stimuleren en die door zijn festiviteiten uit de anonimiteit tracht te treden (H. B. Romer en drs. H. Feitsma op de najaarslezing gemeentelijke commissie lichamelijke volksopvoeding).

De heer Romer uit Amsterdam, leider van een sociëteitskelder op het Leidseplein voor „Pleiners” maakt nadrukkelijk onderscheid tussen „Pleiners” en „Dijkers”. „Deze laatste groep pleegt eindeloos door de Nieuwedijk te slenteren en diens hoogste ideaal is juist zo goed mogelijk gekleed te gaan en wordt daardoor een karikatuur van de burgerlijkheid”, zo zegt hij; onze „Herestraters” en „Vismarkters” uit de dertiger jaren dus, die duidelijk verschillen van de tegenwoordige „nozem-jeugd”. Het verschil is reeds door de heer Romer aangegeven maar misschien is de „Dijker” en de „Herestrater” ook wel tragischer dan de huidige „nozem”. De oudsten onder hen zijn geboren in de eindphase van een economische crisis die gevolgd werd door het bloedbad aller tijden, wereldoorlog II. Op de fröbelschool leerden ze om bij het eerste luchtalarm plat op de buik bij een binnenmuur te gaan liggen om daarna in 1945 het atoomtijdperk binnen te gaan waarin alle tijdens de oorlog gekoesterde verwachtingen op een „betere wereld” grondig om hals werden gebracht. Kinderen van ouders, geboren in of omstreeks wereldoorlog I, die een zelfde golf van spanning en ontredde-ning hebben ondergaan.

Het is dus deze jeugd, die bovendien gehandicapt door de slechte invloeden van het moderne arbeidsproces en een minder goed functionerend gezinsleven, zaterdags- en zondagsavonds uit de band springt en daardoor vrij regelmatig in het nieuws en in de rubriek „ingezonden stukken” voorkomt. En nu wil ik zowel bij de reacties van de zijde van de pers als bij die van het publiek enkele kanttekeningen plaatsen. Bij die van de pers daar waar we worden aangemoedigd om dit kwaad met de sabel te lijf te gaan. Ik ben van de goede bedoeling van deze suggestie overtuigd maar ik geloof toch dat men met dit middel voorzichtig moet zijn. Want het toepassen van geweld door de politieambtenaar in uniform vergt op zichzelf reeds beleid en zelfbeheersing,

vooral wanneer de openbare orde in het geding is. Het betekent altijd dat ons ergens het gezag is ontglipt of wordt betwist en dit te heroveren of te verdedigen met het blanke staal, wanneer het „nozems” betreft, waartoe dertienjarige kinderen behoren, lijkt mij een hachelijke onderneming. Want ook de politieambtenaar is een mens en geen robot, die men met een druk op de knop in- en uitschakelt en wanneer men hem de sabel ter hand stelt als middel om de openbare orde te herstellen, ook al weet hij zich daarbij gesterkt door de sympathie van een deel der burgerij, dan nog zal hij zich voortdurend moeten afvragen of niet met minder ingrijpende middelen hetzelfde resultaat kan worden bereikt. Niet alleen omdat het hanteren van de sabel bij een ordeverstoring niet altijd rechtmatig is maar ook opdat ons later niet het verwijt treft dat de politie aan het probleem van de moderne jeugd voorbij gaat en dat we geen onderscheidingsvermogen bezitten. Dit betekent niet dat we ergens voor opzij gaan, natuurlijk niet en als we dan tot ingrijpen worden genoopt zullen we het doen op een wijze die grondig maar die ook verantwoord is.

En wat betreft de reacties van het publiek het volgende:

Een inzender, met wie ik het in vele opzichten eens kan zijn, schrijft ergens: „Het is echt niet mijn bedoeling om de politie te beledigen, maar persoonlijk kan ik het optreden van met gummistokken gewapende gezagsdragers niet anders zien dan zwakte. Ligt hier niet de kern van het probleem?”

Ik zou de geachte inzender de vraag willen stellen: „zwakte van wie?”, „van de politie?”. Dat zou betekenen dat de politie verantwoordelijk wordt gesteld voor het feit dat een deel der ouders hun kinderen, die zich in het openbaar niet weten te gedragen, 's avonds de straat op laten gaan. Op de vraag of hier niet de kern van het probleem ligt zou ik dan ook willen antwoorden dat ik hier wel „een kern van het probleem” zie maar de oorzaak hiervan ligt bepaald niet bij de met gummistokken gewapende gezagsdragers. Zij zijn verantwoordelijk voor de openbare orde en wanneer zij worden geconfronteerd met uit de band springende jeugd wordt én door de overheid én door het publiek verwacht dat zij blijk geven tegen de situatie te zijn opgewassen en zij hebben per se geen tijd om eerst de ouders van de delinquenten van huis te halen om hen te laten zien wat hun rebellerende jeugd op straat uitrust. Hun taak is de orde te handhaven en zondig te herstellen en wel direct en alleen zijn bezadigheid, inzicht en zelfbeheersing kunnen hem behoeven voor kritiek achteraf die, soms ook terecht, maar nog vaker ten onrechte, zijn deel wordt. Het métier van de politieambtenaar in uniform in een snel veranderende maatschappij is één van de moeilijkste die er is. De plaats en functie van de politie in onze samenleving is een geheel andere dan bv. 25 jaar geleden en er zal én bij de politie én bij het publiek nog meer moeten veranderen maar we zijn onmiskkenbaar op weg. En daarom is het probleem van de „Halbstarken” voor de politie niet alleen een kwestie van orde en gezagshandhaving maar ook een probleem om de achtergrond van dit verschijnsel te kennen en te begrijpen.

Dat onze jeugd „slechter” is dan vroeger is natuurlijk nonsens. Zij is wel anders en misschien ook wel moeilijker maar hierover behoeven we, indien we ons rekenschap geven van de laatste 40 jaren, beslist niet te verbazen.

J. KERKHOF

Overgenomen uit: *De Groningse Politie*

HET GEZIN VAN LUUKS HILBERS

„Toe oewze Hillechien op die Donderaomt 't flesschien mit Meertsni'water hèn Jan Knelisvolk mus brengen en ze zoo lange wegbleef was Zwaane al doodsbenauwd, dat ze in zeuven slooten teglieke loopen was, maar toe heurde wi'j heur net veur 't huus mit Freins. Ik bin toe mit Zwaane gauw op 't bedde kreupen, net offe wi'j narrengs wat van emarkt hebt, maar now duur ik oe wel verklappen, dat Freins met Hillechien genarnd in de maoneschienen wel duurt te vri'jn. Of Freins det now ook duurt waar aw allemaole bi'j zit, dat betwiefel ik en daaromme volk stel ik veur, daw mit menaar nog iets zingt:

*„Freins, die duu... uurt Hillechien niet
te kussen,
Falderalderiere falderalderiere,
Freins, die duu... uurt Hillechien niet
te kussen,
Falderalde ralderom!”*

Karst klom van de stoel en wachtte af, maar Feins die liet hem niet lang in het onzekere. Hij pakte Hillechien stevig beet en gaf haar een dikke zoen, alsof hij met Hillechien nog op de kruiwagen met knollen bij de wagenschuur achter het huis zat, waar ze samen hun eerste liefdesdroom gedroomd hadden. „Goewd zoo, knappies edaone Freins!” riep Karst. „Maar now aandersumme!” En daar zongen ze met z'n allen weer van:

*„Hillechien die duu... uurt Freinsien niet
te kussen,
Falderalderiere, falderalderiere,
„Hillechien die duu... uurt Freinsien niet
te kussen,
Fal de ral de ral de rom!”*

Hillechien maakte eerst nog een beweging alsof ze het niet durfde wagen, ook maar een ogenblikje echter en ze gaf Freins op beide wangen een dikke zoen en zo spontaan, alsof ze nog met hun beiden in de maneschijn onder de pereboom in de tuin van Karst Karsies stonden te vrijen. Ze hadden het wel verdiend, dat ze beiden voor de zoveelste maal eens toegezongen werden van: „'t Is mooi geweest, 't is drommels mooi geweest.”

Maar die Hillechien was nog niet zo bedeesd als men wel zou denken. Ineens begon ze te zingen en werd hierbij dadelijk door Freins gesteund en vielen de anderen ook mee in van:

*„Karst die duu... uurt Zwaane niet te kussen,
Falderalderiere, falderalderiere!”*

Nu men begrijpt, dat liet Karst zich niet zeggen en voordat Zwaane er erg in had, had Karst haar al te pakken en gaf haar een zoen dat het klapte. Zwaane moest toen vanzelf ook precies hetzelfde doen.

Het werd hierop een gezoen van jewelste, het ging de hele kring rond, ja zelfs Poesten Klaos met Eule en Eule met Klaos kregen een beurt. O, wat moesten ze lachen, nog nooit had men zo'n plezier gehad. De

vrouwen hielden hun buik vast van het lachen, de mannen zwaaiden met armen en benen en zongen door elkaar van: „'t Is mooi geweest!” „Lang zullen ze leven!” „Jan brandt de lamp nog”, „Waarom gaat men arm in arm in de maneschijn”, van „falderalderiere en falderalderare” en een enkele zoals Meeuwes, die door de vele glaasjes brandewijn met rozijnen wat „zwaarmoediger” gestemd werd, zong van: „Aan d' oever van een snelle vliet. Een treurend meisje zat”, maar gleed onderwijl van zijn stoel en kwam hierbij languit onder de tafel terecht, wat natuurlijk een nieuwe lachbui tot gevolg had.

Er werden ook nog wel voordrachten gehouden, maar er was niemand die er nog naar luisterde. Nu men kon er ook niets meer van verstaan en als men de helft had voorgedragen, zongen ze al weer van: „'t Is mooi geweest”, of „Daor moet op gedronken worden”, en zulke liedjes meer. En als dan alle glaasjes opnieuw waren volgeschonken, dan was het weer het gewone deuntje van:

*„Wie zal dat betalen
Zoete lieve Garrechien,
Wie zal dat betalen
Zoete lieve meid?”*

Waar dan als antwoord op gezongen werd:

*„Freins die zal 't betalen
Zoete lieve Garrechien,
Freins die zal 't betalen
Zoete lieve meid!”*

„Ja, ja, ie zegt daor zoo wat, Freins die zal 't betalen, maar...” begon Jaopik te zeuren, „maar 't kan wel op!”

Freins die hef glik dattie trouwt, maar hi'j haar wel wat meer kunnen opdoewn! Een mein van Poesten K.....!”

„Ssss, sst, hold oen bek, Jaopik!” werd hem toegeluissterd.

„Ja maar, zeurde Jaopik door; „ze hef now wel een mooi golden oorier op de kop, maar een mein van.....!”

„Geert”, zei Jan Knelis, „och wi'j èèv'm een hantien mee helpen anpakken”. Dat wilde Geert wel en toen pakten ze Jaopik gauw beet en brachtten hem in het achterhuis en legden hem in een leeg hooivak neer.

Even later haalden ze ook Meeuwes op en toen had Jaopik wat gezelschap, maar daar merkten ze geen van beiden meer wat van.

Jaopik, die er eerst een klein ogenblikje alleen had gelegen was al zo stil als een muis, zei geen stom woord meer en Meeuwes in zijn donker hoekje van het hooivak mompelde enkel nog een beetje van: „Jan, brandt de lamp nog?” want hij kon geen hand voor ogen zien.

Nu, zo erg was het nu nog niet; 't lampje brandde nog wel. Juist daarom hadden Jan Knelis en Geert het bijtijds veilig opgeborgen.

(wordt vervolgd)

Sinterklaasavond der Rijkspolitie groep Wymbritseradeel

Op donderdag 27 november 1958 werd in het gebouw „Fredehiem” te Sneek de Sint-Nicolaasavond gevierd door het beroeps- en reserve-personeel der Rijkspolitie te Land en te Water van de Groep Wymbritseradeel.

In zijn openingswoord, omstreeks 20.15 uur, heette Adjudant Heijstra alle aanwezigen, onder wie Burgemeester van Hout en echtgenote, Burgemeester Cavaljé en de dir. Off. der Rijkspolitie 3e kl. G. van Dijk met echtgenote, hartelijk welkom.

Deze avond, zo zeide hij, was belegd om de band onderling te verstevigen. Dat het gehele personeel hieraan mede wil werken bleek spreker uit de grote opkomst. De zaal was namelijk „eivol”.

Adjutant Heijstra hoopte dan ook, dat allen een prettige avond zouden beleven en wenste de aanwezigen geluk bij het kienspel, sjoelen en balgooien.

Hiervoor waren prachtige prijzen uitgelooft, welke tot aan het einde van de avond onder een „Sinterklaaskleed” schuil gehouden werden.

Onder het genot van een kop koffie met banketstaaf werd hierna met het kienspel begonnen. De prijsjes,

welke uit hartige hapjes bestonden, werden gretig door de winnaars in ontvangst genomen.

Hierna gingen de dames balgooien en de heren sjoelen. De dames deden zo hun best, dat de stukken eraf vlogen. Daarna was het de beurt aan de heren om hun kunnen te tonen bij het balgooien. Hierbij werd een der heren keihard bekogeld door een uit de koers geraakte bal. De „aangeschoten” heer bleek hiervan echter geen nadelige gevolgen te hebben ondervonden.

Nadat na afloop van deze spelen nog enkele verversingen waren aangeboden, werden de prijzen „ontsluierd”. Hierbij bleek voor ieder een prijsje, al was het soms een „fopprijsje” beschikbaar te zijn.

Majoor van Dijk dankte na de prijsuitreiking Adjudant Heijstra namens de genodigden voor de aangeboden gezellige avond. Daar hij Adjudant Heijstra langer kende, wist hij dat het diens streven was het saamhorigheidsgevoel in zijn Groep aan te kweken, hetgeen ook de dienst ten goede kwam.

Na allen een goede reis te hebben toegewenst sloot Adjudant Heijstra na middernacht deze zeer gezellige avond. C.

SPEKCLUB-OUVERTURE

deur H. Haan

't Was n mooie waarme dag. Zun scheen op bloumen en gras. Iemen juigen of en aan en vlinders darteln deur 't frizze gruun van bomen en bos. Hoog in de blaauwe locht stonnen laiweriken te trillen van bledschop over 't mooie weer. Kiewieten darteln boven 't gruunlaand en wozzen van wiezeghaid nait wat ze doun mozzen.

Veldwachter fietste tuzzen aal dat moois in en har goud zin. Pet wat achterover op kop; n sigoar in de brand en zo scharrelde wat over stroat hin. Was toch nait veul te doun in dizze tied. Minsen haren 't veul te drok met 't bieten verdunnen en hier en doar was al n boer aan 't gras maaien veur 't inkoelen. En as n mins waarkt het e nait veul tied om kwoad te doun of te denken.

Inains wör e roupen. „He, politie, mo-je es heuren.” 't Was n zwienholder dei bie zien hut ston te wenken noar veldwachter tou. Dei der hin. „Wat is er te doen”, vruig veldwachter, dei in zien waark nederlands pruit; dat mos van de boas.

„Ja, dat zit zo, zee de zwienboer, mien aine mot het vannachts biggen kregen en nou heb 'k aine over. Da's jammer, want as zo'n bigje gain goie tit krigt, wordt ja toch niks. Hou mou 'k doar nou met aan?”

Ja, luu, n veldwachter krigt soms roare problemen te behandeln en dat mokt zien waark zo slim stoer bie zetten. Hai har wel ais heurt dat ze veur de radio omruipen van n mouderloos vool mor van mouderloze biggen har e nooit heurt. En toch wozze road. „Weet je wat we doen? Geef mij t zwientje maar met, ik zal der wel plek voor zoeken.” Ja. je binnen nait veur niks lid van de daaierbeschaarming. Veldwachter krigt big met in zien fietstas. Zachtknorrend gaat t schepseltje der in.

n Poar dagvoardens en wat aander ambtelek goud mouten mor zo laank in de butse. Stel joe veur dat zo'n zwientje der wat op dee. Nee, zindelik binnen ze

vot nait. Hai loert aalgedureg es even in zien fietstas of t nog wel goud is met t daaiertje. Twei klaaine zwienogies loeren omhoog uut de fietstas. Weer knort t biggie. „Stil mor jonkie hor: ome plietsie zel wel n goud stee veur die opzuiken”.

Och wat is t toch laif goud. Zo jong nog en nou al over in de wereld. t Mout joe ja glad begroten. 't Schepsel het er ja gain wait van. As ze nou eerst honderd kilo binnen is t hail aans. Mor nou? Nee, da's te begrotelek. Mor veldwachter het zien plan al kloar. Joa, zo is e. Hai dut nait groag wat mor as e wat dut dan dut e t goud. In t dörp is zien raaize vot noar n kennis van hom. Dei hemmen n zoak in meel, vaikouken, kunstmizze en zoks goud. Dei hemmen ook biggemeel te koop. Dat vervangt de moudermelk, zeg mor. En doar gaat e der met hin. Hai treft het. De boas zit net bie zien vraauw in de keuken achter n kop kovvie. „Nou moet u eens horen,” zegt veldwachter, „is er wel meel voor n big van een dag oud?” „Joa, zeker woar jong hor, zegt de boas, al wazzen ze ook nog mor n uur old; wie vervangen de olle zeug vanoaf t eerste uur.” Afijn, hai nuimt n hail partij deugden op van zien onvolprezen biggemeel inklusief zeugenzog.

„Mor ie willen toch gain zwienen holden plietsie?” „Ja, dat wil ik en ik heb er al een.” „Wel, wel”, zegt de boas. „Hai, hai”, zegt de vraauw. „Ja, ziet u maar”, en met hoalt veldwachter t zwien uut zien fietstas. De vraauw is vot hailndaal moeke. Och, zo'n daaiertje toch, zo'n schepseltje, zo'n...” Ja doar kwam nog veul meer over t mouderloos zwientje. Vrumd toch dat n moeke ailtied moeke blijft. Heur klaainste kind was al nait zo jong meer en het mouderlek gevuil openboarde zok vot. „Kennen wie hom nait holden?” En kiek doar har d veldwachter zo'n beetje opekend. Hai dus met zo'n zwientje ook nait best thuus kommen. Woar mozze dr met hin? „Ja,” zegt de boas, „wie kennen hom wel hemmen en t meel kost mie nait zoveul as joe.”

Nou en zo wör der of proat. Veldwachter en de boas zollen de onkosten baaide haalf betoalen en as t zwien dan dik en vet was ook baaide de helft der van opeten. t Kon nooit mooier. t Zwientje har n goud onderkomen, baaide haren nou nait zoveul onkosten en de vraauw was der aal zo wies met. „Och, och, hai hai, wat is n laif daaiertje.” Zai aait hom over zien kopke, strikt hom t hoar glad op zien zieden en klapt hom zacht op zien hammegies. „Mien leutje, mien zwientje.” Komt n kist in de koamer; heu der in, 't waarme woaterzak en tevreden ligt t schepseltje noar aal dat minskengedounte te kieken. Zacht knort e; hai het honger. Der wordt meel hoalt; n zoegfles was der nog. Ja, je konnen nooit waiten, en t duurt mor even luu, of vraauw het t leutje zwientje op schoot en t schepseltje zagt en drinkt dat n oard het. t Wordt vast n haile beste, want hai wil wel innemen. „Zo, mien bigje; mien potje. Nou nog even omhoog holden veur n boerke en dan gaaste weer in dien nuzzie he? Nee, verdreugen huiven ze hom nait; aans har ze dat ook met plezaaier doan. Zo, kloar. Tevreden ligt e in zien hokje.

Om t uur wat geven, zegt de boas. Aal doagen komt veldwachter even te kieken hou t gaait met zien stiefbig. Nou t gaait meroakel. De daarde dag danst t zwientje al deur de koamer. Kinder binnen der ook ja zo wies met. Visiounen van ribstokkies, schenken, zieden spek, worsten en hutspot. Joa, hou is t meuglek dat zoks der nou van gruien ken...

Joa, t har kent mor t luip aans oaf. 't Is wel n beet sneu oflopen. De vaarde dag gong t verkeerd. Mischain het t zwien, joa t was al hoast n zwien worden, wat kolde pakt. Hai snötterde en proeste en iemde dat t oard har. Vraauw wol hom nog temperaturen mor zai wos ja nait hou dat mos bie n zwien. Zai het met asperientjes waarkt; het hom dampo op zien borske smeert, de boas har t al over n konjakkie met hait woater mor aal wat ze deden of wollen, niks holp. t Zwientje is dood goan. Joa luu, s mörgens lag e dood in 't heu van zien kissie. Vraauw het schraaift. Kinder waren ongedoan; de boas en de veldwachter keken sneu. Och, zo'n schepseltje toch, zo'n stumperke...

Te koop aangeboden:

door J. H. Wiersma, Violenstrat 25, Assen

Studieboeken voor Staatsinrichting opleiding Staatsdiploma M.O.

1. Onze Constitutie, Jhr. mr. A. F. de Savornin Lohman, 4e druk, gebonden f 10.—.
2. Nederlands Staatsrecht, Mr. Kranenburg, 3e druk, gebonden 2 delen, f 15.—.
3. Hoofdlijnen der Staatsinrichting, Mr. F. Vorstman, 6e druk, gebonden met ingen. staatkundig vademecum, f 7.50.

4. De grondslagen der Staatsinrichting van Nederland, A. Feenstra, 2e druk, ingen. f 5.—.
5. Schets v.h. Nederlandse Staatsbestuur en dat der overzeesche gebiedsdelen, Lenting/Romein, f 5.—.

Studieboeken voor Strafrecht:

1. Wetboek van Strafrecht, Polenaar en Heemskerk, 2 dln. geb. f 10.—.
2. Inleiding tot studie van het Nederl. Strafrecht. Algemene leerstukken, Prof. G. A. Hamel, geb. f 10.—. Beide geschikt voor Juristenstudie.
3. Lezingen over het wetboek van Strafrecht, J. W. Haarman, ingen. f 2.50.
4. Wetboek van Strafrecht, Koster Henke; idem, J. H. G. v. d. Berg, ingen. samen f 1.—.

Studieboeken over Strafvordering:

1. Nederlandse Strafvordering, Mr. A. Minkenhof, geb. f 5.—. Ook voor juridische studie.
2. Wetboek van Strafvordering, P. Kramer, geb. f 1.—;
3. idem, ingen. f 1.—.
4. Lezingen over het Nederl. Strafrecht. Formeel en Materieel, J. W. Haarman, ingen. f 2.50.

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 0/0

Pas aan- en opbouwserviezen

Keuze uit tientallen modellen en decors
In elke prijsklasse Eerst zien bij:

TEN HOLDER

Brink 14 - ASSEN

D. A. M.-remmen

zijn **SNEL**-remmen

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

*Adverteren
doet verkopen*

!!

*De zaak
van vertrouwen*

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H. MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941-K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziertochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw mate-
riaal en geroutineerde chauffeurs
en geven U de verzekering van
100 procent service

Verdere inlichtingen en prijzen

REISBUREAU „HARMANNI“
Assen, Telefoon 2068

Wordt U verplaatst? Dan is

Meubeltransport NIEBOER

uw aangewezen adres

Winschoten
Tel. 2551

Emmen
Tel. 1372

**Emigratie en
Verhuizen**

*Als één het kan
is TIMMER uw man*

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD

tel. K 5903 - 235

In- en Verkoop van gebruikte personen-
en vrachtwagens

Grote voorraad onderdelen, motoren,
wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

**Materialen voor tekenen en
kunstschilderen**

Tel. 25347 **K. BOSSINA**
Zuiderdiep 9

H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13
Tel. 30041
Groningen

REIST

met uw club en vereniging
per

**ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN**

Hoofdweg 65 - Telefoon 05982 - 331

E.S.A. Touringcars

Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50
personen

Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van
grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:

E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

**TJAART
VAN DER MOLEN**

Groningen, Pelzerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

**Aannemer van Grond- en
Baggerwerken
Verhuur van alle bagger-
materiaal**

EEN VERTROUWD ADRES

voor uw bedden en woninginrichting

FA. B. HOLTHINRICHS

Ged. Singel 10 - ASSEN - Tel. 2801

schade

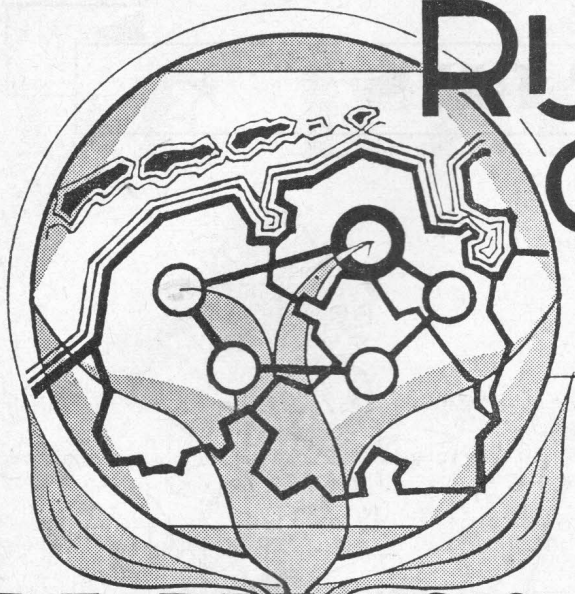
aan Uw wagen...

CAROSSERIEBEDRIJF

W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

RIJKSPOLITIE- ORGAAN

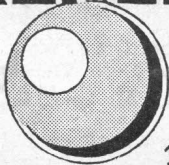
VAN DE INSPECTIE IN HET
RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

8e Jaargang

1 febr. 1959

No 2

B.

25-jarig ambtsjubileum Adjutant Stoel

Op 3 januari 1959 was het de dag, dat de adjutant D. J. Stoel, districtsrechercheur te Winschoten zijn 25-jarig ambtsjubileum vierde.

Daarom waren des morgens om 10.30 uur in zijn woning aanwezig de districtscommandant, majoor Rodenhuis, vergezeld van zijn echtgenote, de districtsadjutant, personeel van de distr.staf en verkeersgroep, een deputatie van de districtsrechercheurs uit de Inspectie Groningen der Rijkspolitie, alsmede vertegenwoordigers van de Rijkspolitievereniging en de Sportvereniging R.S.D.W.

De jubilaris werd het eerst toegesproken door de distr.cdt., die in het kort de loopbaan van betrokkene de revue liet passeren.

De majoor overhandigde hem daarna de bekende enveloppe met inhoud en bood hem voorts mede namens de groepscommandanten en het personeel van de Staf een vulpen aan. Mevr. Stoel ontving een prachtige schaal met bloemen.

Ook de overige sprekers deden hun wensen vergezeld gaan van een attentie.

Daarna zat men nog een tijdje gezellig bijeen onder het genot van koffie met gebak, een dronk en een rokertje.

Ook het verdere gedeelte van de dag heeft het de familie Stoel niet aan belangstelling ontbroken.

ES.

MUTATIES

Verplaatsingen:

- Groendijk, L., wmr. 1e kl. no. 2455, van Wommels naar Ternaard, als post-c.
 Hoorn, K., wmr. 1e kl. no. 1866, van Uffelte naar Coevorden.
 Heinen, A., wmr. 1e kl. no. 236, van De Wijk naar Uffelte, als post-c.
 Dood, L. de, owmr. no. 458, van Staf district Assen naar De Wijk, als post-c.
 Wierda, F., wmr. no. 643, van Stavoren naar Bovenkarspel (ressort Amsterdam).
 Schoonoord, J., owmr. no. 520, van Staf district Winschoten naar Staf district Alkmaar (ressort Amsterdam).
 Timmer, A., wmr. 1e kl. no. 2823, van Smilde naar Parketgroep Assen.

In de sterkte opgenomen:

- Veur, Mej. J. B. v.d. inspectie Groningen. Als schrijfter op arbeidsovereenkomst.

Bevordert tot opperwachtmeester de wachtmeesters 1e klasse.

- Dijkman, Th. A., rangno. 184, Rauwerd 1-12-1958.
 Klop, J. C. A., rangno. 602, Dalen 1-12-1958.
 Bolt, M., rangno. 607, Loppersum 1-12-1958.
 Hiemstra, A., rangno. 618, Stiens 1-12-1958.
 De Groot, H., rangno. 623, Noordbroek 1-1-1959.
 Wilkes, C., rangno. 633, Warffum 1-1-1959.

Met eervol ontslag:

- Kruit, J. adjudant rangno. 343, Bedum. Met pensioen.
 Sinnema, R., wmr. 1e kl. rangno. 88, Leeuwarden. Met pensioen.

Overleden:

- Jong, R. P. de, wmr. 1e kl. rang no. 3392. Balk.

Geboren:

- Arend, Henderikus Sjoerd, z.v. wmr. 1e kl. H. R. J. H. Blomberg en A. Visser, te Vriescheloo.
 Theo Jan, z.v. wmr. 1e kl. H. Meerveld en M. Staal, te Groningen.
 Jan, z.v. wmr. 1e kl. J. Kraak en I. Haakma, te Kloosterburen.
 Reindert, z.v. wmr. 1e kl. G. v. d. Berg en J. Flikkema, te Oude-Pekela.

Plannen voor een motel bij London Airport

Een onlangs opgerichte maatschappij, welke de naam Skyport Hotel draagt, heeft plannen ontworpen voor de bouw van een motel, met 368 kamers, aan de rand van London Airport. De kosten van de bouw van dit motel zullen omstreeks 850.000 pond sterling bedragen. De graafschapsraad van Middlesex heeft inmiddels de aanvraag tot goedkeuring van de plannen in behandeling.

Een en ander werd kort geleden medegedeeld door de heer Norman Gerstenzang, een Amerikaans hoteleigenaar. Zijn compagnons in deze onderneming zijn de heer Herbert Glassman, eveneens een Amerikaanse hoteleigenaar en de heer Peter Bessel, een Londense makelaar. Het ontwerp voor het motel werd gemaakt door een Londense architect Vivian Pilley. Het geheel zal bestaan uit een gebouw van drie verdiepingen voor de kamers en een gebouw van twee verdiepingen voor een restaurant en bar.

De heer Gerstenzang en zijn compagnons zijn eveneens plannen aan het ontwerpen voor de bouw van een nieuw hotel in het centrum van Londen, een hotel van 19 verdiepingen in Park Lane, op de hoek van Brick Street. De kosten van de bouw van dit hotel zullen 1.200.000 pond sterling bedragen. De naam van de maatschappij, welke is opgericht voor de bouw van dit hotel is genaamd Europa, en ook het hotel zal de naam „Europa” krijgen. Reeds in het begin van 1958 heeft de gemeenteraad van Londen de plannen in principe goedgekeurd.

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Opperwachtmeester F. de Vries, Districtsstaf Groningen; Opperwachtmeester T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Wmr. I. J. Krediet, Districtsstaf, Leeuwarden; Wmr. I. F. Zijlstra, Districtsstaf Assen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220-1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

In memoriam wachtmeester 1e kl. Roelof Pieter de Jong

Op 7 januari 1959 werd de wachtmeester der Rijkspolitie 1e kl. Roelof Pieter de Jong, behorende tot de groep Gaasterland en de post Balk der Rijkspolitie, opgenomen in een ziekenhuis te Sneek. Spoedig daarop bleek hij zeer ernstig ziek te zijn, zodat hij op 14 januari werd overgebracht naar een ziekenhuis te Groningen, ten einde aldaar een operatie aan zijn hoofd te ondergaan. Reeds de volgende morgen overleed hij tijdens deze zware ingreep.

In de Ned. Hervormde kerk te Balk vond op 19 januari 1959 in verband met dit verscheiden een rouwdienst plaats, waarin voorging de plaatselijke predikant, ds. Overduin. Na de Schriftlezing over Romeinen 8, vers 31-39, koos deze voorganger als tekst vers 31, luidende: „Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?” Na afloop van deze dienst werd 't woord gevoerd door de districtcommandant der Rijkspolitie te Heerenveen, de majoor G. van Dijk. Sprekende namens het gehele korps, het

district Heerenveen en het personeel van de groep Gaasterland, verklaarde de majoor, dat wij allen zeer goede herinneringen bewaren aan onze dienstmakker R. P. de Jong. De majoor kenschetste De Jong als een bescheiden, betrouwbaar en zeer hulpvaardige figuur en als een uitstekende collega. Voorts memoreerde de districtcommandant, dat De Jong in 1945, dus op 35-jarige leeftijd, toetrad tot het korps Rijkspolitie, waarna hij in 1952 de politiegelederen weer verliet om een burgerbetrekking te aanvaarden. Op 15 januari 1955, precies 4 jaar voor zijn overlijden, trad de wachtmeester 1e klasse R. P. de Jong, echter opnieuw in dienst van het korps. Zich richtende tot mevrouw De Jong, verklaarde spreker te hopen, dat het medeleven van het korps haar tot enige steun mocht zijn en eindigde ten slotte met de wens, dat Roelof Pieter de Jong in vrede zou mogen rusten.

Hierna vond onder grote belangstelling de teraardebestelling van het stoffelijk overschot op de begraafplaats te Ruigahuizen plaats. Deze begrafenis geschiedde met korpseer. Bij de geopende groeve werd door de districtcommandant der Rijkspolitie te Heerenveen, mede namens de inspectie in het ressort Groningen een bloemstuk gelegd, terwijl de groepscommandant Gaasterland der Rijkspolitie hetzelfde deed namens het personeel van de groep Gaasterland. Voorts dekten bloemstukken o.a. van de Politie Sportvereniging Heerenveen, de oefengroep de Zuidwesthoek en de Bond van Chr. Politieambtenaren de baar. Met een kort gebed werd ten slotte deze sobere plechtigheid besloten.

25-jarig ambtsjubileum van Opperwachtmeester N. van Guldener

Op 3 januari 1959 was het ten huize van owmr. Van Guldener een bijzondere drukte. Op die dag werd het feit herdacht, dat hij 25 jaar geleden — op 1 januari 1934 — in politiedienst was getreden. De toen 23-jarige, wetende dat hij een glibberig en lang niet altijd over rozen gaand pad zou opgaan, was goed doordrongen van deze wetenschap, want gedurende 25 jaren heeft hij dat pad — ondanks vooromschreven eigenschappen — onafgebroken weten te behouden. De wijze waarop hij dit in die periode heeft gedaan, werd door de districtscommandant geschetst en gerespecteerd. De burgemeester van de gemeente Odoorn, de heer Van Royen, onder wie Van Guldener nog als „Veldwachter” had gediend, stak zijn mening ten opzichte van de jubilaris ook niet onder stoelen of banken en roemde de goede eigenschappen van de jubilaris. Deze spreker memoreerde de onbeperkte en lange werkuren van de „Veldwachters” en vergeleek deze met de thans gevolgde en naar zijn smaak minder juiste werkwijze, waarbij 48-urige werkweek en overuren een rol spelen. Onder die „Veldwachters” heb ik Van Guldener leren kennen, aldus spreker, en het waren juist die jaren in het veengebied dat Van Guldener onder moei-

lijke omstandigheden zijn taaheid en volharding toonde.

De voorzitter van de N.P.B., de heer Van den Berg uit Assen, begon zijn felicitatie namens de bond met de vraag of de lange diensttijd van de Veldwachters voor de jubilaris oorzaak en aanleiding zijn geweest om te besluiten lid van de bond te worden. Na zijn hartelijk toespraakje overhandigde hij de jubilaris de bondsgratificatie.

Door de groepscommandant werd namens het voltallig aanwezige personeel van de groep een vulpen en een plant aangeboden. Overigens deden vele sprekers hun woorden vergezeld gaan van een cadeau.

In een gezellige sfeer werd geruime tijd bijeen gebleven onder het genot van op dergelijke gelegenheden gebruikelijke ingrediënten. De receptie was hiermede ten einde, doch hiermede nog niet de dag. In besloten kring werd 's avonds het feest voortgezet.

Het zij hier herhaald, Van Guldener! Nog veel succes in onze gemeenschappelijke, moeilijke, maar bijzonder mooie dienst! Dat uw echtgenote en kinderen hiervan in goede gezondheid getuige mogen zijn.

J. D.

AFSCHEID ADJUDANT H. K. DALING Bureauchef Districtsbureau Groningen

Op maandag 29 december 1958 werd, in verband met het bereikt hebben van de pensioengerechtigde leeftijd, in de serre van café Helpman te Groningen, afscheid genomen van adjudant Daling, bureauchef van het districtsbureau te Groningen, waarbij aanwezig waren al de leden van de districtsstaf Groningen, districtsrecherche, alle groepscommandanten, de adjudant Luppens, bureauchef Territoriaal Inspecteur te Groningen, adj. Mensinga van de Technische recherche, het bestuur van de afdeling Haren van de Nederl. Politie Bond en de secretaris van de R.P.S.V.G.

De districtscommandant, overste Römelingh, heette alle aanwezigen hartelijk welkom op deze bijzondere middag, welke hij met gemengde gevoelens tegemoet had gezien. De laatste 12 jaren had hij onafgebroken met adj. Daling samengewerkt en volop genoten van diens inzicht in de dienst. Van de eerste tot de laatste minuut had de adjudant zich steeds geheel ingezet voor de dienst. Nimmer had hij het in hem gestelde vertrouwen beschaamd; hij heeft zijn diensten op uitmuntende wijze uitgevoerd, tot volle tevredenheid van zijn superieuren.

Ondanks zijn grote capaciteiten had hij zich steeds bescheiden op de achtergrond gehouden. „Ik weet Daling, dat je je nu niet rustig voelt, omdat je nu zelf in het brandpunt van de belangstelling staat”, aldus de overste, „maar toch wil ik je deze dingen zeggen. Je bent een stuk van ons. Je bent er niet op gesteld om in het openbaar bewierookt te worden. Maar toch wil ik je hartelijk dank zeggen voor alles wat je in deze jaren gedaan hebt. Veel contact hebben wij gehad. Dank zij jouw ervaring en inzicht is het altijd goed geweest. Ook in de periode na de bevrijding, hetgeen een moeilijke periode was.”

De overste hoopte dat adjudant Daling nog vele malen het bureau zou binnen wippen.

Namens de Staf overhandigde de overste hem een mooie gereedschapskist met inhoud en het boekwerk „Groningen”, ingeleid door prof. Keuning. Tevens

overhandigde de overste hem de bekende cheque in verband met zijn 40-jarig ambtsjubileum, dat reeds voorbij was.

Vele sprekers voerden hierna nog het woord, zoals de adjudant Boersma namens de groepscommandanten uit het district Groningen, opperwachtmeester Staal als voorzitter van de afdeling Haren van de Nederlandse Politie Bond, adjudant Zijlstra namens het administratieve personeel van de districtsstaf, adjudant Koolman namens de districtsrecherche en de wmr. 1e kl. Van der Woude namens de R.P.S.V.G., terwijl persoonlijke woorden nog tot de scheidende adjudant werden gericht door adj. Dijkstra, districtsadjutant te Groningen, adjudant Mensinga, adjudant Niemeijer, groepscommandant te Grootegast en adjudant Lamers, groepscommandant te Slochteren.

Vele sprekers lieten hun woorden vergezeld gaan van prachtige cadeaus. Adjudant Daling, zichtbaar onder de indruk van alle lof, welke hem was toegezwaaid

en de vele cadeaus, welke hij in ontvangst had mogen nemen, dankte alle sprekers hartelijk voor de tot hem gerichte woorden en de geschenken.

Met de overste had hij vele dienstgesprekken gevoerd, maar ook veel privé-gesprekken. Hij bracht hem grote dank voor deze gesprekken, waaruit hij steeds weer veel moed had geput.

Adjutant Zijlstra had volgens hem nogal wat over hem uitgeweid: „Maar Zijlstra, ik was niet de hoofdpersoon. Wat we gedaan hebben, hebben we met elkaar gedaan”, aldus de scheidende adjutant.

Ondanks verschillende inzichten, was er steeds een goede harmonie en graag was hij nog enige jaren gebleven.

Naar zijn mening was het niets meer dan zijn plicht geweest, de groepscmandanten zoveel mogelijk met raad terzijde te staan. Zodra de weersomstandigheden het toe zouden laten, hoopte hij de verschillende groepscmandanten nog eens te bezoeken.

De opperwachtmeester Staal beantwoordende, zei adjutant Daling, dat hij steeds met plezier lid was geweest van de Bond en ook als gepensioneerde wenste hij daar lid van te blijven. Hij dankte de bond voor

alles wat zij in de afgelopen jaren had gedaan.

Hij vond het jammer, dat er verschillende bonden waren, maar dit schijnt in Nederland niet anders te kunnen. Hij vond het jammer, dat het zelfs voor overheids-personeel noodzakelijk is, om georganiseerd te zijn. Ook bracht hij dank aan de adjutant Luppens voor de medewerking, welke hij steeds had ondervonden en zei verheugd te zijn, dat hij bij dit afscheid aanwezig had willen zijn. Hij hoopte ook in de toekomst, met allen nog veel contact te mogen hebben.

Na het officiële gedeelte bleven allen nog lange tijd bijeen, onder het genot van een rokertje en wat er in de regel bij hoort, waarbij uiteraard nog vele herinneringen uit vervlogen jaren werden opgehaald. Die „goeie ouwe tijd” toch!

En zo is dan nu ook adjutant Daling al weer verdwenen uit de rij van actief dienend personeel. Een man, die vele jongeren tot voorbeeld is geweest en nog zou kunnen zijn.

Adjutant nogmaals dank voor alles wat u hebt gedaan. Wij wensen u toe, dat u nog vele jaren zult mogen genieten van uw zo wel verdiend pensioen.

Laat dit niet een vaarwel zijn, maar een tot ziens!

NIEUWS VAN PHILIPS!

Schiphol stelde televisie in dienst van de luchtreizigers

Twee moderne communicatiemiddelen hebben elkaar de vorige week „gevonden” op onze nationale luchthaven Schiphol. Philips demonstreerde daar namelijk hoe men de televisie in dienst kan stellen van het luchtvaartverkeer door de aankondigingen over vertrekkende vliegtuigen te projecteren op het beeldscherm van een achttal ontvangers, welke in de wachtkamer „Europa” waren geplaatst. Dit experiment, waarbij de televisie zich ontpopte als een waardevolle bondgenoot voor het corps omroepsters, waarover Schiphol beschikt, bewees eens te meer, dat de mogelijkheden voor de industriële televisie welhaast onbeperkt zijn.

Na een eerste proef in december van het vorig jaar, waarbij het er vooral om ging de technische uitvoerbaarheid te testen, heeft men nu gedurende een viertal dagen dit voor ons land unieke dienstbetoon eens aan de praktijk getoetst. Hoewel de opstelling van de ontvangers nog niet ten volle voldeed, kan niettemin worden gezegd, dat de televisie op Schiphol een goed figuur heeft geslagen. Gaan de mededelingen van de omroepster nog wel eens verloren in de drukte en de nerveuze spanning, welke nu eenmaal synoniem zijn met de wachtkamer van een grote luchthaven, de beeldbuis blijft zowel voor de nog druk confererende zakenman als voor zenuwachtig heen en weer lopende familieleden een betrouwbaar steunpunt, waar men altijd op terug kan vallen. Wat het oor eventueel gemist heeft, kan het oog nu gemakkelijk corrigeren.

Omroepsters blijven

Zal de koude, zakelijke techniek nu de warme menselijke stem van Schiphols charmante omroepsters tot zwijgen brengen? Geen sprake van, want mocht deze

speciale televisieservice inderdaad op Schiphol gehandhaafd blijven, dan betekent dit geenszins, dat de vrouwelijke „microfonisten” van Amsterdams luchthaven het veld moeten ruimen. Integendeel, zij mogen niet alleen de „eerste stem” blijven „zingen”, maar krijgen er bovendien nog een taak bij. Zij zullen als het ware de televisie-sectie van Schiphol gaan vormen, die in hun tot een miniatuur televisie-studio gemetamorfoseerde omroepcel niet alleen voor het beeld en het geluid zorgen, maar bovendien nog de apparatuur in werking stellen.

Zodra één van de omroepsters namelijk een mededeling wil doen, kiest zij door middel van een schakelaar de uitgaande lijn (signaal) en brengt daardoor zichzelf op het scherm. Is zij uitgesproken, dan schakelt ze over op een tweede camera, waardoor de zojuist gedane aankondiging in verkorte vorm en voor enige minuten op de beeldbuis verschijnt. Men kan hierop, behalve de plaats van bestemming van het vliegtuig en eventuele tussenstations, ook aflezen het vluchtnummer en een aanduiding van de maatschappij tot welke het betreffende toestel behoort.

In memoriam A. van Zoelen

Bij het ter perse gaan van dit nummer bereikte ons de droeve tijding, dat op de leeftijd van 69 jaar te Assen is overleden de heer A. van Zoelen. Voor de oorlog was de heer Van Zoelen commissaris van politie te Amsterdam en alg. inspecteur van het korps Rijksveldwacht. Hij genoot alom grote bekendheid doordat hij o.m. voorzitter was van de adviescommissie van het Algemeen Politieblad en inspecteur van het politievakonderwijs.

De heer Van Zoelen was officier in de Orde van Oranje Nassau.

Dat hij ruste in vrede.

Gebr. Ibelings

N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812, GRONINGEN

UNIFORMEN naar maat van de
fijnste kamgarens.

Daarbij zeer concurrerende prijzen

Philips op de R.A.I.

Op de komende tentoonstelling van bedrijfsautomobielen in het Amsterdamse RAI-gebouw zal Philips met een stand aanwezig zijn, welke op duidelijke wijze de vele aanrakingspunten zal laten zien die dit bedrijf met het wegverkeer heeft.

Van het bestaande programma der autoprodukten zullen worden getoond en deels ook gedemonstreerd een serie autoradio-ontvangtoestellen met bijbehorende antennes, mobiele omroepinstallaties, Mobilifoon zend-/ontvangapparatuur en de apparatuur voor gebruik in reïsbussen „Philitouring”. Verder wordt de complete reeks autolampen (Duplo, Duplo-D en bijverlichtingslampen) geëxposeerd, het attractieve stop/achterlicht en het door de jaren reeds vermaard geworden „Trouble-lite” noodlampje.

5 cent-fonds

Voor de mand met heerlijk fruit, die ik bij mijn terugkeer in mijn gezin mocht ontvangen, betuig ik de commissie van het 5 cent-fonds mijn hartelijke dank.

R. Braad, J. Kammingastraat 130, Wildervank.

Ik dank u hartelijk voor het boek dat ik met de kerstdagen in het ziekenhuis te Utrecht mocht ontvangen van het 5 cent-fonds. Ik vind het zo leuk. Allen vriendelijk bedankt.

Trijntje Eggens, Hoofdstraat A 37, Uithuizermeeden.

Na mijn thuiskomst uit het ziekenhuis
Kwam 'k terug in eigen kring.
Een paar dagen later, nog voor Kerstmis,
Werd 'k vereerd met 'n grote ring.

Deze ring bleek bij het snijden,
Gemaakt te zijn van echt banket.

Heerlijk bleek 't gebak te smaken,
In mijn zachte warme bed.

Hartelijk wil ik u danken,
Voor 't gebak en de goede wens.
Medeleven geeft veel sterkte,
Aan een ziek of rustend mens.

Met de beste wensen voor de Reflector.

L. Martens-Emmelkamp,
Hoofdstraat 23, Oostwold (Old.).

Hierbij mijn hartelijke dank aan de leden van het 5 cent-fonds voor het prachtige fruit dat ik juist voor de kerstdagen heb ontvangen.

Het was reeds de tweede maal dat ik tijdens mijn vrij langdurige ziekte een dergelijke attentie heb mogen ontvangen en dit blijkt van medeleven heeft ons zeer goed gedaan.

Mevr. A. Koster-Stel, Burum (Fr.).

Hiermede betuig ik mijn hartelijke dank aan het 5 cent-fonds voor de heerlijke kerstkrans, die ik voor de kerstdagen mocht ontvangen.

G. J. Kanning-Brandsema, Eext, E. 109b.

Graag zou ik het 5 cent-fonds willen bedanken voor de mooie schaal met fruit die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen. Het heeft heerlijk gesmaakt en ik voel me nu weer kiplikker. Maar ik mag nog niet op de fiets naar school. Met hartelijke groeten

Krijn Sweers, Nw.-Balinge, L 82.

Ik heb 6 weken thuis gelegen met geelzucht en toen ik weer op mocht moest ik voor blindedarmoperatie naar het Academisch Ziekenhuis. In het ziekenhuis kreeg ik een prachtige fruitschaal van de Rijkspolitie. Ik heb het fruit lekker opgegeten en ben toen weer vlug beter geworden en wil u hiervoor allen hartelijk bedanken.

Theo Dijkstra, Kamerlingh Onnesstr. 198, Groningen.

Verkeersveiligheid in Ontario

Dat men niet alleen in ons land, maar ook in andere landen alles doet om de veiligheid op de weg zo groot mogelijk te maken, moge blijken uit een bekendmaking die werd aangetroffen in een Canadees weekblad. Deze bekendmaking luidde als volgt:

Het Ontario Department of Transport kondigt hierbij aan het Puntensysteem ingaande 1 febr. 1959 teneinde de straten en snelwegen in Ontario veiliger te maken. Het Puntensysteem is ontworpen om de voetgangers en de miljoenen voorzichtige automobilisten te beschermen tegen een geringe minderheid van nalatige automobilisten, die het voorrecht om een motorrijtuig te besturen, misbruiken.

Het beschermt goede bestuurders — corrigeert slechte bestuurders. De goede bestuurders zullen veiliger zijn dan ooit tevoren. Vergeetachtige bestuurders zullen worden aangemaand om hun rijgewoonten te verbeteren. Het bewijs van de doelmatigheid van het puntensysteem teneinde ongevallen te verminderen, werd geleverd door het resultaat in andere provincies en in de Verenigde Staten.

Het is ontworpen om levens te redden — het uwe daarbij begrepen.

Hoe het Puntensysteem werkt:

Bij veroordeling voor overtredingen worden punten toegevoegd aan de rijstaat van automobilisten zoals hieronder wordt aangegeven.

12 punten binnen een periode van 2 jaar zal intrekking van het rijbewijs voor 3 maanden tengevolge hebben. Een verdere toevoeging van 12 punten binnen een periode van 1 jaar zal intrekking voor de duur van 6 maanden tengevolge hebben.

Een automobilist met 6 punten zal in kennis worden gesteld van zijn straflijst en worden verzocht zijn rijvaardigheid te verbeteren.

Bij 9 punten zal van de automobilist worden gevraagd te verschijnen voor een onderhoud teneinde hem in de gelegenheid te stellen aan te tonen, waarom zijn voorrecht als bestuurder niet dient te worden ingetrokken. Hij kan voorwaardelijk worden vrijgesproken of zijn rijbewijs kan worden ingetrokken, indien zijn houding onverantwoordelijkheid vertoont.

Punten worden van de straflijst afgetrokken 2 jaar na datum van veroordeling. Na een periode van schorsing zal de automobilist beginnen met een blanco straflijst. Elke automobilist zal een brochure met omschrijving van het puntensysteem in details ontvangen wanneer voor het rijbewijs 1959 wordt aangevraagd.

MAATSTAF VAN HET PUNTENSISTEEM

Punten	Overtreding
12.	Misdadige nalatigheid betrokken bij het gebruik van motorvoertuig.
12.	Het rijden in beschoonen toestand.

12. Het rijden indien men daartoe niet volledig in staat is.
12. Het verkrijgen van een rijbewijs op onregelmatige wijze. (Bij veroordeling van een van bovenstaande overtredingen zal men automatisch voor minstens 3 maanden worden geschorst.)
9. Het nalaten om te stoppen op de plaats van een ongeval.
5. Roekeloos rijden.
5. Racing.
5. Het overschrijden van de maximum snelheid met 30 m.p.h. of meer.
3. Het overschrijden van de maximum snelheid met meer dan 10 m.p.h. doch minder dan 30 m.p.h.
3. Geen voorrang verlenen.
3. Het negeren van een stopbord of stoplicht.
3. Het nalaten om een ongeluk te rapporteren.
2. Het overschrijden van de maximum snelheid met 10 m.p.h. of minder.
2. Onjuiste wijze van inhalen.
2. Het nalaten om ruimte op de weg te geven.
2. Verkeerd afslaan.
2. Nalaten om tijdig signaal te geven.
2. Onjuist rijden op een snelweg verdeeld in rijbanen.
2. Nalaten om voor een schoolbus te stoppen.
2. Onnodig langzaam rijden.
2. Te dicht op elkaar rijden.
2. Onjuist passeren van een tram.
2. Verkeerd openen van de deur van een voertuig.
2. Overtreding van de voetgangers overgangbepaling.
2. Elke andere rij-overtreding wanneer een voertuig in beweging is.

VOLG DE REGELS VAN HET VERKEER en u zult uw strafregister blanco houden.

Hon. M. B. Dymond, M.D., Minister.
D. J. Collins, Deputy Minister.

Uit deze officiële bekendmaking blijkt dat men in de overige provincies van Canada en in de Verenigde Staten reeds met een dergelijk puntensysteem werkt en blijktbaar met gunstig resultaat. Zou dit ook wat voor ons land zijn?

G. G.

Te koop aangeboden

Te koop aangeboden voor studie politiediploma B, door J. H. Wiersma, Violenstraat 25 te Assen:

1. Geschiedenis en inrichting der Nederl. Politie. Haarman, geb.	f 2,50
2. Politiebevoegdheid. Haarman, geb.	f 2,50
3. Wetenschappelijk opsporingsonderzoek Schreuder, geb.	f 2,50
4. Practisch Politieoptreden. Mr. J. H. Koerts. Ingen.	f 1,—
5. Kort overzicht der Dactyloschopie; H. J. Regenboog en Criminele en administratieve Dactyloschopie, J. H. Smith, ingen.	f 2,50
6. Handleiding bij de nasporing v. h. Strafb. feit. Vrij naar het Duits van Pölzer, ingen.	f 2,50
7. Openbare en niet openbare wegen. J. H. G. v. d. Berg, geb.	f 2,50
8. Inleiding tot de Rechtswetenschap. Mr. J. Kan, geb.	f 2,50
- Studieboeken voor Burgerlijk Recht.
1. Het Nederl. Burgerlijk Procesrecht. Mr. Boneval Faure. Geschikt voor Juridische studie. 4 delen, geb. samen	f 15,—
2. Schets der beginselen van het Privaatrecht. Mr. P. J. Dam, geb.	f 5,—
3. Van het Burgerlijk Recht. J. v. d. Brink, ingen. en Het Burgerlijk Wetboek. P. J. Lous, ingen. (nieuw)	f 5,—

Theorie en praktijk

van het proces-verbaal

Enige tijd geleden is aan het bekende Leerboek voor de Politie van P. Stapel en J. J. A. de Koning bij de Uitgeverij J. B. van den Brink en Co. te Zutphen toegevoegd een boekwerk „Theorie en Praktijk van het Proces-verbaal”. Het nieuwe boek is bewerkt door mr. Th. B. J. P. van Roosmalen, Commissaris van Politie te Utrecht.

Als oud-leerling van de schrijver is het vanzelfsprekend niet aan mij hier een beschouwing te geven omtrent opzet, indeling en inhoud van het boek; het moet mij echter van het hart, dat ik persoonlijk bijzonder ben ingenomen met de verschijning van dit werk, omdat het de grondslag en opbouw van het proces-verbaal behandelt op een wijze zoals wij — jongeren — deze destijds in onze studietijd aan het Rijksinstituut in Hilversum hebben ontvangen. Het zal ons alzo mede tot ruggesteun en leidraad dienen in onze taak van nu om bij Aa- en B-cursussen en in de praktijk de opbouw en inhoud van de processen-verbaal zodanig in stand te houden en indien nodig in kwaliteit op te voeren, dat deze aan de eisen des tijds voldoen.

Moge het boek Theorie en Praktijk van het Proces-verbaal bij de theorielessen op grote schaal zijn intrede doen en daarnaast in de praktijk in voorkomende gevallen menigmaal worden nageslagen.

L. P. B.

het gezelligste en goedkoopste
warenhuis van groningen
is en blijft uw warenhuis

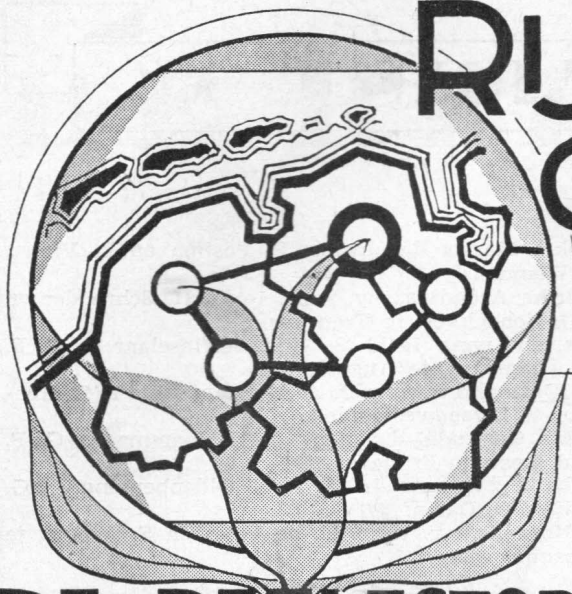
galeries modernes

vismarkt 27 - groningen

**Emigratie en
Verhuizen**

Als één het kan
is **TIMMER** uw man

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

RIJKSPOLITIE- ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET
RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

8e Jaargang

1 maart 1959

No 3

B.

Hij had zijn gezicht niet mee

't Was maar een klein schoolje in het Groningse plaatsje O, waar meester de scepter zwaaide. Hij had er echter slag van zijn jonge volkje wijsheid bij te brengen en de inwoners van O waardeerden dit ten volle.

Vooraf de poging van meester om zijn hoofdakte te halen werd op hoge prijs gesteld. „Kennis is macht”, zo redeneerde men te O.

Daar de reisverbindingen te O niet gunstig waren, vertrok meester reeds 's avonds van te voren, vergezeld van de beste wensen van vrienden en kennissen naar de plaats waar het examen zou worden gehouden. Te O zat men in spanning over de uitslag. Men had een beste meester, ook al had hij zijn gezicht niet mee, zo oordeelde de gemeenschap.

Wat meester ook niet mee had, was een horloge. En daar het examen zou worden gedictieerd door een precies afgestemd tijdschema, besloot onze kandidaat, 's avonds in de examenstad aangekomen, nog tot de aankoop van een goed lopend uurwerk over te gaan. Het kostte toch al veel geld en de toekomst betaalde de investering misschien rijkelijk terug.

Helaas, de winkelsluitingswet verbood de verkoop van uurwerken op dit late uur. De winkeldeur van de horlogerie, waar meester zich vervoegde was zorgvuldig gesloten. „Dan maar achterom”, dacht meester en hij verdween in een brandgang, gelegen naast de woning van de juwelier-opticien.

Ook de zijdeur werd niet geopend op het aanhoudend geklop van onze late bezoeker. Alle pogingen om de horloger te bereiken bleken tevergeefs, totdat onze kandidaat ongemerkt een listig opgesteld alarmappa-

raat in werking bracht. Enkele minuten later stormden er een viertal agenten de brandgang binnen en stortten zich op de onderwijzer.

Men constateerde een poging tot diefstal op heterdaad en de verklaring van „verdachte”, de onderwijzer van O te zijn, werd met de grootste hilariteit afgewezen. 't Mocht wat een vent met zo'n gezicht. Neen, men kende die verhalen. Nog wel sterkere zelfs en daar trapte de politie niet in. „Mee naar het bureau en vlug wat.”

Per overvalwagen werd meester naar het bureau gebracht en volgens voorschrift, geleid voor de dienstdoende inspecteur. Deze monsterde de arrestant van top tot teen en prees de voortvarende politieambtenaren hun doortastend optreden.

De verklaring van „verdachte”, onderwijzer te O te zijn en de volgende dag examen te moeten doen voor de hoofdakte, leek ook de inspecteur een fabel. Meester's dorp bleek op het politiebureau zelfs niet bekend te zijn. Een telefoongids wees echter uit dat het inderdaad bestond en een gesprek met een der notabelen van O bracht de waarheid volkomen aan het licht.

Na meester te hebben gerustgesteld en omzichtig aan het bestaan van een winkelsluitingswet te hebben herinnerd, liet men hem gaan.

Ook de juwelier liet zich van zijn beste kant zien. Hij bood zijn verontschuldiging aan in de vorm van een nieuw horloge. De volgende dag keerde de onderwijzer voorzien van hoofdakte, horloge en vol wederwaardigheden in zijn woonplaats terug.

In O wist men het wel: „We hebben een beste meester, maar hij heeft zijn gezicht niet mee.”

G.W.

MUTATIES

Verplaatsingen:

Kempenaar, IJ., wmr. no. 800, van Buitenpost naar Dokkum.
 Wiersma, G., wmr. 1e kl. no. 454, van Uithuizermeeden naar Grijpskerk, als post-c.
 Sanderus, J. A., owmr. no. 539, van Veenhuizen naar Roden, als post-c.
 Veen, J. v. d., wmr. 1e kl. no. 1798, van Gieterveen naar Gieten.
 Oosting J., wmr. 1e kl. no. 259, van Roden naar Veenhuizen als post-c.
 Huizinga, H. E., wmr. 1e kl. no. 677, van Engelbert naar Termunten, als post-c.
 Otten, L., wmr. 1e kl. no. 666, van 't Zandt naar Oosterhoogebrug, als post-c.
 Bergman, H. W., wmr. 1e kl. no. 2604, Van Oosterhoogebrug naar Engelbert, als post-c.
 Oppenhuis, W., wmr. 1e kl. no. 1725, van Verkeersgroep Heerenveen naar Verkeersgroep 's-Gravenhage.
 Heide, J. v. d., wmr. 1e kl. no. 2187, van Verkeersgroep Heerenveen naar Verkeersgroep Utrecht te Bilthoven.
 Attema, M., owmr. no. 188, van Joure naar de groep Medemblik, als groeps-c.
 Aalders, H. v., owmr. no. 192, van Borger naar de groep Kortenhoef als groeps-c.
 Froma, J. K., wmr. 1e kl. no. 2239, van Verkeersgroep Heerenveen naar de post Valthe, groep Odoorn.

In de sterkte opgenomen:

Luijendijk, K., Distr.Staf Groningen. Als ambtenaar C 3, op arbeidsovereenkomst.

Bevorderd tot opperwachtmeester de wachtmeester 1e klasse:

De Jonge, T., rangno. 606, Valthe 1-12-1958.

Bevorderd tot wachtmeester de aspiranten:

Kroon, F., Oude-Pekela 1-1-1959.
 De Jong, J., Wommels 1-1-1959.
 Meima, J., Beilen 2-1-1959.
 Dijkstra, W., Grootegast 5-1-1959.
 Kasemier, H. J., St. Annaparochie 7-1-1959.
 Boer, K. de, Nieuwolda 9-1-1959.
 Heide, D. v. d., Uithuizen 15-1-1959.

Met eervol ontslag:

Visser, P., wmr. no. 642, Oosterwolde, wegens overgang naar burgerbetrekking.
 Span, B., wmr. 1e kl. no. 1992, Leeuwarden, wegens overgang naar gemeentepolitie Opsterland.

Overleden:

Zwier, J., adjudant no. 313, Sleen.

Geboren:

Wilhelmina Helena, d.v. wmr. J. Das en J. A. Sleiffer, te Heerenveen.
 Grietje Wilma, d.v. wmr. A. de Haan en R. Haveman, te Coevorden.
 Ailko, z.v. wmr. 1e kl. A. Ch. v. d. Veen en D. Blom, te Schoonoord.

Wiepkje Margo, d.v. owmr. P. Postma en E. Visser, te Wommels.

Hendrika Arondina, d.v. wmr. 1e kl. H. Schreuder en S. Leijendekker, te Franeker.

Antje, d.v. wmr. 1e kl. S. Westra-Winselaar en G. F. Hooghiemstra, te Augustinusga.

Hike Dorina, d.v. wmr. J. A. Helmantel en T. T. Kremer, te Zwaagwesteinde.

Jolanda Gertruda, d.v. wmr. J. IJ. Jaarsma en G. P. v. d. Leer, te Franeker.

Bernhard, z.v. wmr. 1e kl. Z. E. Oldenbeuving en G. Kamps, te Dalen.

Jan Kornelis, z.v. wmr. K. de Vries en S. Hibma, te Rinsumageest.

5 cent-fonds

Nu ik na ruim een halfjaar ziek te zijn geweest, de dienst weer heb hervat, mijn hartelijke dank aan het 5-cent-fonds voor de 3 fruitschalen, die mij werden gebracht. Deze blijken van medeleven deden mij goed.

J. Scheepvaart, de Wilp.

Nellie Dijkema bedankt het 5 cent-fonds hartelijk voor de prachtige fruitschaal, die zij tijdens haar ziekte in het R.K. ziekenhuis te Winschoten mocht ontvangen.

Nellie Dijkema,
 Bovenburen 167, Winschoten.

Namens Willem Kruijs en Hein Roorda, moge ik het 5 cent-fonds hartelijk dank zeggen voor het heerlijke fruit door hen ontvangen. Het was voor beiden een blijde verrassing.

Roorda te Ten Boer.

Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank voor de prachtige fruitschalen, die ik in verband met mijn ziekte, van het 5 cent-fonds mocht ontvangen. Het deed mij erg veel genoegen en het sterkte mij ten zeerste.

De wmr 1e kl. H. Buss,
 dorp 69 h, Vledder.

Dankbetuiging

Het is mij een behoefte om door middel van de Reflector mijn oprechte dank te betuigen aan de leiding en het personeel van het Korps Rijks-politie voor de bij de begrafenis van mijn echtgenoot, wijlen de wachtmeester 1e klasse R. P. de Jong, gesproken woorden en de plechtige wijze, waarop de teraardebestelling met „Korps-eer” plaats vond.

Hoogachtend,
 Mevr. de wed. De Jong-Koopman
 Julianastraat 20, Balk.

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omfattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Opperwachtmeester F. de Vries, Districtsstaf Groningen; Opperwachtmeester T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Wmr. I. J. Krediet, Districtsstaf, Leeuwarden; Wmr. I. F. Zijlstra, Districtsstaf Assen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220-1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

In memoriam adjudant J. Zwier

Na een ziekte van ongeveer 16 maanden overleed op 26 januari 1959 in zijn woning te Sleen de adjudant J. Zwier, groepscommandant te Sleen.

Adjudant Zwier die een lange tijd in het Academisch Ziekenhuis te Groningen werd verpleegd en aldaar twee zware operaties heeft moeten ondergaan, was ondanks dat, steeds optimistisch en vol goede moed voor de toekomst. Sinds een paar maanden echter was hij er zich van bewust dat hij lijdende was aan een ongeneeslijke ziekte. Met die wetenschap had de adjudant zich volledig verzoend. De laatste maand van zijn ziekte verliep gelukkig zonder pijn.

Op 30 januari 1959 vond in de Ned. Herv. Kerk te Sleen een rouwdienst plaats, die werd geleid door ds. Van der Heiden, Ned. Herv. predikant te Klazienaveen. Voordat de rouwdienst een aanvang nam, werd het

woord gevoerd door de Districtscommandant der Rijkspolitie te Assen, de dirigerend officier der Rijkspolitie 3e kl. E. A. Mackay. De majoor, die sprak namens het gehele korps, het district Assen en wel speciaal namens het vaste en reserve personeel van de groep Sleen, preees de adjudant dat hij altijd was geweest een getrouw politiemans en een zeer humaan mens. De majoor richtte zich tot slot tot mevrouw Zwier en haar beide kinderen en sprak de hoop uit, dat het medeleven van het korps hun tot troost mocht zijn. Met de wens dat adjudant Zwier in vrede zou mogen rusten besloot de majoor zijn toespraak.

De burgemeester der gemeente Sleen, die sprak mede namens de heren burgemeesters der gemeente Oosterhesselen en Zweeloo, dankte de overledene voor de wijze waarop deze de bestaande goede verhouding tussen de rijkspolitie en de gemeentebesturen had weten te bestendigen. Speciaal roemde de burgemeester het goede organisatietalent van de adjudant.

Een vriend van de adjudant sprak namens de vriendenkring van de familie Zwier.

De heer H. Jans, oud-burgemeester der gemeente Zuidwolde, in welke gemeente adj. Zwier jaren als gemeenteveldwachter heeft gediend, sprak als oud-chef van de overledene.

De heer D. Hoek, commandant van politie te Emmen, sprak namens de gemeentepolitie Emmen. Spreker gewaagde van de zeer goede verhouding die er bestaat tussen de Rijkspolitie en de gemeentepolitie Emmen. De commissaris dankte de adjudant voor de wijze waarop deze steeds, zonder enig spoor van rivaliteit, had medegewerkt aan deze goede samenwerking.

Na een korte rouwdienst, waarbij door de voorganger als tekst was gekozen Rom. 8 vers 28, vond de begrafenis met korpseer plaats op de algemene begraafplaats te Sleen.

Vele bloemstukken dekten de baar. Aan de groeve bad ds. v. d. Heiden het „Onze Vader”. Een broer van de overledene dankte na afloop voor de belangstelling.

Afscheid van adjudant Kruit

Op donderdag, 29 januari 1959, werd afscheid genomen van de adjudant-groepscommandant Joh. Kruit, die na een diensttijd van bijna veertig jaren, het korps met pensioen verliet.

Ter gelegenheid van dit afscheid waren om 15.00 uur, in de raadzaal van het gemeentehuis te Bedum, daartoe beschikbaar gesteld door de heer burgemeester der gemeente Bedum, die ook als gastheer optrad, verschillende personen samen gekomen.

De burgemeester Spoelstra verwelkomde adjudant Kruit en echtgenote met enige kinderen, verder overste Römelingh, luitenant Warneke, burgemeester van Adorp, gemeentesecretaris van Bedum, districts adj., alle groepscomdt. in het district, adj. Padje — vorige postcomdt. te Bedum —, alle leden van de groep Bedum en een paar afgevaardigden van de reserve Rijkspolitie groep Bedum.

De burgemeester memoreerde, mede namens zijn collega's van Adorp en Winsum — laatstgenoemde wegens verhindering niet aanwezig —, de verhouding burgemeester en Rijkspolitie. Hij vond het prettig te mogen en kunnen verklaren, dat de verhouding tussen de scheidende groepscomdt. en hen steeds goed was geweest. Hij wees op de achteruitgang van het aantal politiemannen in zijn gemeente, terwijl het inwonersaantal met ongeveer 1000 vermeerderd was. Dat ondanks deze achteruitgang, de diensten nog zo goed mogelijk werd verricht, was mede te danken aan de scheidende groepscomdt., zonder daarbij het personeel werkzaam in zijn gemeente daarbij te kort te willen doen.

Voor de goede samenwerking en verhouding onderling, bood hij een kistje sigaren aan en wenste hem met zijn echtgenote toe, dat zij samen in goede gezondheid vele jaren van zijn pensioen zouden mogen genieten.

Overste Römelingh dankte de burgemeester voor de gastvrijheid in het gemeentehuis en roerde even aan de verhouding burgemeester en Rijkspolitie ingevolge de nieuwe Politiewet met de daaraan verbonden moeilijkheden en verschillende meningen.

Verder haalde hij aan het verloop van de diensttijd door adjudant Kruit verricht, die voerde via onder-officier bij de militaire politie, rijksveldwacht en zo vervolgens de bekende weg tot heden, waarop dan nu het afscheid volgde. Hij memoreerde dat het de laatste jaren snel ging met afscheid van oudere hem bekende politiemannen, ook in zijn district. Hij dankte de adjudant voor de door hem verrichte diensten en wenste hem nog vele jaren in gezondheid toe als rustend burger, waarbij een gratificatie voor veertig jaren trouwe dienst overhandigd werd.

Adjudant Boersma sprak mede namens collega's gr. cmdt. van het district en wenste adjudant Kruit toe, dat hij vele jaren van zijn pensioen mocht genieten in tegenwoordigheid van zijn echtgenote. Daar het bekend was, dat adjudant Kruit geen lange tijd stil kon zitten en graag het een en ander mocht knutselen, bood hij hem een handboormachine aan. Mevrouw Kruit werd een bloemstuk overhandigd.

Adjudant Zijlstra sprak als bureau-chef van het district en klapte even uit de school over de wijze van eventueel te late correspondentie tussen groepscommandanten en bureau-chef. Hij wenste adjudant Kruit toe een lange tijd te mogen genieten van zijn pensioen. De gepensioneerde bureau-chef, adjudant Daling, bracht hem zijn persoonlijke dank voor de samenwerking en vond het prettig in de gelegenheid te zijn, dit afscheid te kunnen meemaken. Hij bood een doosje sigaren aan als blijk van de goede verstandhouding en

hoopte dat zij elkaar nog vele keren als gepensioneerden zouden ontmoeten.

Owmmr. Dobma sprak daarna namens het vaste personeel van de groep Bedum als bestuurslid van de R.P.S.V.G., waartoe ook de secretaris wmmr. 1e kl. Van der Woude bij dit afscheid aanwezig was. Hij bracht dank aan de adjudant voor de medewerking ten behoeve van de sportvereniging, waarvoor de adjudant tot aan het laatste toe nog steeds actief uitkwam als een van de beste schutters op pistool en karabijn. Als zodanig had hij verschillende prijzen mede gewonnen voor de R.P.S.V.G. alsmede persoonlijke prijzen. Als dank voor het geheel werd hem een doosje sigaren overhandigd.

Voorts bracht hij de dank van het vaste personeel van de groep Bedum over voor de prettige en gemoedelijke samenwerking, waardoor een gezonde geest heerste in deze groep. Persoonlijk dankte hij hem voor zijn medewerking inzake kennis te verkrijgen in de groepsadministratie met daaraan verbonden werkzaamheden, bij zijn komst te Bedum. Hij gaf de verzekering, dat al het personeel van de groep hem nog graag een paar jaren als gr.cdt. had willen behouden, doch anderszids was hij blij dat de pensionering op zestigjarige leeftijd inging, waardoor de persoon in kwestie normaal gesproken nog in goede lichamelijke gesteldheid van zijn pensioen kon genieten, wanneer hij volledig pensioen kon ontvangen. Dat er bovendien plaats moest worden gemaakt voor de jongeren, die neigingen toonden voor de baan van groepscomdt. Namens het vaste personeel bood hij een actetas aan en wenste hem toe, dat hij vele jaren van zijn pensioen in gezondheid mocht genieten, samen met zijn echtgenote. Hij bood mevrouw Kruit een bloem aan en wenste haar toe een lange, rustige tijd, zonder nachtstoringen voor telexberichten en dergelijke, met haar man.

De reserve wmmr. Van Kooten sprak namens de reservisten. Hij bracht dank aan de adjudant voor de prettige wijze van lesgeven, die door voorbeelden, mee-gemaakt in de praktijk, steeds naar voren waren gebracht. Dat mede daardoor verschillende reservisten van zijn groep geslaagd waren voor geoefend en buitengewoon geoefend man. Hij bood namens hen een stoffelijk blijk van waardering aan, en hoopte dat de adjudant in goede gezondheid, lange jaren van zijn pensioen mocht genieten.

Adjudant Kruit bracht hierna dank voor de hem toegesproken woorden van lof en was van mening, dat deze woorden gedeeld moesten worden met het personeel van de groep. Hij bracht dank voor al hetgeen hem was aangeboden en overhandigd, mede namens zijn echtgenote. Voorts roerde hij nog aan de opgedrongen dienstroosters en was er van overtuigd, dat de goodwill van het personeel daardoor ernstig werd geschaad. Hij bracht dank aan het personeel en gaf de verzekering, dat hij met hen prettig dienst had verricht.

Burgemeester Spoelstra andermaal het woord voerende, bracht naar voren, dat niet alleen menselijke kracht, maar vooral ook de Goddelijke kracht de scheidende adjudant als steun was geweest in en met zijn werk als groepscomdt. Dat hem, uit hetgeen hier deze middag was gesproken, was gebleken, dat de adjudant door zijn commandant, collega's en personeel werd gewaardeerd als een goed en kameradschappelijk politiemann.

Hiermede was aan het officiële gedeelte een einde gemaakt en werd onder het genot van een glas wijn een genoeglijk napraatje gehouden. P.D.

Afscheid

wachtmeester 1ste kl. B. Span

Na een ruim zesjarige diensttijd bij de Verkeersgroep der Rijkspolitie te Leeuwarden, nam de wachtmeester 1ste klasse B. Span, op zaterdag 7 februari 1959 afscheid van deze groep in een speciaal daartoe belegde samenkomst, waar behoudens een tweetal zieken, het personeel voltallig aanwezig was.

De groepscommandant opende, na een hartelijk welkom aan allen in het algemeen en mevrouw Span in het bijzonder toegeroepen te hebben, deze bijeenkomst en las hierna voor het besluit van de heer Inspecteur Generaal van de Rijkspolitie tot eervol ontslag van vriend Span uit de gelederen der Rijkspolitie met ingang van 15 februari 1959.

Hierna memoreerde de groepscommandant in korte bewoordingen de zesjarige periode gedurende welke Span dienst deed bij de verkeersgroep. Hij sprak zijn vreugde uit over het feit, dat, hoewel Span de Verkeersgroep en de Rijkspolitie gaat verlaten hij toch de verkeersdienst niet de rug toekeert, welke dienst zo een ieder onzer weet, hem na aan het hart ligt. Hij wenste Span nogmaals geluk met diens benoeming tot brigadier van gemeentepolitie in de gemeente Opsterland, in welke gemeente hij speciaal belast wordt met de leiding van de verkeersdienst. Voorts dankte hij Span voor diens prettige wijze van samenwerking en de grote openhartigheid die hij steeds aan de dag legde. Hij besloot zijn toespraak met het aan Span aanbieden van een prachtige pentekening van de Oldhove te Leeuwarden, terwijl mevrouw Span een

eenvoudig maar keurig bloemstukje in ontvangst mocht nemen, een en ander aangeboden door het personeel der verkeersgroep Leeuwarden.

Nadat nog enige andere leden der verkeersgroep het woord voerden en waarbij de ware collegialiteit en hulpvaardigheid van vriend Span werden geroemd, dankte Span, mede namens zijn echtgenote, de groepscommandant en het personeel voor de bijzonder prettige verstandhouding en samenwerking, alsmede voor het bij deze gelegenheid aangeboden.

Vriend Span, je gaat Leeuwarden verlaten en wij wensen je allen van harte toe, dat je in je nieuwe werkkring zult vinden wat je hoopt te vinden. De verkeersgroep Leeuwarden verliest in jou een prima collega.

Nog enige tijd verbleven allen tezamen onder het genot van een kop koffie met gebak en een rokertje, waarbij verschillende herinneringen uit de zesjarige periode nog eens werden opgehaald en Spans bulderende lach, die we voortaan moeten missen, door het groepsbureau schalde.

K.

Personeelsvereniging Rijkspolitie Groningen

Op 4 februari 1959 mochten wij weer de jaarlijkse feestavond beleven in het gebouw van de „Grönneger Sproak” te Groningen, met medewerking van het toneelensemble „Vrije Spelers”. En het was weer een goede avond. Ongeveer 150 belangstellenden hebben kunnen genieten van het blijspel „Deining om de dorpsdokter”, dat naar onze gevoelens op zeer verdienstelijke wijze werd opgevoerd.

De dorpsdokter in kwestie moet eens in zijn leven het onderwerp zijner grote liefde afstaan aan een ander die meer strijdlust bezit dan hij en kan nadien niet meer de vrouw van zijn keuze vinden. Uit de verbintenis van de door hem beminde met een andere man aangegaan, spruiten twee kinderen voort, namelijk, een meisje en een jongen. Beide ouders verliezen bij een verkeersongeval het leven en ter volvoering van de laatste wens der moeder, neemt dokter de opvoeding van de kinderen, Theo en Marjan, op zich.

Theo wordt student en veroorzaakt financiële moeilijkheden die, onverwacht, worden opgelost door de tuinman/huisknecht van de dokter, genaamd Driekus, als stille weldoener.

Tussen pleegvader en pleegdochter ontstaat tenslotte een romance.

Wij wagen het niet over het spel van ieder der mede-

spelenden een oordeel uit te spreken, de deskundigheid daartoe moet ons ten enenmale worden ontzegd, maar toch dient vermeld dat vele aanwezigen hun lachspieren niet meer de baas waren toen heer van Gelder, de geldschieter, ten tonele verscheen. Zijn optreden was kort maar hevig. Een sprekender gelijkenis met de kempiaan lijkt ons bezwaarlijk te vinden. Maar de klomp en vastberaden houding van Driekus misten hun uitwerking niet.

Het liep tegen elven toen de voorzitter het slotwoord sprak en de danslustigen de vrije teugel kregen. Een geanimeerde tombola verhoogde de gezelligheid.

Door avonden als deze wordt de saamhorigheid ten zeerste gediend.

Ro.

Gebr. Ibelings

N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812, GRONINGEN

UNIFORMEN naar maat van de
fijnste kamgarens.

Daarbij zeer concurrerende prijzen

Werving Reserve Rijkspolitie

Goed voorbeeld doet goed volgen

De laatste tijd bereikten ons van de zijde van de Algemene Inspectie verschillende aanschrijvingen over de „Werving Reserve Rijkspolitie”. Dat die aanschrijvingen nog steeds moeten uitgaan vindt zijn oorzaak in het feit, dat in vele groepen nog steeds niet het vereiste aantal reservisten is bereikt, waarschijnlijk door gebrek aan animo bij de daarvoor in aanmerking komende personen.

Zij begrijpen blijkbaar nog niet, dat een goed reserve politiekorps een hele steun kan zijn voor de beroeps-politie, vooral in moeilijke tijden, als bij grote rampen en grote stakingen. Zij laten het liever aan anderen over en wensen hun vrije tijd niet beschikbaar te stellen in het belang van de gemeenschap. Niet aldus de drie gebroeders Westra, die reeds aan de eerste oproep voor de reserve rijkspolitie gehoor gaven en nog steeds als buitengewoon-c.q. geoefend man getrouw de oefenavonden bezoeken. Een goed voorbeeld voor allen.

HET KIND vroeger en nu

Tegenwoordig verdiept men zich nogal eens in het kind uit vroegere eeuwen. Hiervan is niet zo heel veel bekend. Sinds de opkomst en ontwikkeling van de moderne kinderspsychologie en kinderspsychiatrie wordt men zich eigenlijk steeds meer bewust, dat men vóór de 19e eeuw het kind niet als een zich tot de volwassenheid steeds verder ontwikkelende persoonlijkheid beschouwde, doch alleen als een volwassene in zakformaat. Dit blijkt o.a. uit de kleding der jeugd en het strafrecht; t.a.v. beide golden dezelfde maatstaven (doch verkleind) zowel voor kinderen als voor volwassenen.

Hoe anders men het kind thans tegemoet treedt, komt o.a. sterk naar voren ten aanzien van 2 onderwerpen, de dood en het sexuele gebeuren.

Vroeger was ieder kind in verband met het minder gevorderd zijn van medische wetenschap en hygiëne en het hogere sterftcijfer vertrouwd met de dood ook in eigen gezin en naaste familie. Hieronymus van Alphen dicht b.v. (en dit heet te komen uit de mond van een kleuter):

„Ach! mijn zusjen is gestorven, nog maar 14
maanden oud.
'k Zag haar dood in 't kistje liggen; ach wat was
mijn zusje koud!”

Tegenwoordig is het een heel probleem of men een jong kind hiervan iets moet vertellen en zo ja, hoe. Ook wat de aanraking met het sexuele gebeuren betreft, ligt de situatie geheel anders.

Dit onderwerp werd verborgen gehouden voor het kind en doodgezwegen. Vóór de 19e eeuw echter had men in dit opzicht helemaal geen geheimen en men beschouwde het niet als een onderwerp waar een kind nog niet aan toe was.

In dit verband is het boekje van Mevr. M. E. Heyboer-Barbas, „Een nieuwe visie op de jeugd uit vroeger eeuwen”, zeer interessant. Het is geschreven op verzoek van prof. dr. J. H. v. d. Berg, als documentatie bij diens boek „Metabletica”.

Mevrouw Heyboer betoogt dat in vroeger eeuwen het kind eerder volwassen was, en haalt uit de literatuur voorbeelden aan om dit waar te maken. Wat hiervan is te denken laten we gaarne in het midden. Men zou

ook kunnen stellen dat hieruit blijkt hoe onbekend men was met de kinderziel. Het is echter interessant om ook op sexueel gebied een paar aanhalingen van Mevr. Heyboer over te nemen, die ons verbaasd doen staan. Zo noemt zij uit de „Digtkundige Godgeleerdheid” van Carel Boers, een catechismus in 100 versjes berijmd en in 1774 uitgegeven „naar Kerken Order... ter bevordering van kennis en godsvrucht in de tedere herten der kinderen”, een gedichtje

Van de Huwelijks-liefde.

„Ik moet mijn echtgenoot, door God mij toegedacht, Zo minnen, dat hier door Gods einde werd betracht; Geen vuige wellust mag dien vasten band verbreken Wijl God de hoererij en echtbreuk eens zal wreken.” De Nederlandse bewerker van dit oorspronkelijk in het Duits verschenen boekje zegt in de voorrede: „Wij schreven voor kinderen en dus moest eene eenvoudige vatbaarheid onze voornaamste toelag zijn”.

Nog verbaasder zijn wij, als wij het volgende rekenkundige vraagstuk lezen, dat aan de 17e eeuwse spes patriae werd opgegeven, (volgens Mevrouw Heyboer geciteerd bij De Vletter, uit Koopmans „De Vaderlandse Volksschool tijdens de Republiek”).

„Een overleden man agterlatende eene bevruchte vrouw met f 3175 heeft zijn testament gemaakt, dat so God haar moeder liet worden van een zoon/dien zoude driemaal so veel hebben als de Moeder/maar zoo het eene dochter ware/dien zoude maar 1/2 zoveel hebben als de moeder; de barenstijd aankomende zoo ontfangt zij een zoon/een Dochter en een Hermaphroditus (halve man halve vrouw. Vrage hoeveel zal elk dan hebben opdat des vrous verbond onverbroken blijft? facit de Moeder f 508, de zoon f 1524, de dochter f 254 en de Hermaphroditus f 889.”

Deze verschillende aanhalingen tonen wel aan hoeveel er sinds de 18e eeuw veranderd is in het onderwijs en de opvoeding van het kind. M.A.B.

Emigratie en

Als één het kan

Verhuizen

is **TIMMER** uw man

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

„De Opper”

deur H. HAAN

„A' ge in Broabant kump en sprek doar over dén Opper” dan mouten je joe veurstellen dei olderwetse opper van de massiesee. Kepi recht op kop, n braide knevel weerkaanten van neus; de buuk veuruut en n knik in de rogge. Soabel op zied en n poar vliemschaarpe sporen onder aan d' hakken. As dan bie me-roakels van kwoajongens, van dronken kerels of aander ontuug de opper d'r aan kwam, kiek, din was 't eigenliks al bestlist. De Opper was n begrip; was 't inde van ale tegenspraak. Massiesees haren 't wel ains stoer bie bepoalde gelegenheden; de jonge wachtmeester kon 't sums ook nait aan. Dan duurde 't nait laank of 't gerucht gong bie de streck: „Jongens, d' opper komt er aan”. En o wai, as dan de weg nait roem was. In ons haile politieleven van vandoage speulen de staarke verhoalen van opper dei of dizze nõg n rol en d' aine annekdoot noa d' aander worden joe, aal staarker en aal mooier, deurgeven van geslachten, hin. Woar 't mainstied zó was dat de opper kwam, zag en overwon in 't volgende reloas is dit nait gebeurd. Mor ook zoks wat mout, om eerliek te blieven, ains verteld worden. Leest mor wieder.

't Was zummer. Nèt was 't vissaizoen open of henge-loars trokken der op uut. Hangelstokken aan de fietse; deeg, wurms en n boterham in de fietstazze en vol góie moud trokken ze noar meren, kenoalen en woaters om n moaltje vis te vangen. Zo ook twei man uut n dörp nait wied 't Stad oaf. Dou ze n uurtje in westeleke richting fietst haren kwamen ze bie n mooi en n goud viswoater. Van d' aaignoar van 't laand kregen ze permissie om op of vanof dat laand te vissen en 't duurde nait laank of baaide mannen zaten zó te vissen as allain vissers mor vissen kennen. Stief keken ze noar heur dobbers dei stil op 't woater lagen te drieven. n Wrattenbieter kwam dichterbie en gong op 't puntje van d' hangelstok zitten. Rondom stroalde 't mooie weer uut laand en woater en 't was ja zuver n genot om zó de natuur te beleven. Woater stroomde langzaam veurbie; ailtied mor veurbie. De zee kon 't wel bruken en boven zee kwammen weer wolken, en wolken gavven weer regen en in n aiweg herhoalen stroomde 't woater wee noar zee tou. Wied vot ruip n koekkoek zien roup en tegenover de baaide viskerluu stonden wat koiën loom in 't laand. Steerten zwiepten wat hen en weer en juigen muggen vot. Ain vredig gedounte dit haile tafreel. Mor dou. . . . inains. . . .? Net of der staine in hail stil woater gooit wör. 't Wör aal bewegen en aktie, want wel kwam doar aan en nog wel „in börger”, zo as dat hait?

Ons baaide viskerluu haren natuurlek wel wat vongen. n Broazem en n poar platters en, eerlek is eerlek, ook n poar haile klaaintjes. Onnermoatsen, nuimen ze dat bie 't vak. d' Aine har tegen d' aander zegt: „Dei kennen wie vanmiddag mooi bruken as we nog even snoukjen willen”. En zo was 't strafboare feit geboren worden, dat ons baaide viskerluu n stok of wat onnermoatse vissies bie heur haren en dat geft ailtied bie-zunder utkieken. En dat was heur geluk west. Want dou touvalleg d'aine es even over de diek hinkeken har, zag e doar de opper aankommen. Nee, nait op zien zundoags en óók nait in groot tenue. Nee, as vaikoopman vermomd. n Ol pet op; n licht gele overjaze aan en handstok in haand, n Poar gele klompies muiken dat d' opper der hail toonboar uutzag en nèt of e zo van vaimaarkt uut stad kommen was. En nou luip e hail onschuldeg in 't laand van boer Smit om n poar koiën te bekieken. Ondertussen loerde aal kaanten uut of e ook viskerluu zitten zag wel e misschain op n strafboare feit betrappen kon. Dat e nou verder met gain koiën te doun har, bliest wel. Mèt dat d'opper noader biekomt, schoft ain van de visker mannen de

onnermoatse vizzen onner n dikke graszorre dei vot in zien buurt ligt. Zunder veul beweeg; zunder zok te verploatsen vernemt gainaine, en óók d' opper nait, dat e der tussen nomen worden zel. „Goeienmiddag, mannen”, klinkt het monter uut d' opper zien mond. „Hou liekt 't met de vangst?” „He, meneer, ie loaten ons ja schrikken”, doun de viskerluu hail verwonderd. „Ook goiemiddag.” „Ná, 't is d' opper ja”, zegt d' aine in goud gespeulde verboazen, dudend op 't biezuudere van oppers tenue. „Ja” zegt d' opper, „ik wol es n mörgen op stap om de viskerluu te snapen. Ie heuren ailtied weer van vissen zonder akte; en zunder vergunnen en din dat onnermoatse goud. 't Is ja bar tegenwoordig. Mag ik misschain even de papieren zain, mannen? Opper krigt de papieren. Kikt ze in en geft ze weerom. „Zo, dat klopt. En hou liekt 't met de vissen? Even noameten?” Opper hoalt zien schoefplankje uut de buutse en nemt de moat van de gevangen vissen. „Dat 's ook in orde.” Ja, en nou wordt de zoak even ingewikkeld. Het ken de opper tot bliedschap stemmen dat e gain misdoadighaid ontdekt het, mar 't ken hom ook spieten dat e niks vongen het. Joa, zo is 't affeer ja. Opper kikt nog wat rond; is ook aigenliks wel wat mui van 't inde fietsen en van 't koiën bekieken en wil ook wel even zitten. Mit de vraag: „En onnermoatsen binnen der dus nait bie, hè?” gaat ie braidduut zitten met zien volle oppergewicht nèt op de zorre woaronder de vissies. O, heden, hou löpt dit oaf? Zai proaten wat over 't weer en over de visstand en over de dure tied en zo en opper verschoft ains n keer, want 't gat wordt hom wat stief van 't zitten en onder de zorre vandoan loeren verschaaiden klaaine visoogies onbewust van de gewichtighaid van de persoon van heur beschaarmer. Was e mor wat eerder kommen, dan haren de vissies 't misschain overleeft. Nou nait. Nee, zo'n honderd kilo drokte 't klaaine goud zo plat as schol en dat waren ze van huus uut nait. Opper gaat stoan. Onder de zorre klonk n zucht van verlichten mor dat is nait waar, want ze waren dood. Hai klopt zien klaaier wat of, zegt de vissersluu verder goie vangst tou en gaat ziens weegs. Dou e wied genog vot was proesten de vissers 't uut. Was dei mop even goud? Zai harren hom wel even knepen mor de uutgestrekthaaid van oppers achterwaark har alle ongerechtigheden ja bedekt.

EEN VERTROUWD ADRES

voor uw **bedden** en **woninginrichting**

FA. B. HOLTHINRICHS

Ged. Singel 10 - ASSEN - Tel. 2801

Pas aan- en opbouwserviezen

Keuze uit tientallen modellen en decors
In elke prijsklasse Eerst zien bij:

TEN HOLDER

Brink 14 - ASSEN

MEDEMA Carrosserieën

voor elk bedrijf

TELEFOON 05960 - 2231. APPINGEDAM

*De zaak
van vertrouwen*

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H. MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaijstr. b. d. Beurs), Tel. 30941-K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziertochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw mate-
riaal en geroutineerde chauffeurs
en geven U de verzekering van
100 procent service

Verdere inlichtingen en prijzen
REISBUREAU „HARMANNI“
Assen, Telefoon 2068

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-remmen**

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

E.S.A. Touringcars

Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50
personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van
grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:

E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

**TJAART
VAN DER MOLEN**

Groningen, Pelzerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

**Aannemer van Grond- en
Baggerwerken
Verhuur van alle bagger-
materiaal**

**Materialen voor tekenen en
kunstschilderen**

Tel. 25347 **K. BOSSINA**
Zuiderdiep 9

H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13
Tel. 30041
Groningen

Wordt U verplaatst? Dan is

Meubeltransport NIEBOER

uw aangewezen adres

Winschoten
Tel. 2551

Emmen
Tel. 1372

REIST
met uw club en vereniging
per

ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 - Telefoon 05982-331

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en
Westerlingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 0/0

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD

tel. K 5903-235

In- en Verkoop van gebruikte personen-
en vrachtwagens

Grote voorraad onderdelen, motoren,
wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

schade

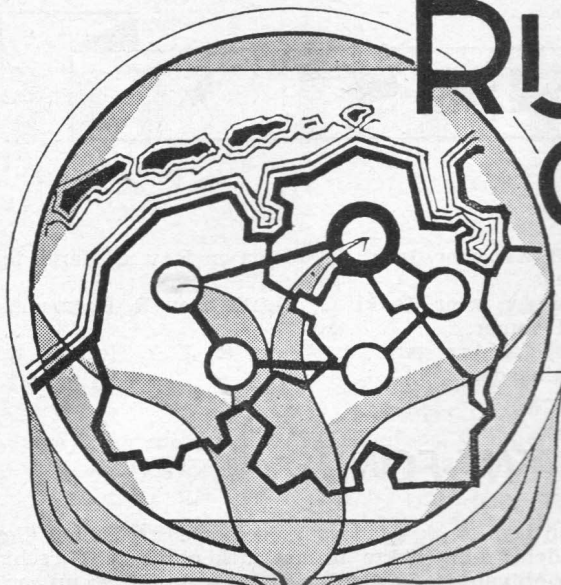
aan Uw wagen....

CAROSSERIEBEDRIJF

W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhohebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

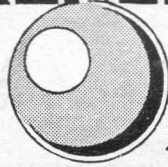

RIJKSPOLITIE- ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET
RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

8e Jaargang
1 april 1959
No 4

B.

„Appèl - 3”

In het tijdvak van 1 tot en met 29 april 1959 zal een nationale actie ten behoeve van de Nederlandse militaire oorlogsslachtoffers en nagelaten betrekkingen worden gehouden.

Loten in 5 verschillende kleuren à f 1,— per stuk zullen door middel van meer dan 15000 verkoopadressen in omloop worden gebracht.

f 225.000,— aan belastingvrije prijzen waaronder wéér 5 woonhuizen à f 25.000,— per stuk (of goederen in vrije keuze) zullen ter beschikking worden gesteld. In alle plaatsen van ons land, zelfs in de allerkleinste gehuchten, zijn verkoopadressen, kenbaar aan affiches, gevestigd. Ook dit keer zullen de hoofdprijzen door notaris mr. M. J. Meijer (Amsterdam) voor de microfoon, op 29 april bekend worden gemaakt.

Bij de vorige „Appèl”-(1 en 2) acties moesten vele mensen teleurgesteld worden daar de loten binnen enkele dagen bleken te zijn verkocht.

De „Appèl”-3 actie vangt op 1 april aan en wanneer men „Appèl”-loten wenst te bezitten dan zal men goed doen niet al te lang te wachten met het kopen van loten.

Uit de opbrengst van beide vorige „Appèl”-acties ontstond het bungalow-dorp in Doorn. De opbrengst van de 3e „Appèl”-actie, die ook ditmaal geleid zal worden door de heer A. M. Bergers Rotterdam, zal worden aangewend voor de exploitatie van het Moederhuis en 7 dubbele bungalows, voor de revalidatie van Neder-

landse militaire oorlogsslachtoffers en de zorg voor nagelaten betrekkingen.

Uw lot
is
hun lot...

Wees er als de kippen bij

MUTATIES

Verplaatsingen:

- Kaspersma, A. C., wmr. 1e kl. rangno. 650, van Warns naar Stavoren.
 Koopmans, P., wmr. 1e kl. rangno. 1041, van Delfstrahuizen naar Parketgroep Zwolle.
 Postma, R., owmr., van Spijk naar Joure, als post-c.
 Zweepe, H., wmr. 1e kl. rangno. 605, van Workum naar Spijk, als post-c.
 Algera, S. B., wmr. 1e kl. rangno. 705, van St. Johannesga naar Workum.

In de sterkte opgenomen:

- Reitsma, W., wmr. 1e kl. rangno. 2519, over van bereidengroep Bilthoven naar Warns.

Eervol ontslag:

- Vijver, H., wmr. 1e kl. rangno. 1908, wegens aanstelling bij de gemeentelijke sociale dienst te Leeuwarden.

Geboren:

- Hendrik, z.v. wmr. 1e kl., J. Schalen en H. Zegeren, te Annerveenschekanaal. (Als bijzonderheid wordt opgemerkt dat hun 3 kinderen allen op 16 februari zijn geboren, namelijk Marchiena Jantina op 16-2-1945, Jan op 16-2-1947 en Hendrik op 16-2-1959).
 Franciscus Henderikus, z.v. wmr. 1e kl. M. F. Foekema en M. M. v. d. Zee, te Lemmer.
 Greta Bettie, d.v. wmr. Sj. Procee en T. Schuurman, te St. Nicolaasga.

- Rudolf, z.v. wmr. 1e kl. J. Postma en R. v. d. Harst, te Stiens.
 Popke, z.v. wmr. 1e kl. G. Buitinga en B. Boomsma, te Lemmer.
 Robert José, z.v. wmr. J. Wegter en J. A. Huizing, te Appingedam.

5 CENT-FONDS

Hierbij bedank ik allen voor de mooie fruitschaal die ik tijdens mijn ziekte in het ziekenhuis te Utrecht mocht ontvangen. Ik vond het heel leuk. Ik heb nu een paar dagen gelopen maar het gaat al aardig goed. Ik hoop dat ik voor Pasen thuis ben. Nogmaals hartelijk dank.

Trijntje Eggens, Uithuizermeeden
 Stads- en Acad. Ziekenhuis Utrecht.

Hierbij dank ik het 5-cent-fonds voor de prachtige fruitmand, die ik bij mijn thuiskomst vanuit het ziekenhuis mocht ontvangen.

De inhoud daarvan heeft ertoe meegewerkt mijn bloed en gewicht weer op een redelijk peil te brengen. Tevens maak ik van de gelegenheid gebruik om alle collega's te bedanken voor de vele bezoeken die ik mocht ontvangen in die zes weken.

Nog een extra dank aan het oefencentrum Grouw, voor de prachtige fruitmand, de verkeersgroep en de districtsstaf voor het vele fruit dat ik mocht ontvangen.

M. Groen, sportinstructeur
 Franekerstraat 61, Leeuwarden.

Langs deze weg wil ik alle leden van het vijf-cent-fonds hartelijk danken voor de prachtige fruitmand, die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen. Ik was door deze geste zeer verrast.

D. B. Rotgers-van Zalen, Rolde.

Mijn oprechte dank aan het 5-cent-fonds voor de fijne fruitmand welke mij tijdens mijn ziekte thuis werd bezorgd.

De wachtmeester 1e kl. R. v. d. Woude
 Morra H 25.

Alle leden van het 5 cent-fonds wil ik nog hartelijk danken voor het fruit dat ik van dit fonds heb ontvangen tijdens mijn 7 weken van gedwongen rust.

K. Tuinenga
 Anton Mauvestraat 17, Leeuwarden.

Door dezen dank ik het 5 cent-fonds hartelijk voor het heerlijke fruit dat ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

D. van Randen, Zwagerveen.

Hierbij betuig ik m'n hartelijke dank aan het 5 cent-fonds voor de prachtige fruitschaal, die ik mocht ontvangen.

Ges Heeling
 Hoofdstraat 82, Schoonebeek.

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Opperwachtmeester F. de Vries, Districtsstaf Groningen; Opperwachtmeester T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Wmr 1. J. Krediet, Districtsstaf, Leeuwarden; Wmr. 1. F. Zijlstra, Districtsstaf Assen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220-1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Van de redactie

Zo langzamerhand hebben we allen wel iets gehoord van de oprichting van een eigen Korpsblad. In de loop van deze maand zult u een folder in de brievenbus vinden, waarin u — naast een uitvoerige beschrijving omtrent dit blad — gevraagd wordt een abonnement daarop te willen nemen.

De Redactie wil u dit ten sterkste **aanraden**; zij is van mening, dat een blad voor **alle** Rijkspolitiemensen in het gehele land reden van bestaan heeft, sterker nog, in een behoefte zal voorzien. De plannen, die voor deze uitgave zijn gemaakt, de vorm waarin het blad zal worden gegoten en de medewerkers, waarop men de hand heeft weten te leggen en die men nog hoopt aan te trekken, zijn naar het oordeel van de redactie een waarborg, dat het luttele bedrag, dat van ons allen als abonnementsgeld zal worden gevraagd, niet in de sloot zal zijn gegooid.

Wellicht zult u zich afvragen of de in de ressorten verschijnende bladen, dus ook de Reflector, bij de oprichting van het Korpsblad zullen blijven bestaan.

Dit hangt af van verschillende factoren, waarvan de twee voornaamste bij u, lezers en lezeressen, zijn gelegen, nl.:

1. het feit of u de Reflector in zijn huidige vorm wenst te behouden, met alle consequenties hieraan verbonden;
2. de financiële zijde.

Ten aanzien van deze punten moet worden opgemerkt, dat de drukkosten over 1958, vergeleken met voorgaande jaren, aanzienlijk zijn gestegen, hetgeen o.a. tot gevolg heeft gehad, dat De Reflector in de eerste paar maanden van dit jaar met acht, in plaats van met twaalf pagina's moest uitkomen. Behoudens een enkele uitzondering zal dit zo moeten blijven, omdat de opbrengst van de acquisitie bij lange na niet deze kosten kan compenseren.

Het zou derhalve in de toekomst zelfs wel eens nodig

kunnen en moeten zijn, een verhoging van de abonnementsprijs in overweging te nemen!

Het spreekt vanzelf, dat in een Korpsblad voor de gehele Rijkspolitie niet dat nieuws kan worden opgenomen, wat we met de naam „streeknieuws” of „plaatselijk nieuws” zouden kunnen betitelen; ik denk hierbij aan 25-jarige ambtsjubilea, onderlinge sport- en kaartwedstrijden enz.

Dat is iets, waarop u natuurlijk zult kunnen zeggen: „Laat ons dan de Reflector maar behouden.” Maar ook dit is al reeds onder het oog gezien.

Om u allen nl. in de gelegenheid te stellen toch op de hoogte te blijven met de personele mutaties in ons ressort Groningen en verschillende plaatselijke gebeurtenissen als voren bedoeld, heeft de Redactie in overweging genomen en reeds voor wat de praktische uitvoering betreft met de toekomstige uitgeverij besproken — om in het Korpsblad maandelijks een soort „inlegvel” van bijv. vier bladzijden speciaal voor het noorden op te nemen teneinde u toch op de hoogte te houden met allerlei nieuws.

Noemenswaardige kosten zullen hieraan niet zijn verbonden.

Wanneer we dan ook thans aan het slot de rekening opmaken, dan zult u waarschijnlijk — met uw redactie — zeggen: „Het is jammer, dat De Reflector zal moeten verdwijnen, maar als deze Reflector in de een of andere vorm weer opduikt in het Korpsblad voor de gehele Rijkspolitie, dan nemen we alleen dáárom al een abonnement hierop om in de toekomst verzekerd te zijn niet alleen van het nieuws van ons ressort, maar ook van het landelijk nieuws van ons gehele Korps Rijkspolitie.

U zult zich waarschijnlijk nog afvragen wat er van uw abonnementsgeld van f 1,50 over dit jaar overblijft. Hierover behoeft u zich geen zorgen te maken; wanneer de Reflector over enkele maanden op zou houden te bestaan, dan ontvangt u een evenredig deel van uw geld terug.

De Redactie van De Reflector beveelt u het Korpsblad van harte aan.

Kent u de Aaborg?

Zodra u dit opschrift als niet ingewijde in het oog valt, denkt u als vanzelfsprekend aan een oude burcht, waarin vroeger vele adellijke geslachten hun leven doorbrachten. De meer ingewijden weten wel beter. De Aaborg is één van de 8 observatiehuizen voor jongens in Nederland. Het thans in gebruik zijnde gebouw kwam in 1940 klaar. Het staat aan de Van Heemskerckstraat 52 te Groningen. Door de invoering van de Kinderwetten in 1905 groeide toentertijd de behoefte om in het kader van de kindbescherming een instituut in het leven te roepen, dat tot taak zou krijgen aan de hand van observatie-onderzoek advies uit te brengen over kinderen, die in ernstige moeilijkheden waren geraakt of dreigden te geraken en waarbij de een of andere instantie meende, dat ingrijpende maatregelen noodzakelijk waren. Met dit doel voor ogen gesteld, stichtte in 1912 de toen 4 jaar reeds bestaande vereniging PRO JUVENTUTE te Groningen, de Aaborg.

Als gevolg van het contact bij de vaak parallel lopende werkzaamheden op het terrein van de kindbescherming tussen de Officier der Rijkspolitie 1e klasse mej. mr. M. A. Boom, Officier-toegevoegd voor jeugdzaken bij de Inspectie Groningen der Rijkspolitie en de directie van Aaborg, werd de wenselijkheid geopperd voor een beperkt aantal leden van de Rijkspolitie in het district Groningen de mogelijkheid te scheppen, kennis te maken met de interne werkzaamheden, die in het belang van de kindbescherming in de Aaborg plaats hebben.

Op 15 en 28 januari 1959 waren twee groepen van Rijkspolitieambtenaren een middag de gasten van Aaborg. Het is een op een rustige plaats staand uiterlijk vriendelijk gebouw met twee vleugels. Ook bij het naar binnen gaan blijft de vriendelijke inslag ten aanzien van het interieur bestaan. Echter boet deze vrij spoedig in door het dan meer in het oog vallend uitzicht op de met ijzeren staven versterkte ramen van een aantal vertrekken, waarin de in observatie zijnde jongens dagelijks vertoeven. Zoals begrijpelijk konden bij de aanbouw van het observatiehuis in het toenmalig „huis van bewaring-systeem” deze voorzorgsmaatregelen tegen ontvluchting niet ontbreken. Uit de inleiding van de directeur van Aaborg, mr. drs. J. H. Wildervanck de Blécourt viel te beluisteren, dat het observatie-onderzoek een veel omvattende taak is. Bijgestaan door een staf van wetenschappelijke personen verricht hij zijn werkzaamheden.

Wanneer men nagaat, dat Aaborg plaats biedt aan ongeveer 38 jongens en jaarlijks gemiddeld 90 jongens een observatie van ruim 3 maanden of soms nog wel langer ondergaan, dan mag toch zeker gezegd worden, dat Aaborg zijn sporen op dit gebied wel verdient. Hoewel het een dankbare taak is, aldus de directeur, schuilen toch vele moeilijkheden bij het observatie-onderzoek. Verkerend in een sfeer, waarin het kind zich op zijn gemak moet voelen, mag de band met het tehuis en de leiding niet te sterk worden. Het kind moet eigenlijk zeggen: „Ik vind het hier wel leuk, maar ik was toch liever thuis.” Dit stelt natuurlijk hoge eisen aan de leiding, die in staat moet zijn een zodanige „relatie” met het kind op te bouwen, dat dit daar profijt van trekt, zonder dat die „relatie” later de oorzaak wordt van moeilijkheden bij het vertrek of bij de plaatsing in een ander kindertehuis. Dit is vaak zeer moeilijk, vooral wanneer het kind van thuis niet veel meer te verwachten heeft. En welke gevallen komen nu voor een observatie-onderzoek in aanmerking. Zij het voorheen aanmerkelijk meer, is thans een kwart van de gevallen van strafrechtelijke aard. Het overblijvende percentage zijn gevallen van ondertoezichtstelling — verzoeken van voogdij-verenigingen — Raad van Kinderbescherming — gemeentelijke Sociale Zaken en Psychiaters.

Bij gevallen van strafrechtelijke aard wordt alleen, indien bij de Kinderrechter de behoefte bestaat over een bepaald kind een uitgebreid advies te krijgen, op diens daartoe strekkende Beschikking een observatie-onderzoek ingesteld. In samenwerking met de staf van medewerkers, stelt de directeur 2 maal in de observatietijd een oriënteringsrapport samen, dat als voorlichting dienen moet. Gedurende de observatie onderhoudt de aan Aaborg verbonden sociaal werkster voortdurend contact met de ouders c.q. voogdij van het kind, teneinde dezen voor te lichten bij eventuele terugplaatsing in het gezin of te laten wennen aan de vooruitzichtstelling van eventuele voorlopige uitsluiting van terugkeer van het kind, zulks ter beoordeling op grond van het gebleken resultaat van onderzoek. Gezien de onmogelijkheid van uitvoering, wordt in Aaborg door een onderwijzer of onderwijzeres (voor kleuters) per groep onderwijs gegeven. Men moet namelijk niet uit het oog verliezen, dat de jongens in 3 leeftijdsgroepen zijn ingedeeld, hetgeen niettemin als gevolg van de variatie der leeftijden in een groep, moeilijkheden zou geven

als klasse-onderwijs werd toegepast. Hun leeftijden variëren van 6 tot 18 jaar. Tot een zeldzaamheid behoren de gevallen waarbij jongens van 18 jaar en ouder behandeld worden. Het in een groep ingedeeld kind ontvangt in groepsverband individueel onderwijs. Alhoewel het onderwijs een geheel intern karakter draagt, dient dit toch als een apart onderdeel van Aalborg te worden beschouwd. Aalborg is een neutrale instelling, waar echter de geestelijke belangen van het kind niet worden verwaarloosd. Zo heeft in het tehuis regelmatig godsdienstonderwijs plaats in overeenstemming met de geloofsovertuiging waarin het kind is opgevoed. Ook wordt het kind in de gelegenheid gesteld de godsdienst-oefeningen buiten het tehuis bij te wonen. Een hiervoor getroffen regeling met kerkgangers buiten thuisverband stelt deze mogelijkheid open. Orde, regelmaat en gezelligheid vormen tezamen de sfeer, waarin het kind zich gedurende zijn verblijf in het tehuis voelt omringd. Vooral de orde is hetgeen het kind in den beginne als een onwennigheid aanvoelt, gezien de moeilijkheden vaak, die het voor zijn aankomst in het tehuis helaas moest meemaken. Daarnaast wordt het kind ruimschoots de gelegenheid voor ontspanning geboden, want ook in de wijze van vrijetijdsbesteding wordt het geobserveerd, hetgeen van even groot belang is als het intelligentie-onderzoek en de gedragsobservatie. Aan de hand van kunstige handwerkstukken viel op te maken, dat elke aanleg bij het kind volledig wordt uitgebuit door het ter beschikking stellen van gereedschap en materiaal, dat voor de ontplooiing van zijn liefhebberijen noodzakelijk wordt geacht. Ieder kind heeft zijn eigen kamertje, waarin een bed, opbergkastje en een bord van hardboard aanwezig is. Het is verplicht elke dag zijn bed op te maken en kamertje schoon te houden. Verder is het vrij zijn ka-

merdje naar eigen inzicht een vrolijk aanzien te geven. Een grote verscheidenheid hierin kwam sterk naar voren. Sommige kamertjes geleken op niet meer dan een kale cel-kamer, terwijl andere kamertjes een vriendelijk aanblik gaven door tekeningen, een vaasje, een kleedje of een leuk gerangschikt geheel van ansichtkaarten of filmsterren. Naar gelang de leeftijd van het kind, geldt een bedgaanstijd van 7, 8 en 9 uur. Buiten het schoollesrooster krijgen de grotere jongens nog een taak opgedragen als b.v. stoker van de centrale verwarming van het tehuis, hulp bij schoonmaakwerkzaamheden van werksters of boodschappendienst. Alles heeft overigens in groepsverband plaats, zelfs in het tehuis. Op elk moment moet de leider of leidster weten, waar een jongen van zijn of haar groep zich bevindt en wat hij doet. Heel enkel vindt een ontvluchting uit het tehuis plaats. Het huidige systeem is zo opgebouwd, dat ieder kind, zij het dan ook in beperkte mate, de gelegenheid krijgt het tehuis te ontvluchten. Bij terugkeer in het tehuis wordt nagegaan, wat de drijfveer der ontvluchting was. Eventueel oplegging van straf houdt dan in een verplicht kamerverblijf of vroeger dan normaal naar bed. In normale omstandigheid mogen de jongens eenmaal per week naar behoefte brieven aan de familie, vrienden en kennissen schrijven. De inkomende en uitgaande post wordt door de directie gelezen. Eenmaal per week en op de eerste zondag van iedere maand is bezoek aan de jongens in het tehuis toegestaan, behoudens bijzondere gevallen, waar veelvuldiger bezoek wordt toegelaten. Dit is in grote lijnen hetgeen de interessante inleiding van de directeur inhield en waarmede zijn toehoorders huiswaarts keerden met daarbij de opgedane indruk, die Aalborg hun bood tijdens de bezichtiging van het gebouw.

Duc.

Emigrantenbelevissen van een ex-Rijkspolitie ambtenaar

St. Thomas, 12 januari 1959.

(vervolg)

Zoals beloofd, zou het verhaal worden vervolgd en belofte maakt schuld, nietwaar?

Mogelijk is u al het voorgaande door het hoofd gegaan, hetgeen geen ramp betekent, daar er belangrijker dingen in de wereld gebeuren. Maar terzake.

Na een verkwikkende nachtrust reisden we de volgende morgen per trein af naar Londen. In tegenstelling met de vorige dag, was het nu prachtig weer. Rustig konden we het Canadese landschap in ons opnemen. In de aanvang der reis zagen we heuvelachtig terrein begroeid met bossen en rotsachtige gronden. Van lieverlede echter werd het land vlakker en zou men zich in Overijssel of Gelderland kunnen wanen. Het was in het geheel niet het Canada dat we ons altijd hadden voorgesteld, met z'n oneindige prairies. In Toronto, de tweede stad van Canada met 1 miljoen inwoners, moest worden overstapt. Herhaaldelijk was ons medegedeeld, dat we in Toronto van trein moesten wisselen, waarbij steeds de toevoeging C.P.R. werd gehoord. Waarom die toevoeging steeds; we begrepen er niet veel van. Het zou ons in de loop der reis duidelijk worden. Het raadsel werd onthuld toen de „conductor” de „tickets” kwam controleren. Lang . . . , verdacht lang bestudeerde hij de kaartjes. Ik kreeg een onaangenaam gevoel in het vermoeden dat er iets niet in orde was. Eindelijk kwam het er uit dat we in de verkeerde trein zaten. Dat begrepen we niet in één keer hoor, al hoewel we ons in Holland al wat Engelse „language” (taal) hadden aangematigd. Enfin, we snapten het toch. Of

deze trein dan niet naar Londen ging, vroegen we. Het antwoord was, „Yes, Yes”; dus toch in de goede trein? We moesten toch naar Londen (vanwaar men ons zou komen afhalen voor verdere transportatie naar St. Thomas)? En toch zaten we in de verkeerde trein, n.l. niet in de C.P.R. (Canadian Pacific Railway) maar in de C.N.R. (Canadian National Railway) dit is een andere Spoorwegmaatschappij. Daar kwam nog bij, dat de verkeerde trein niet de enige moeilijkheid bleek te zijn, daar we nu ook op een ander station zouden aankomen, waar onze ontvanger natuurlijk niet van afwist.

Gedachtig het Hollandse spreekwoord, „Goede raad is duur”, (het heeft ons gelukkig geen cent gekost) kwam de zaak door de behulpzaamheid en vindingrijkheid van de „conductor” toch in kannen en kruiken. Op een tussenstation werd de aangelegenheid telefonisch doorgegeven naar het juiste station in Londen, zodat onze ontvanger de heer v. d. Veen in kennis kon worden gesteld en zich naar het andere station kon begeven. Zo werd deze zaak zonder veel moeilijkheden onzerzijds tot een „happy” end gebracht. Ik moet hier even invoegen, dat de Canadezen over het algemeen zeer behulpzame lieden zijn en er een eer in stellen anderen zoveel mogelijk te helpen, hetgeen ons bij latere gelegenheden meermalen is gebleken.

In Toronto en omgeving was ons opgevallen het geweldige aantal T.V. masten. Het was als het ware één mastenbos. Boven vrijwel ieder huis prijkte zo'n geval. Slechts sporadisch zagen we een woning welke er niet van was voorzien. „Daar zal dan wel een arme emi-

grant wonen", zeiden we. We wisten toen nog niet dat men evengoed een T.V. kan bezitten zonder een antenne op het huis.

Toen we 's avonds laat aan het station in London aankwamen, stond onze ontvanger al op het perron te wachten. Per auto en truck ging het toen richting St. Thomas. We kwamen echter dezelfde avond niet meer in onze toekomstige woning aan, maar werden eerst ondergebracht in het „home" van onze ontvanger. Na een paar gezellige uren werden de kooien opgezocht en na een goede nachtrust werden we de volgende dag doorgebracht naar een inmiddels voor ons ingehuurde woning, enige mijlen verder gelegen. We waren ontzettend benieuwd waar dat huis zou zijn, d.w.z. in de „town" (stad) of in de „country" (platteland) en hoe het er uit zou zien.

We hadden opzettelijk onze verwachtingen dienaangaande niet hoog gespannen. In Holland hadden we vaak tegen elkaar gezegd, dat onze toekomstige woning in Canada zou bestaan uit een blokhut, en het meubilair een doorgezaagde boom voor tafel en houtblokken voor stoelen. Het zou ons dus nooit kunnen tegenvallen.

Nu, het huis stond in de country plm. 4 mijl van St. Thomas, een stadje van plm. 20.000 inwoners. Toen we vanaf de goede geasfalteerde weg een laantje inreden, zagen we het staan. Een groot massief grauwgrijs gebouw met twee verdiepingen; zo op het eerste gezicht leek het een landhuis. Op enige afstand en zelfs dichtbij, scheen het opgebouwd uit grote betonblokken. Dit bleek echter slechts schijn, daar het bij nadere beschouwing van hout was. De „muren" waren slechts begroefde houten wanden. Achter het huis op een afstand van plm. 50 meter, stonden een paar grote houten schuren. Het huis zelf, een oude farmerswoning, zag er van buiten erg verwaarloosd uit en bleek onbewoond. Van binnen was het vreselijk rommelig en de stof lag a.h.w. duimendik. Spinraggen overal en grote lappen behang hingen langs de wanden. Overigens een ruime woning met 8 kamers, een keuken, hal, overloop en aangebouwd schuurtje. Wat dat betrof mochten we niet klagen en onze verwachtingen aangaande een blokhut waren dus verre overtroffen. Er was ook enig meubilair aanwezig, t.w. een paar oude tafels, en enige dito stoelen en ijzeren kribben. Er was een goede waterput, doch er was geen elektrisch licht aanwezig. Voor de verlichting zouden we het vooreerst moeten stellen met een eveneens aanwezige stormlantaarn en een paar oude olielampen. Enfin, in elk geval, dit was ons nieuwe tehuis en we zouden er wel wat van maken. Hoe het de eerste tijd thuis is geweest, zult u zich kunnen indenken als ik u vertel, dat we 6 weken op ons huisraad hebben moeten wachten. Dit was n.l. per boot achterna gezonden. We moesten ons dus tussentijds behelpen met het in de woning aanwezige schaarse oude meubilair, plus hetgeen we in de handkoffers hadden kunnen meenemen. Gelukkig hadden we daarin een aantal dekens verpakt.

Met het werk zag het er direct niet zo rooskleurig uit. De suikerbieten waarvoor we in eerste instantie waren gekomen, moesten voor een groot deel nog worden gezaaid, hetgeen te wijten was aan de abnormale regenval. Evenwel, er was werk genoeg aan de winkel in de woning en met man en macht is er gezwabberd en geboend.

Na een verblijf van ongeveer 1½ week konden we dan in bieten worden tewerk gesteld. Deze arbeid bestond uit het — met een korte schop — uitdunnen van de op rijen gezaaide planten. Die mee kon, ging mee naar het veld en zo stonden we dan de dagen — met gekromde ruggen — in de eindeloze rijen bietplanten te hakken. De collega's in Holland hadden voorspeld, dat die rijen zeker de afstand hadden van Groningen naar Zwolle, maar zo lang waren ze toch niet. Echter, o die ruggen! Ze voelden de eerste tijd, na volbrachte dagtaak, als gebroken. Geen wonder, daar geen onzer, behoudens het ompspitten van een tuintje, ooit landwerk had verricht. Maar waar een wil is, is een weg, al was het dan een weg geplaveid met suikerbieten!

Uw ex. collega

J. F. Medema, St. Thomas, Canada.

(Wordt vervolgd)

Dankbetuiging

Voor de zeer vele blijken van medeleven en deelneming ontvangen tijdens de ziekte en na het overlijden van onze lieve man en vader, Jacob Zwier, betuigen wij onze oprechte dank.

H. Zwier-Jonker en kinderen
Bannerschultestraat 7, Sleen.

Dank aan het 5 cent-fonds

Het liep tegen het nieuwe jaar
En bijna was ik in 't oude klaar.
Toen 'k door niet wein'gen werd gevloerd
En van de dienstlijst afgevoerd.
Al ging het in 't laatst wat hoestend.
Bij wijlen niezend en proestend,
Toch dacht ik niet aan leuteren,
Totdat die onzichtbare zwarten,
Verwekkers van de griep,
Meedogenloos gingen tarten
En aan mijn krachten peuteren,
Zodat ik lag en niet meer liep.
Het ergste leed was gauw geleden
Door rust en medicijn bestreden.
Toch mocht ik niet de dienst hervatten
Om reden ik dan kou zou vatten.
Een temperatuur van zoveel min, is
Niet bevorderlijk voor bronchitis.
Ik had gedwongen huisarrest,
Dit bleek voor mij te zijn het best.
Te midden van die narigheid,
In dagen dat de zon niet scheen,
Zo zag ik toch een zonnestraal,
Die glansde van het fruit op schaal,
Dat ik in die dagen mocht ontvangen.
De schaal met linten nog omhangen.
Aan alles zag ik aanstonds
De geste van ons Vijf-Cent-Fonds.
'k Zag achter al dat fruit de mensen
Die mij het beste kwamen wenssen,
Wil ik in dezen al die mensen,
Nu danken voor hun medeleven
Met hen naar eenheid blijven streven.

Koudum februari 1959.

Owmr. P. Lycklama à Nijeholt.

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812, GRONINGEN

UNIFORMEN naar maat van de
fijnste kamgarens.

Daarbij zeer concurrerende prijzen

Judo en het jiu-jitsu

Misschien schrikt u als u het opschrift leest, want van Jiu-Jitsu en Judo moet een groot deel van het publiek niets hebben. Sommige mensen wijzen met een veelbetekenend gebaar naar hun voorhoofd, omdat ze van mening zijn dat dergelijke vormen van sport een grote dwaasheid is.

Gaarne zou ik een poging willen ondernemen om dit misverstand uit de wereld te krijgen. Ik begin dan met Judo, de sport waaraan ik mijn hart verpand heb. Ik ben namelijk zelf Judoka (= Judosportbeoefenaar). Het woord Judo betekent „zachte weg” en dat is een zeer juiste naam. Als we Judo vergelijken met een andere willekeurige sport, dan blijkt dat er bij Judo steeds de minste ongelukken gebeuren. Neem het voetballen bijvoorbeeld. Daar is het schering en inslag dat men op zijn minst een gekneusd lichaamsdeel oploopt. Ik zit nu ongeveer een jaar in een judoclub van 80 leden en het ergste ongeluk dat ik daar tot dusver heb zien gebeuren is een bloedneus. Judo is dus een heel andere sport dan worstelen, ofschoon heel wat mensen het daarmee, echter volkomen ten onrechte, over één kam scheren.

Bij de Judosport heeft men heel wat spelregels, waarbij het verboden is bepaalde gevaar opleverende handelingen toe te passen. Deelneming aan Judosport levert dus maar heel weinig gevaar voor ongelukken op. Totdusver was het Judo onderwerp van bespreking, maar

als we ook het Jiu-Jitsu daarbij betrekken, dan rijst al spoedig de vraag, waarin nu het voornaamste verschil tussen die twee is gelegen. Welnu dat is gauw gezegd:

Jiu-Jitsu leert men niet omdat het een mooie sport is, maar om zich, wanneer men wordt aangevallen, te kunnen verdedigen. Men zal dit zo sportief mogelijk doen, maar men kan natuurlijk niet verwachten, dat een jiu-jitsu-er, die onsportief wordt aangevallen, dan onnodig risico zal willen lopen.

Judo is een sport, ontstaan uit het Jiu-Jitsu, waarbij het het principiële doel van het Jiu-Jitsu, de uitschakeling van de tegenstander, op een andere, zuiver sportieve wijze tot uitdrukking komt.

Nu heb ik u dan de hoofdzaak van het Judo en Jiu-Jitsu uitgelegd en ik hoop dat ik u een indruk heb gegeven van Judo en Jiu-Jitsu. Tot ziens op de Judomatten.

Sj. H. F. Punter (3e kyu Judoka).

Red.: In een begeleidend briefje van onze jeugdige Judo-beoefenaar (15 jaar oud) schreef hij, dat hij een volgende maal gaarne ons nog eens wat meer zou willen vertellen over de Judo-sport.

Hiervoor houden wij ons gaarne aanbevolen (liever dan een ontmoeting op de Judomatten!).

Philips veiligheidshelm in de mijnen

Bij de Nederlandse Staatsmijn „Maurits” wordt een proef op grote schaal genomen met een nieuwe veiligheidshelm. Dit veiligheidshoofddeksel is ontwikkeld door Philips in samenwerking met de Nederlandse Staatsmijnen. De veeljarige ervaring van Philips op het gebied van de praktische toepassing van kunststoffen leidde als het ware automatisch tot deze gang van zaken. Het buitenwerk van fenolhars, versterkt met speciale textielvezel, wordt in Eindhoven vervaardigd, terwijl het binnenwerk door de schoenfabriek van het Fonds voor Sociale Instellingen van de mijnen wordt gefabriceerd. Dit Fonds brengt het hoofddeksel ook in de handel.

De veiligheidsdienst van de Staatsmijnen stelde strenge eisen. De harde bol moet tegen water en zuren bestand zijn, hij mag elektrische stroom niet geleiden, hij moet moeilijk brandbaar en voldoende slijtvast zijn. Ook moet de bol uit één stuk vervaardigd zijn, zonder afplatingen en zonder versterkingsgroeven of ribben. Bovendien moet de bol ook mechanisch stevig genoeg

zijn. Verder is gesteld, dat het gewicht van een complete pet niet hoger mag zijn dan 325 gram en van een helm niet hoger dan 350 gram.

Het hoofddeksel voldoet aan deze eisen. Het is dan ook vrijwel zeker, dat de nieuwe veiligheidspet zal worden ingevoerd bij de Nederlandse Staatsmijnen voor alle onder- en bovengronders.

Maar voor uw verhuizing en het opnieuw inrichten

natuurlijk naar

J. Dieters

woninginrichting en meubeltransport
Anreperstraat 166 - Telef. 2706 - Assen

Want deze levert u al uw benodigdheden, als: gordijnen, vloerbedekking en meubelen, tegen de laagst mogelijke prijs, terwijl u zelf uw keuze kunt maken op de toonzalen. Beleefd aanbevelend.

Een nieuwe lente ...

een nieuw geluid ...

*De zaak
van vertrouwen*

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H. MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaijstr. b. d. Beurs), Tel. 30941-K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziertochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw mate-
riaal en geroutineerde chauffeurs
en geven U de verzekering van
100 procent service

Verdere inlichtingen en prijzen
REISBUREAU „HARMANNI“
Assen, Telefoon 2068

D. A. M.-remmen

zijn **SNEL**-remmen

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Materialen voor tekenen en
kunstschilderen

Tel. 25347 **K. BOSSINA**
Zuiderdiep 9

H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13
Tel. 30041
Groningen

**TJAART
VAN DER MOLEN**

Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

**Aannemer van Grond- en
Baggerwerken**
Verhuur van alle bagger-
materiaal

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en
Westerasingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 0/0

het gezelligste en goedkoopste
warenhuis van groningen
is en blijft uw warenhuis

galeries modernes

vismarkt 27 - groningen

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van

**Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander - Hoogkerk**

Wordt U verplaatst? Dan is

Meubeltransport NIEBOER

uw aangewezen adres

Winschoten
Tel. 2551

Emmen
Tel. 1372

REIST

met uw club en vereniging
per

**ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN**

Hoofdweg 65 - Telefoon 05982 - 331

**Emigratie en
Verhuizen**

Als één het kan
is **TIMMER** uw man

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

schade

aan Uw wagen...

CAROSSERIEBEDRIJF

W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

RIJKSPOLITIE- ORGAAN

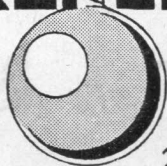
VAN DE INSPECTIE IN HET
RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

8e Jaargang

1 mei 1959

No 5

B.

Uit grote dankbaarheid

Het is met grote dankbaarheid, dat ik een stukje schrijf in de „Reflector”.

Op zaterdag 8 november 1958 werd het gezin Vriends te Coevorden door een vreselijke slag getroffen, toen de Vrouw en Moeder door een ongeval om het leven kwam.

De droefheid in deze familie is zeer groot.

Wanneer we een dergelijk sterven van nabij meemaken, merken we hoe moeilijk mensen troosten kunnen. Gelukkig, wanneer we dan de troost bij de Here weten te vinden, Die nooit machteloos is. Maar daarnaast doet het meeleven van familie en vrienden zo veel goed. Vooral wanneer dat meeleven ook met de daad getoond wordt. En dit is gebeurd ten opzichte van de familie Vriends door het beroeps- en reserve-personeel van het Korps Rijkspolitie uit bijna 't hele land. Toen de plannen beraamd werden om een inzameling te houden was er hoop op een flink bedrag. Men had grote verwachtingen, omdat het Korps al eerder getoond had de naaste in nood op een royale wijze te willen helpen.

Toen jl. woensdag de Lt. Bergsma en Adjudant Brill het eindresultaat kwamen vertellen, heb ik toch verbaasd gestaan. En ik niet alleen. Zij hadden ook zelf niet durven hopen, dat het bedrag de duizend gulden zover zou overschrijden. Het heeft de stoutste verwachtingen overtroffen.

In allerlei voorkomende gevallen zal er uit dit fonds met milde hand gegeven kunnen worden.

Aan allen, die aan dit prachtige teken van naastenliefde hebben meegewerkt, zeggen we vanaf deze plaats heel hartelijk dank.

Onze beste wensen vergezellen voor de toekomst het Korps Rijkspolitie.
Coevorden,

Ds. H. J. Bouwhuis.

Dankbetuiging

Langs deze weg wil ik, een ieder van het Korps Rijkspolitie, die blijk heeft gegeven van medeleven bij het voor mij zo zware verlies, mijn dank betuigen.

Ook voor wat betreft de actie, die voor mij en mijn gezin tot een zo fantastisch einde is gebracht, kan ik u allen niet genoeg bedanken.

Dit gebaar was voor mij weer een bewijs hoe hecht onze saamhorigheid en behulpzaamheid in en tussen het beroeps- en reservepersoneel is.

Ook wil ik mijn dank betuigen aan de Lt. L. P. Bergsma en allen die zo'n groot aandeel hebben gehad in het welslagen van deze actie.

De reserve-wachtmeester
F. J. Vriends en kinderen.

Aan H.M. de Koningin bij Haar 50e verjaardag onze eerbiedige gelukwensen

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omfattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Opperwachtmeester F. de Vries, Districtsstaf Groningen; Opperwachtmeester T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Wmr 1. J. Krediet, Districtsstaf, Leeuwarden; Wmr. 1. F. Zijlstra, Districtsstaf Assen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220-1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

25-jarig ambtsjubileum te Veenhuizen

Op 6 april 1959 herdacht de wachtmeester der Rijkspolitie 1e klasse J. Oosting, Postcommandant te Veenhuizen, de dag waarop hij 25 jaren geleden in politiedienst was getreden. Ofschoon het de wens van de jubilaris was, deze dag niet officieel te herdenken, kwamen toch zijn superieuren en vele collega's hun gelukwensen aanbieden. 's Voormiddags reeds werd hij door enige collega's opgezocht en na de middag deden ook de Districtscommandant der Rijkspolitie te Assen, de Dir. Officier der Rijkspolitie 3e klasse E. A. Mackay, diens toegevoegde officier, de Officier der Rijkspolitie 2e klasse L. P. Bergsma, de Burgemeester der gemeente Norg, de Districts-adjutant J. Faber en vele collega's van hun belangstelling blijken. De Dis-

trictscommandant hield een korte toespraak tot de jubilaris, waarin deze zijn waardering liet uitkomen voor de wijze, waarop door de jubilaris steeds zijn dienst was verricht, en bood hem voorts de gebruikelijke enveloppe met inhoud aan.

Namens het personeel van de groep Roden werd hem een mooie schemerlamp aangeboden.

Onderwijl werden de bezoekers ruim onthaald en was men enige uren gezellig bijeen.

De groepscommandant was wegens ziekte verhinderd aanwezig te zijn, doch had zijn gelukwensen reeds telefonisch aangeboden.

Al met al kunnen Oosting en zijn gezin terugzien op een onvergetelijke dag.

MUTATIES

Verplaatsingen:

Braad, R. wmr. 1e kl. rangno. 1455, van Wildervank naar Zuidlaren.
 Froma, J. K., wmr. 1e kl. rangno. 1991, van Valthe naar Zuidlaren.
 Keuning, D., wmr. rangno. 957, van Koudum naar St. Johannesga.

In de sterkte opgenomen:

Hofman, J., wmr., Borger.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeester:

Stel, Tj., rangno. 158/58, Lemmer.

Bevorderd tot opperwachtmeester de wachtmeesters 1e klasse:

Lubach, J., rangno. 91/58, Baflo.
 Zweepe, H., rangno. 605/58, Spijk.

Met eervol ontslag:

Batstra, J., wmr. 1e kl. rangno. 687, Holwerd. M.i.v. 15-5-1959.

Geboren:

Hendrik Jacob, z.v. wmr. 1e kl. E. Eggink en H. Jacobs, te Assen.
 Roel, z.v. owmr G. Spijker en J. v. d. Meer, te Surhuisterveen.
 Wouter, z.v. wmr. 1e kl. C. Looge en S. Bijlsma, te Tzummarum.
 Gretha Henriëtte, d.v. wmr. 1e kl. W. Visser en J. Kalsbeek, te Nijeveen.
 Gerhardus Johannes, z.v. wmr. 1e kl. B. Roseboom en P. Knol, te 2e Exloërmond.
 Bouke Jantien, d.v. wmr. J. Koops en J. M. v. d. Berg, te Blijham.
 Ivonne Annette, d.v. wmr. W. J. v. d. Meer en T. Mulder, te Bolsward.
 Johanna Willemina, d.v. wmr. 1e kl. H. Haan en W. E. Kok, te Kommerzijl.

Ook zo helpen wij elkaar

O.s. briefje werd ontvangen met verzoek om plaatsing. Vóórdat ik mij tot het plaatselijke V.V.V.-kantoor ga wenden, om mijn woning gedurende de vakantieperiode van 22 t/m 29 augustus a.s. te verhuren, wil ik een collega in het ressort Groningen der Rijkspolitie in de gelegenheid stellen om mijn woning gedurende die tijd te betrekken en wel door middel van het plaatsen van een advertentie in „De Reflector”.
 Gaarne zou ik zien dat u voor mij als abonné op dit blad, in het volgend nummer het onderstaande zou willen opnemen:
WONING AANGEBODEN DOOR COLLEGA, voor week van 22 tot 29 augustus a.s. (Geen kleine kinderen) Aanwezig 5 slaappleaatsen.
 Prachtige omgeving met zee, strand en bossen.

Brieven aan:

J. de Boer, Burenweg 29, Heiloo. Tel. 02200-2142.

Judo en Jiu-Jitsu

Met genoegen plaatst de redactie onderstaand vervolg van onze jeugdige Judo-beoefenaar. Gaarne onderschrijft de redactie het nut van deze — vaak op het platteland — nog tamelijk onbekende mooie tak van sport.

(vervolg)

Zoals ik in het eerste stukje al vertelde, wilde ik graag de gelegenheid waarnemen om, zolang de „Reflector” nog bestaat, de lezers daarvan met mijn hobby, de judosport, bekend te maken en daarvoor, als het kan, ook een beetje belangstelling te kweken.

Meestal moeten we bij het begin beginnen en daarom begin ik met een klein stukje Judo-geschiedenis. Het Judo is ontstaan uit het Jiu-jitsu. Jiu-jitsu is het ver-europeeste woord van de Japanse benaming: Ju Jitsu. Volgens een Japanse legende studeerde omstreeks 1700 een Japanse arts in China. Op zijn reis door Mansjoerije was hij getuige van een bijzondere vorm van een twee-gevecht tussen aanhangers van een boeddhistische secte. Van mijn vader (die, als leider van de politie-cursus, ook altijd streeft naar het aanbrengen van correcties) moest ik horen dat een tweegevecht volgens de wet hetzelfde is als een duel. Ik geloof, dat hij beweerde, dat het nu ook weer niet precies hetzelfde was, maar ik bedoel met tweegevecht hetzelfde als wat het prisma-woordenboek er onder verstaat, namelijk een gevecht tussen twee personen en geen duel. Deze Japanse arts liet zich met veel moeite opnemen in die secte om zich die gevechtmethoden eigen te maken. Teruggekomen in Japan demonstreerde hij de verschillende grepen. Het werd een teleurstelling, omdat hij de grepen wel kon toepassen op anderen, doch niet in staat was zich afdoende te verdedigen tegen de toepassing van die grepen op hemzelf.

Toen hij eens op een winterdag peinzend naar buiten keek in zijn tuin, werd zijn aandacht getrokken door een tweetal daar staande bomen, waarvan de takken met lagen sneeuw waren bedekt. De sterke takken van een kerseboom konden deze last niet dragen en braken, maar de veel zwakkere takken van een wilgeboom — die takken zijn immers erg buigzaam — bogen net zo lang door tot de sneeuw er af gleed. En eensklaps verhelderde zijn gelaat, want hij wist de oplossing van het tweegevechtsprobleem, dat hem jaren had beziggehouden: door mee te geven wist hij zich voortaan los te maken, zelfs van een veel sterkere tegenstander, en zonder veel moeite.

In 1860 werd Jigoro Kano Shi-Han of kortweg Jigoro Kano, geboren. Hij was een kleine tengere jongen, die niet erg sterk was. Toen hij later professor geworden was, hoorde hij spreken over Jiu Jitsu. Deze sport trok zijn belangstelling omdat niet de bijzondere spierkracht doch de behendigheid van doorslaggevend betekenis scheen te zijn bij deze sportbeoefening. Zijn vrienden, waarmede hij hierover sprak, gaven hem als hun mening te kennen dat Jiu-jitsu huns inziens overbodig was in deze beschaafde wereld. Toch wist Professor Kano zich tenslotte op een Jiu-jitsuschool als leerling geplaatst te krijgen. Spoedig was hij de beste leerling van die school en in deze tijd vond hij de grondslag uit van ons tegenwoordige Judo: meegeven om te overwinnen. Deze Professor Kano stichtte in 1882 het Kodokwan, een groot Judocentrum, dat nog steeds het middelpunt van het Judo over de gehele wereld is. Het ging hem aanvankelijk niet voor de wind, maar — zoals het bekende gezegde luidt — „Als er één schaap over de dam is, dan volgen er meer”.

Tenslotte kwam zijn Judoschool tot grote bloei. (In

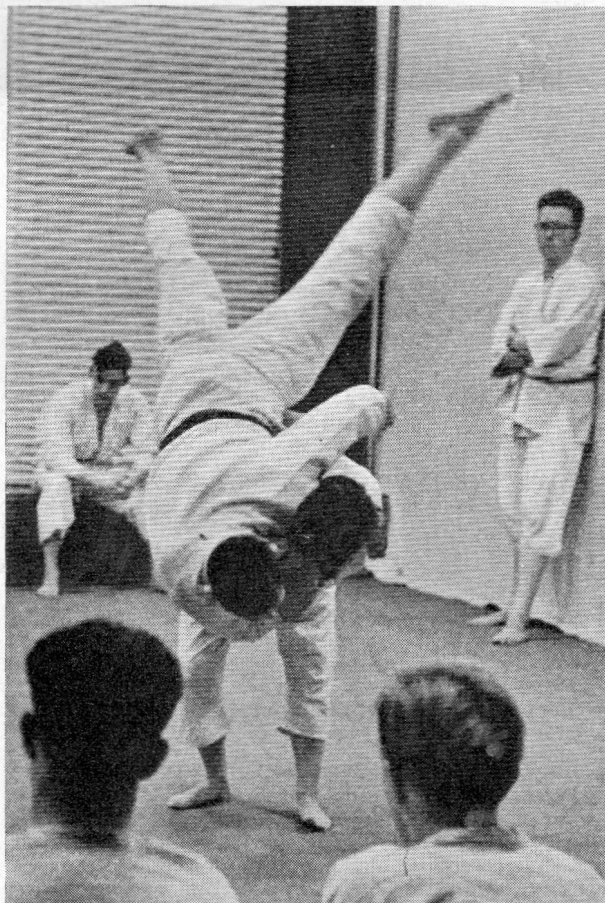
1938 had deze school, die in Tokio staat, reeds 118.677 leerlingen, maar zover zijn we nog niet met onze „geschiedenisles”).

In 1908 zond hij één van zijn beste leerlingen naar Amerika. Hij kwam daar in contact met de toenmalige president Roosevelt, die een geestdriftig Judoka werd. Mede door hem is het Judo in Amerika verbreed.

Professor Kano, de uitwerker van het moderne Judo, stierf in 1938 in de leeftijd van 78 jaar. Zijn dood betekende helemaal niet dat zijn beroemde school, het Kodokwan daarmee zou verlopen, integendeel, die school groeit nog steeds, thans onder leiding van zijn zoon. Tot zover de geschiedenis van het Judo, een sport voor mannen en ... vrouwen!

Het westen heeft jammer genoeg de neiging de judosport over te nemen op zijn eigen manier. Teveel is hier een streven waar te nemen om van het Judo iets te maken wat op een vechtsport lijkt, zoals het worstelen. Dit is echter geheel in strijd met het eigen karakter van deze oude Oosterse sport. In Nederland zijn daarom alle Judo-verenigingen, die dit niet wensen, verenigd in de „Nederlandse Amateur Judo Associatie”, kortweg N.A.J.A. genoemd. Het doel van de N.A.J.A. is het op een hoog peil brengen van de Judosport op de oude, beproefde Japanse manier.

Geen enkele sport is zo rijk aan hoffelijkheidsvormen als Judo. Als voorbeeld kunnen we het groeten nemen. **Het groeten.** Men leert als beginneling te groeten voor

Een prachtig uitgevoerde worp

de mat en voor de tegenstander. Dit is geen zinloze hoffelijkheid, maar een teken van het respect dat men elkaar toedraagt en een aanduiding van het voornemen dat men elkaar sportief zal bejegenen. Ook bij andere vormen van sport kent men een soortgelijke groet, zoals bij boksen, schermen, maar de Judogroet heeft toch een heel eigen vorm en een aparte betekenis.

De kleding. De kleding, welke de Judoka draagt, benadert de gewone dagelijkse kleding zoveel mogelijk. De naam van deze kleding is: Judogi. (Ik breng even in herinnering dat een Judoka een Judosportbeoefenaar is). Deze Judogi is ontworpen door Professor Kano: een jasje dat de heupen bedekt en een broek, die, evenals het jasje ruim zit. Dit alles wordt bijeengehouden door een band, waarop ik straks nog terugkom. Men noemt het jasje kimono, maar dat is geheel ten onrechte, want de eigenlijke kimono reikt tot de enkels. De broek is lang om verwondingen tegen te gaan.

Graden. Men kan bij iedere Judoka zien hoever zijn kennis op het gebied van het Judo reikt. Om de vaardigheid van ons Judo zoveel mogelijk op te voeren, wordt ieder bij de N.A.J.A. aangesloten Judoka automatisch opgeleid. Men begint met een witte band met een rood stipje vervolgens witte band (6e kyu). Dan krijgt men de gele band (5e kyu), daarna de oranje band (4e kyu). De Judoka, die regelmatig door oefent heeft daarna kans op de groene band (3e kyu), de blauwe band (2e kyu) en de bruine band (1e kyu), die het slot vormt van de licht gekleurde bandenreeks. Dan krijgt men de zwarte band (1e dan), maar voor u zich mag tooien met de zwarte band zijn er minstens 4 of 5 jaren verlopen en men beschouwt u dan als beginnening, hoewel u dan zelfstandig les mag geven. Na de zwarte band of 1e dan, kunt u nog tot de 10e dan op-

klimmen, en wordt u als onoverwinnelijk beschouwd. De Judosport verveelt u echter nooit, want zo'n meester (9e of 10e dan) zegt altijd dat hij zelf nog een leerling is, want bij de Judosport geraakt men nooit uitgeleerd, wat bij veel andere sporten wel het geval is.

Japanse namen. Bij het voetballen kent men diverse buitenlandse, meestal Engelse, benamingen, zoals goal, keeper, out en hands.

Bij het Judo heeft men te maken met hele groepen Japanse namen. Ik noem hier enkele namen van bepaalde worpen: Sasea-tsuri-komi-ashi, Uki-mata, Hadaka-jime, Ude-hishigi, Juji-katama enz.

In mijn vorige stukje heb ik al geschreven dat het Westen de neiging heeft het Judo over te nemen zonder de oorspronkelijke „geestelijke stijl”. Dit is echter in strijd met het wezenlijke van het Judo. Judo is een systeem van evenwichtsleer en beheersing, waarbij de mens leert onbevreesd te zijn en waarbij een sportief karakter wordt aangekweekt, want het Judo is een spel, waarbij men zowel winnen als verliezen kan. Maar het is niet alleen spel, het heeft ook een geestelijke kant. Ik noem slechts de sportieve benadering van de tegenstander, het aankweken van respect voor de tegenstander, maar ook van zelfrespect, niet in de laatste plaats voor de fysisch minder begaafde, die een ontmoeting met een meer gespierde tegenstander immers niet meer behoeft te vrezen.

Wanneer ik met mijn artikeltjes mocht hebben bereikt dat uw belangstelling voor het Judo is gaande gemaakt, dan zou ik u tevens graag nog willen adviseren u als leerling (Judoka) op te geven bij een vereniging, die is aangesloten bij de N.A.J.A., de organisatie van Judo-amateurs. Tot ziens dan in de „Dojo” (= Judosport-lokaal)!

Sj. H. F. Punter, (3e kyu)

5 cent-fonds

Bij dezen betuig ik mijn hartelijke dank voor de prachtige fruitschaal, die ik tijdens mijn ziekte van het 5 cent-fonds mocht ontvangen. Het fruit heeft er zeker toe bijgedragen dat mijn ziekte vlot verliep.

Hartelijk groetend, de wmr 1e kl. der R. P. S. Schrik, Bansumerweg C 254, Holwierde

Ondergetekende zegt hierbij hartelijk dank voor het ontvangen van de prachtige fruitmand, bij haar thuiskomst uit het ziekenhuis aangeboden.

Tine Dijkstra, Sexbierum.

Hierbij zegt ondergetekende hartelijk dank voor het ontvangen van een prachtige fruitmand bij gelegenheid van de thuiskomst uit het ziekenhuis.

Mevr. Tolman-Knopper, Sexbierum.

Hartelijk bedankt voor het geld dat ik van u gekregen heb. Mammie heeft er fruit voor gekocht: ananas, sinaasappelen, bananen en ook nog noten. Het was heel erg lekker.

Rolfje Piening te Oude Pekela.

Hartelijk dank aan het 5 cent-fonds voor de prachtige fruitmand, die ik tijdens mijn ziekte heb ontvangen. Tevens maak ik van deze gelegenheid gebruik om het personeel van de Groep Dantumadeel en de leden van de Bond van Chr. Pol. Ambtenaren, Afd. Dokkum te bedanken voor de prachtige bloemen die ik in het ziekenhuis heb ontvangen.

Mevr. De Vries-De Vries, Rinsumageest E-203p.

Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank aan de leden van het 5 cent-fonds, voor de prachtige fruitschaal met inhoud, alsmede voor de daarbij gevoegde wens tot beterschap die ik tijdens mijn vrij langdurige ziekte mocht ontvangen.

G. de Graaf, Obrechtstraat 3, Leeuwarden.

Een miljoen voor een hotel

De opdracht tot het ontwerpen van een hotel van 12 etages en 200 kamers in het centrum van Leicester, is thans gegeven. De geschatte kosten zijn ongeveer 1 miljoen pond. Het hotel, dat „Europa” zal heten, zal het grootste zijn dat sinds de oorlog in de provincie werd gebouwd. Het wordt geplaatst op een driehoekig stuk grond aan een nieuw aan te leggen ringbaan. Het middengedeelte wordt ca. 40 m hoog en in een aparte noordervleugel wordt een restaurant met dansvloer ondergebracht. Men hoopt dit jaar te kunnen gaan bouwen en binnen 12 maanden met de bouw gereed te zijn.

Vraag en antwoord

Op de vraag, of hij wilde bekennen, antwoordde een Ierse gevangene eens: „Hoe moet ik weten of ik schuldig ben, voor ik de uitspraak heb gehoord”.

Nieuwe „carferry”

De grootste „car-ferry”, waar auto's op en af kunnen rijden, is de „Maid of Kent” van de Britse Spoorwegen, welk schip in aanbouw is bij William Denny and Brothers Ltd. Het schip is onlangs te Dunbarton te water gelaten.

De doopplechtigheid werd verricht door mevrouw C. P. Hopkins, de echtgenote van de directeur van de Southern Region van de Britse Spoorwegen. Het nieuwe schip zal dienst doen op de route van Dover naar Boulogne. Het biedt plaats aan 180 auto's, 30 motorfietsen, verscheidene autobussen en kan bovendien 1000 passagiers vervoeren.

Het schip, dat er zowel van buiten als van binnen zeer modern uitziet is uitgerust met stabilisatoren, het heeft twee grote dekken, een rooksalon, een bar, een lounge, buffet en restaurant. Er zijn tevens een aantal privé hutten. Het schip heeft voorts een winkel, en bank, alsmede kantoren van de R.A.C. en de A.A.

De A.A. heeft uitbreidingsplannen

De Automobile Association heeft grootse uitbreidingsplannen aangekondigd voor het jaar 1959. (n.b. leden van de A.N.W.B. kunnen in dezelfde mate gebruik maken van de faciliteiten van deze organisatie als de Britse leden).

Het A.A. radionetwerk zal worden uitgebreid naar drie gebieden. Meer dan 300 nieuwe voertuigen zullen worden toegevoegd aan het wagenpark van de Britse wegenwacht, waaronder vele met dieselmotoren en uitgerust met radio. Er zullen dit jaar ongeveer 250 nieuwe of gemoderniseerde telefooncellen langs de wegen van Groot-Brittannië komen. De kantoren te Londen en in de provincies zullen worden uitgebreid om het steeds groter wordende aantal aanvragen te kunnen behandelen (het ledental is inmiddels gegroeid tot meer dan 2.150.000).

De voorzitter van de A.A., Viscount Brentford, zei dat het aantal motorvoertuigen, dat op de wegen van Groot-Brittannië zal rijden, tegen het einde van 1959 tegen de 8½ miljoen zal lopen.

Gids van 4000 Engelse hotels uitgegeven

De meest betrouwbare en uitgebreide leidraad in zijn soort, de 1959-editie van „Hotels en Restaurants op de Britse Eilanden”, is nu beschikbaar. De gids, die 360 pagina's telt, bevat gedetailleerde inlichtingen, waaronder tarieven en de verschillende mogelijkheden, over meer dan 4000 hotels in Engeland, Schotland, Wales en Noord Ierland. „Passend voor de toerist” was de enige maatstaf aangelegd door de samenstellers, wanneer het er om ging, welke hotels in de gids moesten worden opgenomen. Deze uitgave is een unicum, omdat geen betaling wordt verlangd van de hotels die er in opgenomen zijn, terwijl geen advertenties worden geaccepteerd van het Hotel- en Restaurantbedrijf. De gids is alfabetisch.

Alle belangrijke punten, die de voorafgaande edities zo populair hebben gemaakt, werden gehandhaafd. De belangrijkste van deze is de aardrijkskundige beschrijving van alle steden, plaatsen en dorpjes waarin de vermelde hotels zijn gelegen. Andere belangrijke punten zijn de lijsten van Londense en provinciale restaurants, welke tevens de minimum prijzen en inlichtingen over de keuken geven. Zestien sectiekaarten van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, een index van alle plaatsen genoemd in de gids, kaarten van het Engelse spoorwegsysteem, het hart van Londen, de Londense hotelbuurten en de bekende toeristenwijken, dit alles vindt u in deze gids. „Hotels en Restaurants op de Britse Eilanden” wordt uitgegeven door de British Travel Association. Deze gids is onontbeerlijk voor allen die met verstand en overleg hun vakantieplannen maken. De gids zal ook van onschatbare waarde blijken te zijn

EEN VERTROUWD ADRES

voor uw bedden en woninginrichting

FA. B. HOLTHINRICHS

Ged. Singel 10 - ASSEN - Tel. 2801

Emigratie en Verhuizen

Als één het kan is **TIMMER** uw man

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

voor de zakenman of voor een ieder, die genoodzaakt is op korte termijn geschikt logies te vinden in welk deel van het land ook.

Bedrijfstelevisie bij opening Caltex Laboratorium

Bij de officiële opening op 1 mei van het Centraal Caltex Laboratorium te Pernis door Z.K.H. Prins Bernhard zal, zoals dit bij dergelijke en overeenkomstige gelegenheden meer en meer gebruikelijk wordt, de z.g. closed circuit televisie eveneens een rol spelen. Daar de eigenlijke openingshandeling zich afspeelt op een plaats waar slechts een zeer beperkt aantal personen zich kan opstellen, terwijl het karakter van de handeling als zodanig het al evenmin in de hand werkt om gemakkelijk direct te kunnen worden waargenomen, zal in een grote verzamelruimte op ongeveer honderdvijftig meter van de plaats der opening verwijderd een daar opgestelde bedrijfstelevisie-installatie het mogelijk maken, dat het gebeuren zonder enige moeite of inspanning door alle aanwezigen op de best denkbare wijze zal kunnen worden gevolgd. Er wordt daartoe gebruik gemaakt van twee camera's die een twaalfstal in de ontvangstruimte verspreid opgestelde monitors de begeerde beelden zullen doorgeven. De beeldregie en verdere technische verzorging is in handen van technici van Philips.

Draagbare transistor elektro-grammfoon met batterijvoeding

De nieuwe Philips transistor elektro-grammfoon AG 9147 biedt, ook op die plaatsen waar geen netaansluiting aanwezig is en waar tot dusver alleen gebruik gemaakt kon worden van een grammfoon met een opwindbare motor, alle voordelen van een normale — uit het lichtnet gevoede — elektrogrammfoon. De batterijmotor met een laag energieverbruik is voorzien van een automatische toerentalstabilisator waardoor ook bij bijna uitgeputte batterijen nog de juiste draaisnelheid wordt gewaarborgd. Door de nylon-kogel lagering der draaitafel en de speciaal-as wordt een soepele en constante „gang” verkregen.

De platenspeler is geschikt voor vier snelheden, die, door middel van een hefboomschakelaar met vijf standen ingesteld kunnen worden. In de vijfde stand, de zogenaamde nulstand, wordt het tussenwiel ontkoppeld van de motoras en van de draaitafel, zodat vervorming van het tussenwiel en de daarmee gepaard gaande onregelmatige gang worden voorkomen; de zelfsmerende werking van het tussenwiellager reduceert het onderhoud.

Door een speciale ingebouwde adaptor wordt automatische aanpassing voor 45-toeren-platen met een groot middengat verkregen. De batterijen, die zorgen voor voeding van motor en versterker, zijn in een apart en gemakkelijk te bereiken gedeelte ondergebracht en kunnen op zeer eenvoudige wijze verwisseld worden. Het complete tropenbestendige apparaat is ondergebracht in een moderne gemakkelijk te dragen koffer met afneembare deksel zodat zonder bezwaar ook platen met een grotere diameter gedraaid kunnen worden.

Pas aan- en opbouwserviezen

Keuze uit tientallen modellen en decors
In elke prijsklasse Eerst zien bij:

TEN HOLDER

Brink 14 - ASSEN

D. A. M.-remmen

zijn **SNEL**-remmen

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

*De zaak
van vertrouwen*

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H. MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaiersstr. b. d. Beurs), Tel. 30941-K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziersochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw mate-
riaal en geroutineerde chauffeurs
en geven U de verzekering van
100 procent service

Verdere inlichtingen en prijzen

REISBUREAU „HARMANNI“
Assen, Telefoon 2068

E.S.A. Touringcars

Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50
personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van
grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:

E.S.A. - MARUM - Telefoon 431

Wordt U verplaatst? Dan is

Meubeltransport NIEBOER

uw aangewezen adres

Winschoten
Tel. 2551

Emmen
Tel. 1372

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD

tel. K 5903 - 235

In- en Verkoop van gebruikte personen-
en vrachtwagens

Grote voorraad onderdelen, motoren,
wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en
Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 0/0

het gezelligste en goedkoopste
warenhuis van groningen
is en blijft uw warenhuis

galeries modernes

vismarkt 27 - groningen

REIST
met uw club en vereniging
per

ROLAND TOURINGCARS SLOCHTEREN

Hoofdweg 65 - Telefoon 05982-331

TJAART VAN DER MOLEN

Groningen, Pelzerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

**Aannemer van Grond- en
Baggerwerken
Verhuur van alle bagger-
materiaal**

schade

aan Uw wagen...

CAROSSERIEBEDRIJF

W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederijs

RIJKSPOLITIE- ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET
RESSORT GRONINGEN

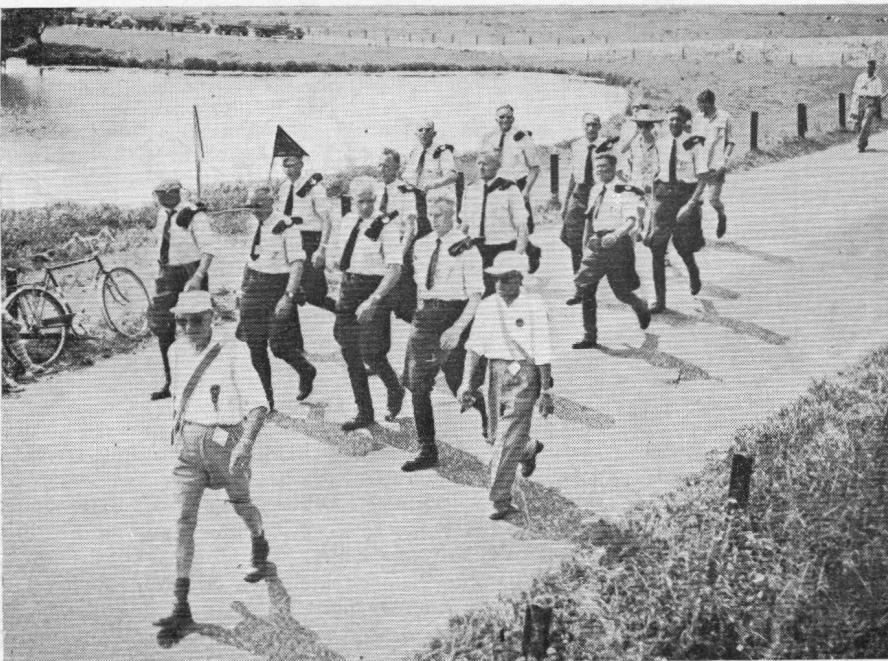
DE REFLECTOR

8e Jaargang
1 aug. 1959
No 8

B.

Vierdaagse Nijmegen 1959

*Het detachement van het
ressort Groningen*

MUTATIES

Verplaatsingen:

- Jager, A. de, wmr. 1e kl. rangno. 1005, van Tjerkgaast naar Oudega als post-C.
 Postma, J., wmr. rangno. 704, van Finsterwolde naar Oude-Pekela.
 Boer, K. de, wmr. rangno. 990, van Nieuwolda naar Finsterwolde.
 Kroon, F., wmr. rangno. 968, van Oude-Pekela naar Nieuwolda.
 Engelkes, J. J., wmr. 1e kl. rangno. 1547, van Oude-Pekela naar 't Zandt als post.C.

Organisatie:

Ingaande 1 juli 1959 werd uitgezet de post Midsland van de groep Terschelling.

Bevorderd tot wachtmeester de aspiranten:

- Veldman, P. J., Balk.
 Berendsen, M. Th., Buitenpost.
 Limbeek, G. J. van, Slochteren.
 Veen, K. van der, Uithuizen.
 Gehasse, J. W., Lemmer.
 Bloemendal, N. E., Franeker.
 Wal, C. van der, Koudum.

Geslaagd voor het diploma I Archiefverzorging:

- Aardema J., wmr. 1e kl., Groningen.

Gehuwd:

Postma, J., wmr., met mej. Sj. de Graaf, te Oude-Pekela.

Met eervol ontslag:

H. H. Melinga, wmr. 1e kl., rangno. 9, met ingang van 1-8-1959.

Orde-teken van Ridder in de Orde van Leopold II.

Bergsma, L. P., Off. der Rijkspol. 2e kl., Assen.

Gouden medaille, behorende bij de Orde van de Kroon van België.

Kleveringa, O. H., owmr., Hoogeveen.

Medaille 1e kl. behorende bij de Orde van Hamayoun.

Hiemstra, A., owmr., Stiens.

Geboren:

- Hermenda, d.v. wmr. 1e kl. J. A. Hoekema en H. C. Letter te Lemmer;
 Beitske, d.v. wmr. H. Dijkstra en P. Krol, te Joure;
 Geertje, d.v. wmr. 1e kl. J. Timmermans en A. Feitsma, te Zwaagwesteinde;
 Abele, z.v. de transportgeleider S. Middenorp en A. Tiesma, te Leeuwarden;
 Thea Sita, d.v. wmr. D. Keuning en S. Woudstra, te St. Johannesga.

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omfattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Opperwachtmeester F. de Vries, Districtsstaf Groningen; Opperwachtmeester T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Wmr. I. J. Krediet, Districtsstaf, Leeuwarden; Wmr. I. F. Zijlstra, Districtsstaf Assen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220-1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Schietwedstrijden res. Rijkspolitie, Leeuwarden

Na enkele dagen van regen en wind troffen we op zaterdag 4 juli j.l. schitterend zomerweer op de schietbanen van de vliegbasis in Leeuwarden. Bij uitstek geschikt voor onze te houden Districts-schietwedstrijd. In de gehouden bijeenkomst van de contact-commissie was besproken om deze wedstrijd op een enigszins andere leest te schoeien; bijv. in meer dan één klasse en met wat meer prijzen. Hierdoor zou dan tevens bereikt worden dat de minder-goede schutters ook eens in aanmerking konden komen voor een prijs, omdat bij vorige wedstrijden alleen 5 of 6 van de hoogste schutters hiervoor in aanmerking kwamen. Dit zou ook het wedstrijd-element verhogen en tevens medewerken om de spanning er tot het laatste toe in te houden. Nadat de groepscommdtn. de opgaven van de deelnemers hadden verstrekt en daarin tevens vermeld was het gemiddelde van de schietuitkomsten van elke man, werden de deelnemers in 3 klassen verdeeld. Om in elke klas ongeveer een gelijk aantal schutters te verkrijgen, werd de indeling als volgt geregeld: van 48 en daarboven in klasse A; van 40 tot en met 47 in klasse B en beneden 40 in klasse C. Van elke groep konden 3 tot 5 reservisten aan de wedstrijd deelnemen en in totaal werden 88 reservisten opgegeven. Van deze 88 werden 30 ingedeeld in klasse A, 29 in klasse B en 29 in klasse C. In totaal kwamen op en namen aan de wedstrijd deel 80 reservisten; 29 in klas A, 25 in B en 26 in C. Een en ander beloofde een spannende wedstrijd, omdat ook enkele nieuwelingen, die nog niet eerder aan onze wedstrijden hadden deelgenomen, waren opgegeven en waarvan de schietuitkomsten deden verwachten, dat zij een hartig woordje zouden meespreken.

De Districts-Adjutant Bleeker en zijn beide helpers de Owms. L. Reitsma en A. Boonstra, konden reeds direct om 13.00 uur aanvangen met de eerste schutters. Er werd op 3 banen geschoten, maar dit betekende toch dat per baan in 3 uur tijds 27 schutters moesten aantreden en schieten. Daarna nog enkele steun-series.

Maar een en ander was zo keurig geregeld, dat we even vóór 16.00 uur de wedstrijd konden beëindigen. Zelfs de laatkomers, die door hun werkzaamheden niet eerder konden verschijnen, hadden ook hun kans gekregen. Daar we gebruik hadden gemaakt van schietstaatjes (onze dank hiervoor aan de admin. v. d. Distr.Staf), konden we direct de drie hoogste schutters in elke klas aanwijzen; ze lagen om zo te zeggen, bovenop.

Om ruim 16.00 uur kon onze Distr.Commdt., die het laatste gedeelte van deze wedstrijd had bijgewoond, beginnen met het uitreiken van de groeps- en individuele prijzen. Van elke groep kwamen de 3 hoogste schutters in aanmerking voor de groepsprijs. Zodoende kwam de groep Hennaarderadeel naar voren met de res. Wms. J. Dijkstra (53), F. Reitsma (52) en A. Okkema (50), met tezamen 155 pnt. De groep Dantumadeel, die 2 jaren achtereen de zilveren wisselbeker in haar bezit had gehad moest deze nu aan Hennaarderadeel afstaan, en de res. Wm. J. Dijkstra mocht deze beker uit handen van Major Aalders in ontvangst nemen. Tevens verwierf de gr. Hennaarderadeel de verguld-zilveren medaille, uitgelooft door de Distr.Commdt. De 2e groepsprijs, een zilveren medaille uitgelooft door de res.-Adjutant Plaat, ging naar de groep Achtkarpspelen, die met de schutters R. Steendam (55), D. v. d. Veer (52) en H. Henstra (47) tezamen 154 pnt. had behaald. De 3e medaille, een bronzen en uitgelooft door de R.P.S.V.L., ging naar de groep Menaldumadeel met de schutters A. de Haan (53), P. Schram (50) en K. Terpstra (48), tezamen 151 pnt. Deze uitslagen zeggen u reeds dat deze race spannend was; slechts 4 pnt. verschil tussen de 1e en de 3e groep.

Nadat deze prijzen uitgereikt waren, ging de Distr.-Commdt. over tot de individuele prijzen.

In klasse A waren het de res. wachtm.: 1. G. Boomsma (Baarderadeel) met 56 pnt. (28); 2. Chr. de Jong

vervolg op pag. 5

Vierdaagse Nijmegen 1959

Op maandag 20 juli 1959 werd door twaalf mannen, vertegenwoordigende de Rijkspolitie uit het ressort Groningen de tocht aanvaard naar Nijmegen, om deel te nemen aan de 43-ste Vierdaagse van de N.B.v.L.O. Kort na de aankomst aldaar werd de intocht van de Belgische parachutisten gadeslagen. Deze komen per vliegtuig boven Nijmegen en worden per parachute neergelaten. Daarna gaan ze te voet Nijmegen binnen. Des avonds werd door enige van onze mensen het oog gericht op de vlaggenparade in het Goffert Stadion. Dit is een machtig schouwspel. In dat stadion wordt dan van ieder deelnemend land aan de vierdaagse, de landsvlag gehesen onder het spelen van het betrokken volkslied. Ons detachement werd gevormd door de Adjudant Overbeek (cmdt.), Opperwachtmeesters Rinsma en Kollen, Wachtmeesters 1ste klasse Uitham, Van der Veen, Venema, Luten, Bergman en Berduszek, de Wachtmeesters Iliohan, Schedeler, en de reserve wachtmeester Boersma. Door Rinsma, Schedeler en Boersma werd voor de eerste keer deelgenomen. De wachtmeester 1e klasse V. d. Veen ging voor de 15e keer op stap, terwijl Adjudant Overbeek en Wachtmeester Iliohan het voor de 10e keer gingen proberen. Wachtmeester 1e klasse Luten had het plan om het cijfer 9 te behalen, terwijl Uitham een zilveren kroon op zijn kruis wenste te zien. Opperwachtmeester Kollen, Wachtmeester 1e klasse Venema en Bergman waren naar Nijmegen gegaan om een zilveren kruis naar huis te slepen. Berduszek daarentegen liep voor de vierde keer. Als verzorgers waren zoals ieder jaar weer aanwezig de Opperwachtmeester A. Warntjes en de Wachtmeester 1e klasse E. Remerie. Zij werden bijgestaan door mevrouw Overbeek en mevrouw Warntjes.

Op dinsdag 21 juli 1959 te omstreeks 3.00 uur in de morgen, ratelde de op scherp gestelde wekker van Adjudant Overbeek ons wakker. Na het nuttigen van een kop thee en wat boterhammen werd de tocht begonnen, zij het dan met hier en daar een van leukoplast voorziene voetzool. De start vond plaats om 4.35 uur en al gauw daarna werd de Waalbrug „genomen” om de Betuwe door te trekken. Bij Elden werd de eerste rust gehouden waar een klein mankement aan een der voeten door verzorger Warntjes werd verholpen. Hier werd eveneens de inwendige mens versterkt met thee, melk en brood, zo mogelijk koffie met een scheutje cognac, een beste medicijn tijdens een wandelfestijn. De tweede rust vond plaats te Elst, waar weer enige blaren moesten worden vernietigd. In de plaats Elst stond de Luchtmachtkapel opgesteld om de wandelaars een beetje moed in te blazen voor het laatste, niet gemakkelijke traject. Te omstreeks 14.05 uur zat de eerste 50 kilometer er op. Het bezwete hemd werd alras van het lijf getrokken en de wandelaars gingen een douche of kuipbad nemen. Hierna een paar uur rust te bed met voetverzorging. Deze verzorging duurde niet lang, omdat er niet veel blaren waren gelopen. De tweede dag begon evenzo vroeg en eindigde om 14.10 uur. Deze dag werd gewandeld via Druten-Wychen langs de Teersdijk, naar Nijmegen en eindigde te omstreeks 14.10 uur aan de wedren zonder dat iemand letsel had opgelopen. De derde dag ging via Grave, Mook, Milsbeek, Plasmol, Groesbeek naar Nijmegen en eindigde omstreeks 14.15 uur. Toen zat er al 150 kilometer op en was er maar 50 meer over voor de vierde dag. Deze dag ging het via Mill, Beers, Cuyk, Mook naar Malden. Bij de rust te Beers werden wij door de Territoriaal Inspecteur, de Kolonel A. S. Fogteloo, diens echtgenote en zoon, verwelkomd. Tussen Beers en Cuyk stond weer de bekende Nutricia-wagen met voor iedere deelnemer een flesje chocomel, gratis te bekomen. In de plaats Cuyk was evenals an-

dere jaren een muziekkorps opgesteld om de deelnemers een beetje te verkwikken voor de laatste kilometers. Vervolgens ging de reis via Mook naar Malden langs de ogen van enige duizenden belangstellenden. Tussen Mook en Malden werd nog enige ogenblikken rust gehouden en werd door allen even een uitsmijter verorberd. Na het nemen van een foto door de zoon van de kolonel ging de reis weer verder naar de scheidingsweg, waar alle 5 groepen van het Korps Rijkspolitie zouden samen komen. Wij werden reeds opgewacht door de Rijkspolitie Kapel, die ons naar de finish zou dirigeren. Na voorzien te zijn van een schoon overhemd en gepoetste schoenen werden alle 5 groepen samengevoegd en gezamenlijk gingen we de laatste 6 kilometer in marstempo op de maat van de muziek naar het eindpunt, hetwelk te omstreeks 16.15 uur werd bereikt. De 200 kilometers zaten er op zonder uitvallers. Het is evenals andere jaren weer een pracht week geweest, dank zij de goede harmonie welke er heerste in de groep en mede dank zij de goede verzorging, welke niets te wensen overliet. De vier mensen, die onze verzorging behartigden, komt dan ook een grote hulde toe.

Wanneer de verzorging niet goed is, dan is vaak de harmonie in de groep stuk en dat is funest voor een vierdaagse.

Ik doe bij deze een beroep op de jongere garde, om de wandelschoenen eens aan te trekken en er op uit te gaan. De groep moet niet steeds uit de „oudjes” bestaan, er moet eens nieuw bloed in de vierdaagse detachementen komen. Het is heus wel te doen. Het spreekwoord van N.B.v.L.O. „Willen is Kunnen” is inderdaad een waar woord.

Wanneer men wil dan kan ieder de vierdaagse volbrengen en het is zo gezond voor een mens. Bij het lopen komen alle spieren in beweging en het luie zweet kan dan eveneens naar buiten treden.

De drie nieuwelingen waren vol enthousiasme en zullen een volgend jaar bij leven en gezondheid zeker weer gaan deelnemen.

De training welke aan de vierdaagse voorafging werd begonnen met 18 man, doch door ziekte e.d. moesten er drie deelnemers afzien van verdere deelname. Bij de eerste training van het district Groningen gingen al drie jonge mannen de strijd staken, omdat zij te moe waren geworden van 25 kilometer lopen. Eerst ging het gerucht van twee dezer jongelieden, dat zij de oudjes nog wel eens wat zouden laten zien, doch het is precies andersom gegaan, de oudjes legden de jongetjes in de luren.

Rest tot slot nog te vermelden, dat onze Territoriale Inspecteur, de Kolonel Fogteloo, onze groep bij de finish in hartelijke bewoordingen heeft toegesproken en ieder onzer een bloemenhulde in ontvangst mocht nemen. Wij hebben dit zeer op prijs gesteld.

H.W.B.

Een niet bestelde aardbeving

Lord Mountbatten deed in een B.B.C. programma eens het volgende verhaal: „Ik herinner mij eens op een conferentie van Stafchefs van de Marine van het Gemeenbest gezegd te hebben, dat als er ergens ter wereld een aardbeving zou plaats vinden de Britse Marine er binnen vier en twintig uur aanwezig zou zijn om hulp te bieden. De volgende dag was er een aardbeving in Klein-Azië, de dag na de aardbeving was er een Brits schip ter plaatse. Toen ik hen later van dit feit op de hoogte stelde dachten zij allen dat ik deze aardbeving met opzet had geënceneerd.”

RIJKSPOLITIE

in het huis van mejuffrouw De Ranitz te Groningen

Een somber gebouw, totaal ingebouwd door andere huizen in een achterafstraatje waar men zich afvraagt, hoe het mogelijk is geweest, zoveel licht en zoveel zon weg te sluiten; gebouwd in een tijd (1887) toen men veel heil verwachtte van inkeer en opsluiting en blijdschap en kleine levensvreugden niet waren weggelegd voor gederailleerden.

Een gebouw dat esthetisch en praktisch absoluut onaanangepast is, waarin sociaal en maatschappelijk onaanangepaste meisjes hun evenwicht moeten terugvinden.

Niettemin, toen als gevolg van een vooruitstrevende gedachte gesticht als „Doorgangshuis” voor prostituee's door mej. de Ranitz, dochter van de toenmalige burgemeester. In de loop der jaren — ongetwijfeld verband houdende met de wijzigingen en verbeteringen in het kinderrecht — is de opzet en zijn de werkzaamheden geheel gewijzigd en zijn deze komen te liggen in het vlak van opvoeding en heropvoeding van meisjes. Een opgave in deze omgeving bijzonder moeilijk; om deze meisjes, die in het algemeen de zon in het leven hebben gemist en nu zo nodig hebben in dubbele zin, weer begrip te doen hebben voor het mooie in het leven, voor de blijvende waarden, werken directie en personeel; wij wensen hun van harte toe, dat zij spoedig de in uitzicht gestelde nieuwe huizen kunnen betrekken; het zal hun taak verlichten.

Ter uitvoering van een initiatief van mejuffr. mr. M. A. Boom, waren groeps- en postcommandanten van het district Winschoten een middag de gasten van zuster Hoogenraad, die de leiding heeft en geeft in het Doorgangshuis, waar ongeveer 150 meisjes van 4—18 jaar en enkelen ouder worden opgevoed.

Wij werden ontvangen in de grootste zaal van de gebouwen — daar huizen genaamd — ook somber en zeer sober; soberheid was overal zodanig overheersend, dat een radiotoestel in een der lokalen als luxe bijzonder opviel. Prettig was het een uitstekend verzorgd kopje thee direct te kunnen gebruiken en dat was het ook, waardoor een prettige en gemakkelijke sfeer werd geschapen in deze omgeving waar wij mannen ons ietwat „welfremd” gevoelden. En als we al niet onder de indruk van de omgeving waren, dan kwamen we wel onder de indruk van zuster Hoogenraad, die dit matriarchaat bestuurt; men voelde haar aanwezigheid, ook als ze in een ander lokaal was, een geboren directrice.

Na een korte inleiding van — het zij mij vergund — onze officier toegevoegd voor de jeugdzaken, die ons voorstelde aan zuster Hoogenraad, vertelde de laatste ons een en ander omtrent het werk van haar en haar medewerksters waarvan een deel reeds is verhaald en de rest in ongeveer haar eigen woorden hierna volgt.

„Het is geen gewoonte om in deze gemeenschap van vrouwen, mannen te ontvangen en die van ons werk kennis te doen nemen, maar ik begrijp, dat het voor u, die uit hoofde van het beroep, dat zich steeds meer gaat bewegen op sociaal en maatschappelijk terrein, regelmatig in aanraking komt met onze pupillen, wel van belang is een blik achter de schermen te werpen. Het is evenwel niet gemakkelijk, omdat alles voor mij zo vanzelfsprekend is en gegevens, die u interesseren voor mij misschien gewoon of onbelangrijk zijn. Ons werk is vreemd voor buitenstaanders. Het doorgangshuis exploiteert vijf verschillende tehuizen van een aparte structuur voor verschillende categorieën meisjes met daaromheen een directie en een bestuur. Deze vijf tehuizen zijn ieder voor zich zelfstandig. Voor de po-

litie is het belangrijkste, het Observatiehuis, ongeveer gelijk als die er zijn voor jongens, waar meisjes worden opgenomen, die strafrechtelijk of civielrechtelijk zijn vastgelopen of dreigen te ontsporen. Zij komen hier via Kinderrechter, Raad voor Kinderbescherming, Voogdijvereniging en een enkele particulier. De observatie duurt ongeveer 3 maanden, waarbij met hulp van specialisten, psychiater, psycholoog, arts en eigen personeel een observatierapport wordt opgesteld met advies wat er moet gebeuren; dit advies wordt gezonden aan degene, die het meisje plaatste; deze adviezen zijn zeer verschillend bv. naar huis terug, omdat gedurende de drie maanden de situatie van het kind en het milieu grondig gewijzigd kunnen zijn; naar huis terug met toezicht; naar een interne betrekking en niet naar huis; naar een huis voor debele meisjes; naar een huis voor werkende meisjes enz.

Langer dan vier maanden in het Observatiehuis is in het algemeen niet goed voor de kinderen; het is daar dus een komen en gaan; zij krijgen in die periode zelf al het gevoel: er gaat iets gebeuren, er komt iets anders en het is niet goed die periode van onzekerheid te lang te laten duren. Dikwijls zoeken ze zelf mee om een goede oplossing uit de moeilijkheden waarin zij

vervolg van pag. 3

Districtswedstrijden te Leeuwarden

(Francker) met 56 pnt. (14) en 3. L. Wever (Francker) met 55 pnt. (27).

In klasse B waren het de res.Wms.: 1. R. Steendam (Achtkarspelen) met 55 pnt.; 2. B. Tilma (Ferwerderadeel) met 53 pnt. (30) en 3. A. de Haan (Menaldumadeel) met 53 pnt. (29).

Tenslotte in klasse C de res.Wms.: 1. D. v. d. Veer (Achtkarspelen) met 52 pnt.; 2. E. v. d. Woude (Westdongeradeel) met 46 pnt. en 3. A. Reitsma (Kollumerland) met 43 pnt. (de tussen (...) geplaatste getallen geven de uitkomsten der steunseries aan).

De Distr.Cmmdt. reikte met enige toepasselijke woorden, waaraan de humor niet ontbrak, de wisselbeker, medailles en waardebonnen uit en verheugde zich er over dat zoveel reservisten aan deze wedstrijd hadden deelgenomen en dat van velen gezegd kon worden, dat zij best geschoten hadden (er waren 17 schutters, die 50 of meer punten konden behalen).

Zo behoorde ook deze wedstrijd weer tot het verleden. Vanaf deze plaats willen wij een woord van hartelijke dank richten tot onze Distr.Cmmdt. voor het beschikbaar stellen van de medaille en de uitreiking der prijzen; tot de Distr.Adj. Bleeker en de Owms. Reitsma en Boonstra voor de vlotte wijze, waarop zij deze wedstrijd hebben kunnen verwerken; tot de R.P.S.V.L. voor het beschikbaar stellen van een medaille; tot Adj. De Vries en Greidanus van de schietbanen voor de grote service, die wij mochten ontvangen en voor de bereidwilligheid, waarmede onze verzoeken werden ingewilligd. Het was een mooie middag; we vertoefden voor ons plezier in de natuur op de schietbanen; de opkomst was groter dan ooit tevoren; en alle schutters ontvingen nog een kleine verrassing.

Pl.

geraakt zijn en werken mee; enkelen soms onverschillig, soms tegenwerkend. Vaak worden de meisjes door de familie gebracht, dat is prettig zo zonder dwang. We zijn ook in de gelegenheid om spoedgevallen op te nemen; als een meisje accuut moet worden opgenomen, hebben we een speciale kamer, waar ook de politie een meisje als het nodig is onder kan brengen. Na de observatie heeft het Doorgangshuis zelf andere mogelijkheden en dat is erg praktisch, omdat we niet afhankelijk zijn van andere inrichtingen.

Voor langdurige gevallen van heropvoeding is er huize de Ranitz; een moeilijk werk wat betreft de ongunstigste gevallen uit het observatiehuis; niet veel meisjes verlangen er naar, intengendeel ze zien er tegen op zo lang van hun vrijheid beroofd te worden. De minimum opnametijd is daar 1 jaar; het is niet mogelijk gebleken om deze ernstige gevallen in korter tijd te behandelen; b.v. meisjes die stelen, die veel op straat lopen en zedelijk dreigen onder te gaan. Zij moeten eerst tot rust komen; dan moeten zij een andere koers gaan varen en wennen aan regelmatig werk. Huize de Ranitz en ook het observatiehuis hebben een gesloten karakter; uit zich zelf kan er niemand uit, tenzij met list of geweld. Wel komen deze meisjes buiten het huis, doch dan onder geleide en toezicht; ze wandelen, zwemmen en gaan naar de gymnastiek.

Debiele meisjes worden bij ons niet opgenomen, omdat deze niet vatbaar zijn voor gesprekken; die zijn bij ons niet te genezen. Overigens kunnen de meisjes een opleiding krijgen, die hen ligt of bepaalde lessen volgen. Langzamerhand moeten zij ook weer wennen aan het contact met buiten en met normale mensen, daarom ontmoet het ook geen bezwaar, dat zij zwemmen als het bad open is voor anderen en als het kan mogen ze ook wel alleen boodschappen doen.

Andere meisjes kunnen direct van het observatiehuis naar het huis voor werkende meisjes, „t Brugje”; dezen zijn wel vertrouwd alleen uit te gaan en blijven in het Doorgangshuis om de sfeer of het milieu beter te doen zijn; ze werken in de regel buiten het Doorgangshuis en vallen dagelijks terug op 't Brugje; deze meisjes zouden ook een betrekking kunnen hebben waar ze intern zijn, doch deze die tevens „goed” moeten zijn, zijn er schaars.

Zo merkt u wel, er is een groot verschil in de huizen of afdelingen en dat brengt ook een soort standverschil mee voor de meisjes; een meisje uit het Brugje kan een vrij normaal meisje zijn, dat om een of andere reden niet thuis kan of mag zijn; zo een meisje wil niet over één kam geschoren worden met een meisje uit huize de Ranitz, dat b.v. het stelen niet kan laten.

De vierde afdeling is het Kinderhuis, daar spreekt het laatst gezegde ook sterk; dit zijn meisjes die niet verdorven zijn, maar bepaalde karakterfouten hebben, zoals onverdraagzaam, koppig, meisjes waar het moeilijk mee is te huizen; daar hebben we ongeveer 40 van van 4—18 jaar. Deze kinderen gaan gewoon naar school, naar de mulo of naar een betrekking; worden ze wat minder moeilijk, dan kunnen ze weer weg, soms na een jaar, soms na 8 jaar en enkelen blijven moeilijk. Het zijn kinderen waar de ouders geen raad mee weten of verschoppelingen; ook gaan ze bv. na een half jaar wel naar pleeggezinnen. In het kinderkuis worden soms hele kleinen opgenomen van 3 of 4 jaar oud. Voor ons werk is veel personeel nodig en voor de pillen veel tijd.

Dan rest nog ons kinderpaviljoen, waar kleintjes tot 3 jaar worden opgenomen; kinderen van ongehuwde moeders, die werken; kinderen waarvan de moeder zelf nog kind is en ook enkele gestoorden.

Het Doorgangshuis is een oude instelling op protestants-christelijke grondslag; het bestuur behoort geheel tot de Ned. Herv. Kerk en het personeel behoort tot zeer verschillende kerkelijke richtingen; rooms-katholieke kinderen worden niet opgenomen; dit is de

enige instelling in zijn soort in het noorden van het land. *Tenslotte nog dit en dat is een moeilijkheid waar wij wel eens mee zitten: er worden de meisjes soms beloften gedaan; soms door de politie, soms door anderen; vaak weten de meisjes zelf niet door wie, want zij hebben Kinderrechter, politie, recherche en anderen door elkaar; er wordt de meisjes wel eens gezegd: „goed je best doen, dan duurt het niet lang; als je slecht oppast duurt het verblijf langer.” Wel heb ik begrip voor de moeilijke taak, die de politie af en toe heeft als een agressief meisje opgehaald moet worden, maar het is niet doenlijk om een meisje, dat soms jarenlang door de ouders verknoeid is, b.v. in een half jaar te genezen, ook al past ze goed op. Eigenlijk moesten in veel gevallen de ouders opgeborgen worden, want daar ligt dikwijls de oorzaak. Wel kunt u de meisjes zeggen, dat het verblijf in het observatiehuis 3 tot 4 maanden duurt en dat daarna een verblijf in huize de Ranitz of elders volgt, dan zitten wij niet met beloften, die niet gehonoreerd kunnen worden.*

Overigens hoor ik nimmer klachten over de politie; wel scheppen de meisjes onder elkaar en tegen elkaar op over de behandeling, die zij hebben gehad.”

Tot zover zr. Hoogenraad, waar met belangstelling en duidelijke aandacht naar werd geduisterd; na haar betoog beantwoordde zij nog een aantal vragen door ons gesteld; onderwijl werd nog een kopje thee aangeboden, geserveerd o.m. door een meisje, dat haar opvoeding in het Doorgangshuis had gehad en niet meer weg wilde (23 jaar) en nu als dienstmeisje in het huis werkte.

Het bleek ons nog, dat het Doorgangshuis een zeer gewilde inrichting is, juist omdat het na de observatie diverse mogelijkheden biedt en dat men niet is ingenomen met de oude naam, die vermoedelijk ook niet overgenomen zal worden voor de nieuwe tehuizen, die gebouwd zullen worden aan de Haydnlaan te Helpman. Vervolgens hebben we onder leiding van zr. Hoogenraad een rondgang gemaakt door de huizen en zagen wij na de theorie de praktijk, waarvan ik reeds een indruk heb gegeven.

Tenslotte dankte mej. Boom namens ons allen voor het gebodene en bood zij zr. Hoogenraad een plant aan, wijzende daarbij op de symboliek tussen haar werk en de groeiwijze van die plant.

Wij denken wel eens, dat we het moeilijk hebben met bepaalde jeugdzaken, maar als wij er mee klaar zijn, dan komt het moeilijkste, de meisjes of kinderen weer in het goede spoor te brengen. Dit is dunkt me de winst van deze middag: begrip voor het opvoedkundige werk van anderen; gezien te hebben hoe onder moeilijke ja ongunstige omstandigheden, moeilijk werk verricht moet worden, waar gunstige resultaten van worden verwacht; vrij zeker spreken we ook met enige consideratie over de leiding als uit een dergelijke inrichting ontvluchtelingen plaats hebben.

Ontvluchtelingen zullen niet voorkomen, als ze opgesloten worden tussen vier muren, doch daar voedt men ze niet mee op.

J.

Te koop aangeboden:

Maatuniformkleding van de gepens. w. 1e kl. H. H. Melinga te Ulrum, t.w.: 1 nieuwe (eenmaal gedragen) duffelse overjas, ± maat 52, voor f 50,—; 1 tuniek (zo goed als nieuw) en 1 pantalon (id. id.), samen voor f 80,—. Te bevragen bij de Mat. Beheerder Staf Inspectie Rijkspolitie te Groningen, Verl. Hereweg 163.

Districtsschietwedstrijden te Leeuwarden

Onze jaarlijkse schietwedstrijd behoort weer tot het verleden.

Op 23 juni j.l. waren alle groepen, met uitzondering van Barradeel, Terschelling en de Parketgroep, de laatste moest helaas in verband met een plotseling opkomend transport verstek laten gaan, door een drietal schutters, vertegenwoordigd.

Behalve de wedstrijd in het „snelvuur” werd er ook „langzaam” geschoten en hoewel er z.g.n. uitschieters bij waren, kan toch niet gezegd worden, dat er zo daverend is geschoten. Het maximum werd door niemand bereikt en het laat zich aanzien, dat ook het schieten, waar de R.P.S.V.L. overigens tot dusver nog goede resultaten mee kon boeken, haar hoogtepunt heeft bereikt.

Ter gelegenheid van de prijsuitreiking memoreerde onze voorzitter dat ook en beklemtoonde vooral de constatering van het feit, dat het steeds weer dezelfde gezichten zijn, die in de prijzen vallen; de jongere garde is niet of slechts sporadisch vertegenwoordigd. De heer Districtscommandant, die de prijzen uitreikte, sloot zich bij die woorden aan en zou gaarne zien, dat bij evenementen als deze en overigens ook bij andere sportgebeurtenissen, het jongere personeel zich meer zou laten zien, daar anders de kans bestaat, dat er een tijd komt, dat wij geheel van de „kaart” zijn en dat kan toch geenszins de bedoeling zijn.

Nadat de voorzitter allen, doch wel in het bijzonder het secretariaat, gevormd door de Wmr. I. Krediet, die daar de juiste man voor is, gezien zijn uiterste accuraatheid en het personeel van de schietbaan, de heren Adj. de Vries en Greidanus, had bedankt, ging de Majoor Aalders tot het uitreiken der prijzen, bestaande uit fraaie gebruiksvoorwerpen, aangeschaft door Harsta, de onvolprezen koper op dat gebied, over en traden achtereenvolgens als prijswinnaars naar voren:

PISTOOLSCHUTTERS:

Groep **Idaarderadeel** vertegenwoordigd door: Owmr. J. De Goede; Wmr. I. T. Porte en Van der Haak. 1e prijs met 143 punten.

Groep **Franeker** vertegenwoordigd door: Adj. Lijklema; Owmr. Kooi en Wmr. I. Boot. 2e prijs met 135 punten, gevolgd door de **Districtsstaf**, vertegenwoordigd door: Adj. D. Zwerver en de Wmr.'s 1e klasse Kuindersma en Hartsta, 3e prijs met eveneens 135 punten.

KARABIJNSCHUTTERS:

Groep **Franeker** vertegenwoordigd door: Adj. Lijklema; Owmr. Kooi en Wmr. I. Boot. 1e prijs met 127 punten. Groep **Menaldumadeel** vertegenwoordigd door: Owmr. A. Boonstra; Wmr.'s Bijlsma en Kalt, 2e prijs met 126

punten, gevolgd door de Groep **Kollumerland** vertegenwoordigd door: Wmr. 1e kl. Prosee; Wmr. 1e kl. Koster en Wmr. Haringa, 3e prijs met 125 punten. Het verschil was dus wel zeer miniem.

De wisselbikers kwamen dus in het bezit van:

Pistool: Groep Idaarderadeel plus groepsmedaille.

Karabijn: Groep Franeker plus groepsmedaille.

Voorts waren er nog op elk wapen een zestal individuele prijzen, die werden behaald door:

Pistool: 1e pr. Wmr. I. H. Harsta, Distr. Staf met 53 p.; 2e pr. Owmr. L. Reitsma, Murmerwoude met 52 pnt.; 3e pr. Wmr. I. T. Porte, Oldeboorn met 51 pnt.; 4e pr. Wmr. I. E. Van der Laan, Vr. Parochie met 50 pnt.; 5e pr. Ad. D. Zwerver, Distr. Staf met 49 pnt.; 6e pr. Owmr. K. Boonstra, Giekerk met 49 pnt.

Karabijn: 1e pr. Wmr. I. K. Koster, Burum met 47 pnt.; 2e pr. Wmr. I. E. Van der Laan, Vr. Par. met 46 p.; 3e pr. Owmr. Kooi, Franeker met 45 pnt.; 4e pr. Owmr. K. Boonstra, Giekerk met 44 pnt.; 5e pr. Wmr. I. F. v. d. Berg, Verk. Gr. met 44 pnt.; 6e pr. Owmr. J. de Goede, Roordahuizum met 44 p.

De prijs voor de beste schutter op beide wapens werd toegekend aan: Wmr. I. E. van der Laan, Vrouwenparochie met in totaal op beide wapens 96 punten.

Het was bij uitstek geschikt schietweer; warm en niet te veel zon.

Wij kunnen terugzien op een mooie dag die behalve nuttig ook aangenaam kan worden geacht en hopelijk resultaten zal afwerpen in de toekomst.

ons 5-cent-fonds

Ondergetekende zegt hierbij hartelijk dank voor het ontvangen van een prachtige fruitmand bij gelegenheid van de thuiskomst uit het ziekenhuis en tevens nog voor de fruitmand haar tijdens haar ziekte thuis aangeboden.

Mevr. Meijer-Meiborg, Heiligerlee.

Hierbij betuig ik mijn hartelijke dank aan het 5 cent-fonds voor de prachtige fruitmand die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

J. Fluks,

Wmr. R.P. 1e kl., Onderdendam.

Hartelijk dank — leden van het 5 cent-fonds — voor het heerlijke fruit dat ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

De wmr. der rijkspol. 1e kl.
M. F. Foekema, Lemmer.

Ondergetekende werd bij zijn thuiskomst uit het ziekenhuis te Groningen, alwaar hij gedurende 14 dagen opgenomen is geweest, blij verrast met een prachtige fruitschaal. Daarvoor mijn hartelijke dank aan alle leden van het vijf cent-fonds.

D. Poelstra,

Wilhelminalaan no. 11, Zuidhorn.

Ter gelegenheid van mijn thuiskomst uit een ziekenhuis mocht ik o.a. een schaal met prachtig fruit ontvangen van H.H. Distr.C.-, personeel Staf en groepscommandanten, alsmede van de commissie en leden 5 cent-fonds.

Voor deze bliken van belangstelling en medeleven betuig ik u allen gaarne mijn hartelijke dank.

F. van der Veen, Joure.

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander — Hoogkerk

*De zaak
van vertrouwen*

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H. MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaijstr. b. d. Beurs), Tel. 30941-K5900

**TJAART
VAN DER MOLEN**

Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

**Aannemer van Grond- en
Baggerwerken**
Verhuur van alle bagger-
materiaal

**Maar voor uw verhuizing en
het opnieuw inrichten**

natuurlijk naar

J. Dieters

woninginrichting en meubeltransport
Anreperstraat 166 - Telef. 2706 - Assen

Want deze levert u al uw benodigdheden, als:
gordijnen, vloerbedekking en meubelen, tegen de
laagst mogelijke prijs, terwijl u zelf uw keuze kunt
maken op de toonzalen. Beleefd aanbevelend.

het gezelligste en goedkoopste
warenhuis van groningen
is en blijft uw warenhuis

galeries modernes

vismarkt 27 - groningen

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en
Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 0/0

Wordt U verplaatst? Dan is

Meubeltransport NIEBOER

uw aangewezen adres

Winschoten
Tel. 2551

Emmen
Tel. 1372

D. A. M.-remmen

zijn **SNEL**-remmen

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Bezoekt tijdens uw vakantie

Landgoed „Ekenstein“
Appingedam

HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT

Voor logies, partijen en diners. Tel. 05960-2715

Fa. Jac. Smedes & Zoon

De motorzaak voor Oldambt en Westerwolde

Blijhamsterstraat 9 — Telef. 05970-2472

Engelsestraat 32 — Telef. 05970-2321

WINSCHOTEN

**Emigratie en
Verhuizen**

Als één het kan

is **TIMMER** uw man

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

REIST

met uw club en vereniging
per

ROLAND TOURINGCARS

SLOCHTEREN

Hoofdweg 65 — Telefoon 05982-331

schade

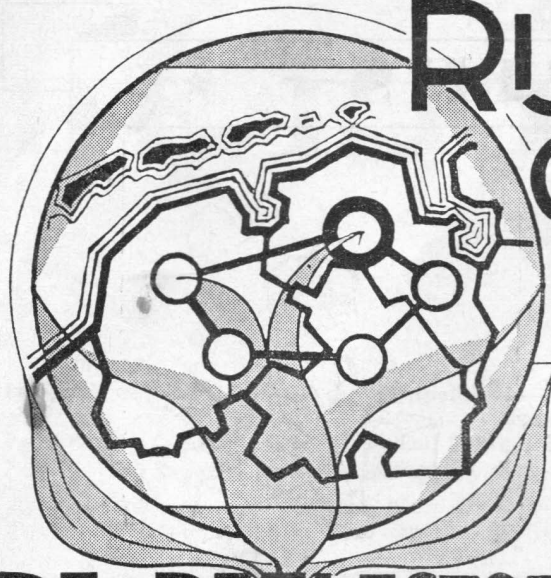
aan Uw wagen...

CAROSSERIEBEDRIJF

W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

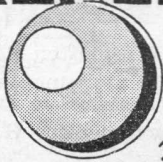

RIJKSPOLITIE- ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET
RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

8e Jaargang
1 sept. 1959
No 9

B.

Afscheid adjudant W. Boersma

Op 30 mei 1959 was het voltallig personeel van de groep Zuidhorn in zaal 't Holt bijeen om afscheid te nemen van hun groepscommandant, de adjudant W. Boersma, die wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd de dienst per 1 juni 1959 ging verlaten. Deze huldigungsbijeenkomst werd onder meer bijgewoond door de districtscommandant, de overste J. B. S. Römelingh, diens toegevoegde officier de 1e luitenant J. Ch. Warneke en de burgemeesters van de gemeenten Zuidhorn, Aduard en Hoogkerk. Tegen 10.15 uur werd de adjudant Boersma, vergezeld van zijn naaste familieleden, door het huldigungscomité de met bloemen versierde zaal binnengeleid, verwelkomd door de burgemeester van Zuidhorn, die mede namens zijn ambtgenoten, de scheidende groepscommandant dank zegde voor de samenwerking al die jaren ondervonden; spreker wenste de adjudant en diens echtgenote nog vele goede jaren toe en deed zijn wensen vergezeld gaan van een passend boekwerk en voor mevrouw Boersma, een bloemenstuk.

Tevens sprak de burgemeester een welkomstwoord tot de pas benoemde groepscommandant, de adjudant Kooistra. Nadat een kopje koffie en een rokertje gepresenteerd was, nam de overste Römelingh het woord, de burgemeester van Zuidhorn dankend voor de trakaties en de geboden zaalgelegenheid. In vogelvlucht gaf de overste een overzicht van de loopbaan van de scheidende adjudant; schetste deze als een politiemann die door zijn waakzaamheid en eenvoudige lijn van optreden gewaardeerd werd en wenste de heengaande adjudant en diens vrouw een welverdiende rust toe; gedachtig aan het spreekwoord: „Een tevreden roker is geen onruststoker” bood spreker een prachtige pijp aan. Namens het personeel van de groep Zuidhorn

sprak de opperwachtmeester Poelstra; hij complimenteerde de adjudant met de wijze waarop deze de groep had geleid en overhandigde een door het voltallig personeel geschonken boormachine en een bankschroef, alsmede voor mevrouw Boersma een bloemenstuk.

Hierna voerden verschillende sprekers het woord: de adjudant Niemeijer voor de groepscommandanten in het district, die de prettige samenwerking als „nevengroep” memoreerde en een elektrisch scheerapparaat aanbood; voor de afdeling Groningen van de Ned. Politiebond, de opperwachtmeester Staal, die de vertrekende adjudant kenmerkte als een getrouw bezoeker van vergaderingen en een bus sigaren offereerde; uit naam van de reservisten de wachtmeester Douma, die, onder aanbidding van een autoborstel, dank bracht voor het genoten onderricht; als afgevaardigde van de R.P.S.V., de opperwachtmeester Dobma, die zijn vroegere superieur hartelijk dank zegde voor de ondervonden medewerking op het gebied van de sport en een doos sigaren overhandigde; namens de personeelsvereniging de opperwachtmeester Oosting, die de vele malen dat de adjudant had voorgezeten herdacht en zijn gelukwensen gepaard deed gaan met een doos sigaren dankzeggend voor de ervaren medewerking, de opperwachtmeester Oldenburger uit naam van de districtsrecherche en tot slot de rustend adjudant K. Daling, die met zijn gelukwensen een doos sigaren aanbood. De adjudant Boersma, onder het presenteren van enige „spiritualiën” het woord voerende, dankte alle sprekers voor de woorden tot hem gericht en voor de ontvangen cadeaus. Hij zei wel iets, maar zo'n huldiging niet, verwacht te hebben. Dit was de afsluiting van een loopbaan waarin veel is bereikt.

v.I.

MUTATIES

Verplaatsingen:

- Voulon, E., wmr. 1e kl. rangno. 1313, van Garrelsweer naar Oude-Pekela.
- Heide, J. v. d., wmr. 1e kl. rangno. 1333, van Oude-Pekela naar Garrelsweer als post C.
- Hoekema, J. A., wmr. 1e kl. rangno. 489, van Lemmer naar Scharsterbrug als post C.
- Slot, J., wmr. 1e kl. rangno. 491, van Donkerbroek naar Haulerwijk als post C.
- Mulder, J., owmr. rangno. 388, van Haulerwijk naar Parketgroep Leeuwarden.
- Frikken, H., wmr. rangno. 536, van Nieuwolda naar de Verkeersgroep Amsterdam.
- Bansemá, H., wmr. 1e kl. rango. 2834, van Roodeschool naar de Verkeersgroep 's-Gravenhage.
- Speulman, H., wmr. rangno. 388, van Beilen naar de Verkeersgroep 's-Gravenhage.
- Pijkstra, J. G., wmr. 1e kl. rango. 733, van Verkeersgroep Groningen naar de Verkeersgroep Apeldoorn.
- Bakker, A., wmr. 1e kl. rangno. 453, van de Verkeersgroep Assen naar de Verkeersgroep Doetinchem.
- Dam, H. van, owmr. rangno. 750, van Niekerk naar Slochteren, als post C.

In de sterkte opgenomen:

- Dam, M. P. v. d., owmr. rangno. 361, overgekomen van Dalfsen, ressort Arnhem. Standplaats Exloo.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeester:

- Koorn, J., rangno. 262.

Geboren:

- Jan, z.v. monteur G. H. Koops en H. Polling te Assen; Willibrordus Franciscus, z.v. wmr. 1e kl. G. H. Bergervoet en E. H. M. Teunissen te Coevorden; Hendrik Jans, z.v. wachtmeester H. Speulman en A. M. Etten te Beilen; Gertje, d.v. wachtmeester H. Kremer en G. Jonker te Den Anel; Schelte Douwe, z.v. wmr. 1e kl. D. v. Randen en R. Roode te Veenklooster.
- Aangewezen als commandant over de groep Uithuizen:** Blanken, P., owmr. rangno. 241.
- Aangewezen als commandant over de post Niekerk:** Veerman, H. J., wmr. 1e kl. rangno. 1970.

5-cent-fonds

Hiermede betuig ik mijn hartelijke dank aan alle leden van het 5-centfonds voor de prachtige fruitschaal, die ik na mijn terugkomst uit het R.K. ziekenhuis te Winshoten, mocht ontvangen.

Froukje Engelkes, Thorbeckelaan 11 Oude Pekela.

Mijn hartelijke dank aan de leden van het 5-centfonds voor de prachtige fruitmand, die ik tijdens mijn ziekte heb ontvangen.

A. Miedema, Wachtm. 1e kl. te Nes (Ameland).

Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank voor de mooie fruitschaal, die ik na een verblijf van 12 dagen in het ziekenhuis bij mijn thuiskomst, van het 5-centfonds mocht ontvangen.

J. Westerhuis, Witteveen N. 98d, gem. Westerbork.

Toen ik een hele tijd op de stoel zat met een zere knie vond ik het maar wat fijn dat ik van het 5-centfonds een mooi boek kreeg. Hartelijk bedankt fondsleden!

Annie van der Veen, Kerklaan 1, Havelte.

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Opperwachtmeester F. de Vries, Districtsstaf Groningen; Opperwachtmeester T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Wmr. I. J. Krediet, Districtsstaf, Leeuwarden; Wmr. I. F. Zijlstra, Districtsstaf Assen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220-1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

DE REFLECTOR SEPTEMBER 1959

(Van de redactie)

Met dit artikel, trouwe abonné's zal het laatste nummer van de Reflector bij u op het bureau en in de huiskamer neerwarrelen.

In het aprilnummer van dit jaar werd van de zijde van de redactie reeds aandacht besteed aan de consequenties onder ogen gezien van de oprichting van een landelijk blad voor het Korps Rijkspolitie.

Naar aanleiding van dit artikel heeft de redactie van De Reflector van verschillende zijden de reacties van de lezers hierover gehoord. Harentwege mag daaruit de conclusie worden getrokken, dat het juist moet worden geacht de Reflector op te heffen, echter onder voorwaarde, dat in het nieuwe Korpsblad een (los) inlegvel wordt opgenomen, waarin in ieder geval de voor iedereen zo bekende „Mutaties” van bladzijde 2 worden vermeld (voor zover deze althans niet in het Korpsblad staan vermeld) en daarnaast een enkele locale gebeurtenis, waarvan gezegd kan worden dat het voor een ieder aardig, nuttig, belangrijk (of hoe u het ook noemen wilt) is om te weten.

Wat echter het belangrijkste is, en wat u vanzelfsprekend zal interesseren, is de financiering hiervan en de liquidatie van de kas van De Reflector en de „kapitaalgoederen.”

Hoewel de onkosten ook gedurende de afgelopen maanden van dit jaar vrij hoog waren, mag thans toch geconstateerd worden, dat de zaak „gezond” is.

Na aftrek van alle kosten over 1959 blijft in kas nog een bedrag over.

Wanneer thans tot terugbetaling aan de abonné's zou worden overgegaan — dit is per abonné ongeveer een bedrag van f 0,375, zijnde de bijdrage over het 4e

kwartaal van dit jaar — dan zou daarmee de liquidatie nagenoeg klaar zijn.

Met het oog echter gericht op de toekomst — met name op o.a. de financiering van een inlegvel in het Korpsblad en het daarin bijvoorbeeld voortzetten van de Sint Nicolaasprijsvraagtraditie, alsmede gelet op het feit, dat zeven en dertig centen ook al geen bedrag vormen, waarvan per gezin de „bloemetjes eens behoorlijk buiten kunnen worden gezet”, heeft de Redactie in overleg met de medewerkers in de Districten besloten nog niet tot restitutie over te gaan. De besprekingen met de Uitgeverij Schaafsma en Brouwer te Dokkum betreffende financiering, formaat, uitvoering en indeling van het inlegvel zijn nog gaande, zodat concrete gegevens thans nog niet kunnen worden verstrekt. Wel zij hierbij opgemerkt, dat in het oktobernummer van het Korpsblad hoogstwaarschijnlijk nog geen inlegvel zal worden aangetroffen.

Tot slot wil de Redactie gaarne een woord van bijzondere dank en erkentelijkheid uitspreken aan het adres van al diegenen, die in de afgelopen jaren de Reflector financieel en of in ander opzicht hebben gesteund of hun daadwerkelijke medewerking aan de uitvoering hiervan hebben gegeven.

Een extra woord van dank is hier stellig op zijn plaats t.a.v. de Opperwachtmeester Broens te Wehe voor het tot ieders tevredenheid bijhouden van de „abonné-administratie”, de medewerkers in de Districten en de staf en personeel van de N.V. Noord-Nederlandse Drukkerij te Meppel, voor de goede zorgen, die zij steeds aan opmaak, uitvoering, enz. hebben besteed.

De Redactie.

Afscheid H. H. Melinga te Ulrum

Op 17 juli 1959 werd in de raadszaal te Ulrum officieel afscheid genomen van de postcommandant der rijks-politie te Ulrum H. H. Melinga, die de dienst per 1 augustus 1959 met pensioen gaat verlaten.

Velen hadden aan de uitnodiging tot het bijwonen van deze middag gehoor gegeven.

De burgemeester van de gemeente Ulrum heette allen hartelijk welkom, speciaal de fam. Melinga, verder de districtscommandant der rijkspolitie overste Römelingh, adjudant Dijkstra, adjudant Overbeek en personeel van de groep Wehe, de aanwezige raadsleden, secretariépersoneel, de fam. Davids en het verdere gemeentepersoneel. Ook het comité uit de bevolking werd welkom geheten.

De burgemeester hield vervolgens een beschouwing over het werk van de politie-ambtenaar. Het is lang geen gemakkelijke taak doch volgens de burgemeester was Melinga er wel in geslaagd zijn ambt op de juiste wijze op te vatten en te verrichten.

Vervolgens werd Melinga de door de raad van de gemeente Ulrum in zijn vergadering van 11 mei j.l. ingestelde ere-penning met oorkonde overhandigd. De raad had hiertoe besloten op 6 juli j.l. Deze ere-penning zal slechts in enkele gevallen worden uitgereikt. Het moet niet zo worden dat straks velen met een dergelijke ere-penning in de gemeente rondlopen. Het is de eerste penning die wordt uitgereikt. Daarna bood de burgemeester de heer Melinga namens het secretariépersoneel een foto-toestel aan. Spreker wist niet, zo vervolgde hij, dat de heer Melinga ambities op het gebied van de fotografie of de kunst had. Hij hoopte, dat Melinga nog gedurende vele jaren van het toestel gebruik mocht maken, niet alleen in woorden doch ook in daden.

Hierna verkreeg de districtscommandant het woord. In enkele wel gekozen woorden nam deze afscheid van de heer Melinga. Aangezien het afscheid eerder werd gehouden dan hij had gedacht, kon hij zijn woorden niet van een blijk van waardering vergezeld doen gaan. Doch hij zegde toe, dat dit zeer zeker wel in orde zou komen.

Namens de groep Wehe (waartoe de gemeente Ulrum behoort) sprak de groepscommandant, adjudant Overbeek. Ook hij sprak waarderende woorden tot de scheidende. Nu een fototoestel was aangeboden door het gemeentepersoneel, bood hij namens de groep een bijbehorende blitz-apparatuur aan, onder de mededeling dat de groep Wehe verwachtte hiervan mee te profiteren. Hij bood mevr. Melinga een bloemstuk aan.

Bij monde van de opperwachtmeester Broens werd Melinga namens de alg. politie bond, afd. Winsum een portefeuille aangeboden.

Hierna sprak de wachtmr. 1e kl. Winters, als collega van de post Ulrum en namens de personeelsvereniging van de groep Wehe. Tijdens het in Kloosterburen gehouden provinciaal muziekconcours!! kwam het idee naar voren om de heer Melinga als ere-lid van de personeelsvereniging te benoemen. Eensdeels omdat Melinga de oudste in jaren is en anderdeels omdat Melinga gedurende vele jaren behoorde tot de groep Wehe. En ook omdat het aantal politie-ambtenaren in de groep

steeds kleiner wordt om op deze wijze het aantal personeelsleden op peil te houden. Hij bood Melinga een door de kunstschilder, tevens commandant verkeersgroep Groningen, ontworpen op oud Hollands papier, (Rath & Dootheefver) vervaardigde oorkonde aan. Bij monde van de heer D. K. de Boer, voorzitter van het in leven geroepen comité uit de bevolking, werden vele waarderende woorden gesproken.

In het bijzonder bleef spreker nog stilstaan bij de jaren '40-'45. Melinga heeft toen getoond een goed Nederlander te zijn.

Namens de bevolking bood hij de scheidende een vloerkleed met bijpassende deurkleedjes aan. Hij bracht naar voren dat de grote promotor in het comité mevr. Luth-Borg was.

Ook de heer Buwalda, oud politie-dienaar, zoals hij het uitdrukte, sprak de heer Melinga nog toe.

De heer Melinga dankte in enkele woorden de sprekers van deze middag. Hierna werd door de genodigden met een handdruk afscheid van de fam. Melinga genomen, waarna aan de bevolking van Ulrum gelegenheid werd gegeven om eveneens afscheid te nemen. Van deze gelegenheid hebben nog velen gebruik gemaakt. Rest nog te vermelden dat ter afwisseling van het geheel door een dameskoortje een tweetal liedjes ten gehore werd gebracht. Deze liedjes werden gedicht door mevr. Huizinga-Jagt, die van de burgemeester, voor het verrichte werk, veel lof kreeg toegezwaaid.

C. J. O.

Hier Londen....

door David Huw Jones

Een vrouwelijke aspirant chauffeuse had eens in een drukke Londense straat moeilijkheden met de versnelling van haar lesauto. De noodgedwongen achter haar wachtende automobilisten begonnen ongeduldig te claxonneren. Evencens in de file wachtende politie verzocht daarop door middel van een luidspeaker in hun auto de automobilisten het claxonneren te staken. Zij herinnerde de automobilisten er aan dat zij in strijd waren met de wet, welke onder artikel 85 en 104 van de Motor Verkeers Wet bepaalt dat men niet mag claxonneren wanneer men stilstaat.

Na deze mededeling was het zeer stil.

Toen hoorde men echter plotseling na enige seconden uit de luidspeaker van de politiewagen: „O, dat domme schaaap rijdt achteruit tegen onze bumper”!

Twec paarden klostten door de artiesteningang van het Palace Theater op weg naar een proef optreden voor de nieuwe show „Fine Fettle”, die onlangs in première is gegaan.

Boven de ingang staat te lezen:

„'s Werelds grootste artiesten zijn door deze ingang binnengegreden, en er zullen er in de toekomst nog velen volgen”.

Victory

het schip met de twee levensgeschiedenissen

Het verhaal van het beroemde vlaggeschip van Nelson door David Huw Jones

Men schrijft het jaar 1800. Op de scheepswerven van de Koninklijke Marine aan de Medway, in het graafschap Kent, lag een 40 jaar oud oorlogsschip weg te rotten. Men had dit onbruikbaar verklaard voor verdere diensten. Zij was van haar tuigage ontdaan en werd alleen gebruikt als gevangenis.

Terwijl het schip in deze staat lag, werd het opgemerkt door een belangrijk bezoeker aan de scheepswerven, namelijk door niemand minder dan Horatio, Lord Nelson. Nelson zag hier voor de eerste maal zijn „Victory”. Hij bekeek, met de blik van een zeeman, haar eens zo mooie gracieuze lijnen en trotse vorm en gaf het bevel om haar als zijn vlaggeschip op te tuigen. Zo begon het tweede leven van een van de beroemdste schepen uit de Britse geschiedenis.

Voor het begin van het verhaal moeten wij precies 200 jaar terug gaan, naar 1759. Toen werd de kiel van de Victory gelegd. Zij werd gebouwd van zwaar Engels eikenhout; de zware houten balken werden door middel van hardhouten pennen en koperen bouten van 60 cm lengte vastgenageld.

Zes jaar later werd zij te water gelaten en zij werd een van de mooiste schepen uit die tijd. Zij bezat 106 kanonnen, waarvan er 2 van een extra zwaar kaliber. De Victory gebruikte haar kanonnen bij elke schermutseling en ieder gevecht in verscheidene delen van de wereld gedurende de daarop volgende dertig jaar. Lang voordat zij het vlaggeschip van Nelson werd, was zij reeds het vlaggeschip geweest van andere beroemde zeelieden: Hood, Howe, Kempenfelt, en St. Vincent, om er slechts een paar te noemen.

Nadat Nelson het wrak van de Victory tot zijn vlaggeschip had benoemd, bleef hij bij haar tot hij op de brug werd neergeschoten door een Franse scherpschutter tijdens de slag bij Trafalgar in 1805. Ondanks de dood van Nelson bleef de Victory nog tot 1812 in actieve dienst, toen werd zij in de haven van Portsmouth voor anker gelegd, en gebruikt als opleidingsschip voor de Marine.

Dat het schip zeer solide gebouwd was, spreekt wel uit het feit dat zij de daarop volgende 110 jaar nog drijvende bleef in deze haven. Maar toen begonnen toch het water en het weer hun uitwerking te tonen op de eikenbalken en men was een ogenblik zeer bezorgd voor haar veiligheid.

De zaak werd zeer precair in 1922, toen de losgeslagen „Neptune”, die naar de sloper werd gebracht het schip ramde en een groot gat in de wand boorde. Een ogenblik leek het alsof het oude vlaggeschip gedoemd was om zelf ook in slopers handen te vallen. Maar het Britse volk sloeg de handen ineen, er werd een nationaal fonds opgericht ter bestrijding van de kosten van haar onderhoud.

Uiteindelijk werd zij aan wal gebracht, en in het beton gezet in de haven van Portsmouth in het oudste droogdok ter wereld, gebouwd in 1656. Zes jaar later was het schip omgetoverd van een zwart en wit geschilderde, vergane romp in een trots, geweldig schip.

Sinds 1928 is de Victory het nationale gedenkteken voor Lord Nelson en voor de Koninklijke Marine van zijn tijd.

In de afgelopen 31 jaar zijn meer dan 6 miljoen bezoekers uit alle delen van de wereld haar smalle gang-

boord opgelopen en hebben over haar dek gelopen, haar kanonnen en tuigage bekeken en met eerbied enige momenten vertoefd in de kleine hut waar Nelson stierf na het nieuws van de nederlaag van het Napoleontische leger te hebben vernomen.

De Victory is nog steeds in dienst. Tegenwoordig wordt ze gebruikt als het hoofdkwartier van de Marinestaf voor het gebied van Portsmouth. Als zodanig maakt zij nog deel uit van de Britse zeemacht — hetgeen altijd de wens is geweest van Nelson.

Het wereldkampioenschap ploegen

Meer dan 30 personen uit 16 landen zullen deelnemen aan de wereldkampioenschappen ploegen, die dit jaar op 7, 8 en 9 oktober in het graafschap Coleraine, in Noord Ierland zullen worden gehouden. De deelnemers zullen hun kunnen tonen in de prachtige omgeving van het plaatsje Armoy.

In de onmiddellijke omgeving is de prachtige kust van het graafschap Antrim, met de „Giant's Causeway”, een natuurlijke formatie basaltrotsen.

Een van de hoogtenpunten van de kampioenschappen van dit jaar zal de onthulling zijn door de Gouverneur van Noord Ierland van een „vredesmonument”, dat geheel is gebouwd van de steensoort die in de omgeving wordt gedolven.

De telefonische inlichtingendienst te Londen

Van 30 juni j.l. af is de telefonische inlichtingendienst in de Franse en Duitse taal het gehele etmaal te bereiken.

Deze zgn. „Teletourist Service”, die door de P.T.T. wordt uitgevoerd in samenwerking met het London Publicity Committee van de British Travel Association, geeft telefonisch een opgave van de belangrijkste evenementen die er op die dag te Londen en omgeving zullen plaats hebben.

De inlichtingendienst in de Engelse taal kon men reeds het gehele etmaal bereiken.

De telefoonnummers voor het verkrijgen van de gewenste inlichtingen zijn: ASK 9311 (Frans); ASK 9211 (Engels); ASK 9411 (Duits).

De straten in het West End van Londen en de parken zullen zeer binnenkort met speciale straat stofzuigers worden schoon gehouden.

Met een nieuw soort schoonmaakwagen worden momenteel proeven genomen en de gemeenteraad van Marylebone zal deze wagens zeer waarschijnlijk aanschaffen.

Een woordvoerder van de fabrikant deelde mee: „De wagens zuigen al het vuil op — zelfs lege sigaretten-doodsjes en kroonkurken van flessen. De wagens kunnen een uur werken zonder geleegd te worden”.

Bezweken voor de verleiding

„Hij” was 23 jaar oud, „zij” was 22.

„Hij” was bediende op de vaart, aardig werk, maar onder het personeel voelde hij zich een outsider en dat zat in zijn half Indische afkomst, concludeerde hij zelf. Als hij in de Nederlandse thuishaven aan wal ging, dan was er niemand die op hem wachtte, niemand, die nou eens echt blij was hem weer te zien en voor wie hij een mooi cadeautje kon meebrengen. Hij had nog wel een oom en tante, maar daar was het niet leuk meer sinds tante zich niet meer aan oom stoorde en rond liep met echtscheidingsplannen. In zijn eenzaamheid zocht hij geen contact met gerepatrieerden onder wie hij misschien nog wel een ver familielid had kunnen vinden, als hij zich de moeite had gegeven er een onderzoek naar te doen. Ongetwijfeld zou hij dan gezellig binnen de kring van oud-landgenoten gehaald zijn — als men het maar geweten had.

„Zij” was typiste bij een groot concern en verdiende voor haar leeftijd flink. Ze kon zich de weelde veroorloven van een kamer op een nette stand, er kwam een radio en pick-up. Ze kleepte zich aardig en was het „nette” meisje, dat wel opviel door haar olijfkleurige tint en mooie donkere ogen doch weinig contact had met anderen. Na haar moeders dood, nu vier jaar geleden, was vader hertrouwd en haar zusters trouwden ook, en langzamerhand was ze stilletjes haar eigen weg gegaan. Ze kwam niets te kort, maar een echte leuke familieband was er niet meer en dat miste ze. Vroeger in Indië — dát was lang geleden, maar mooi geweest.

Is het niet verrassend, dat deze twee jongelui elkaar op een zomeravond ontmoetten? Voor beiden was het alsof er een nieuwe wereld opening en het leven glans kreeg, reeds op die eerste avond. Bij de tweede ontmoeting wisten ze zich voor elkaar bestemd en maakten toekomstplannen vol idealisme. Beiden gingen sparen en samen zouden ze een toekomst bouwen. „Een aardig stel”, oordeelde men uit de verte, „die Indische Nederlanders trekken toch altijd weer op elkaar aan.”

„Hij” maakte nog eenmaal een reis mee als bediende en kwam toen met het besluit dat hij liever voortaan aan de wal zou blijven: hij wilde haar toch dagelijks kunnen ontmoeten. Hij kreeg werk, ongeschoolde arbeid, maar dat hinderde niet; wel was het salaris lager dan hij gewend was en daardoor kwam er van sparen niets. Alles werd goed gemaakt door gezellig samen op haar kamer plannen te maken. Het leven was mooi en schoon.

Toen het weer zomer was, kon er niet langer gewacht worden met in alle stilte naar het stadhuis te gaan en met zo weinig mogelijk kosten in het huwelijk te treden. „Zij” kon niet langer blijven werken en met veel moeite vonden zij een gemeubileerde kamer met gebruik van keuken. Na veel wikken en wegen was dit het voordeligst, want een huis zou hun vooralsnog niet worden toegewezen en meubelen waren te duur om aan te schaffen. Gelukkig deinsden ze terug voor „afbetalingsaanschaf”, en al was de huur f 25,— per week, het was om te doen. Ze zouden enorm moeten rekenen, want hij verdiende maar goed f 50,—, zodat praktisch de helft van het inkomen bestemd moest worden voor hun huisvesting.

Elke vrijdagavond werd er gewikt en gewogen hoe het huishoudgeld 't best besteed zou kunnen worden. 't Was zo weinig en het kostte vooral het jonge vrouwtje veel hoofdbrekens, maar ze kwam rond. Erger werd het toen het tegen St. Nicolaas liep en ze samen op de vrije zaterdagmiddag zich verlustigden in al het geëtaalde gebak en de hartige hapjes. Ze mochten er wel naar kijken, maar „zij” besliste dat

het niet gekocht kon worden, alleen maar een ons biscuitjes voor de zondag.

Met haar boodschappenmandje aan haar arm stapten ze een zelfbedieningszaak binnen, zij voorop doelbewust kiezend wat aan levensmiddelen gekocht kon worden precies binnen de grenzen van de opgemaakte begroting. Hij volgde haar elke week gedwee als zij haar inkopen deed, maar verlangend keek hij naar een blikje sardines en een hartig worstje of een potje vruchten. Zo binnen je bereik... hij had er toch zo'n trek in. Waren ze dan zo arm, dat dit niet kon?

Hij vestigde haar aandacht op de voordelige prijs, maar heel beslist knikte ze „neen”. Het maakt hem kregel en samen hadden ze er woorden over thuis, — een van de zeldzame onenigheden, waarvan hij later weer spijt had.

Maar die zaterdag vóór St. Nicolaas werd het hem te machtig. „Ik zeg niks”, overlegde hij in stilte, „'t is tjokvol in die zelfbedieningszaak, — ik pik het. Ik waag het.” Hij volgde haar op de voet, en koos mee uit bij de artikelen, waar zij in dubio bijstond. Maar veel meer aandacht schonk hij aan de blikjes conserven, waarvan er twee ongemerkt in zijn lege actetas verdwenen. Het fruit lokte hem... Een doosje pikante kaas, wat geconfitte gember... vooruit. Niemand zag het. Niemand?

Zij rekende af met de cassière, niets vermoedend en rustig. Hij keek zo achteloos mogelijk naar de buitendeur waardoor hij wilde verdwijnen. „Hebt u niets af te rekenen, meneer?” vroeg de cassière.

„Wij zijn samen,” lichte hij toe, „mijn vrouw heeft al afgerekend.”

De cassière wierp een blik op de actetas. „En dat dan?” Onzeker weerde hij af: „Dat hebben we verleden week al gekocht en betaald.” Voor hij verder uitvluchten kon bedenken zaten ze samen in het kantoorje achter de zaak en stelde de chef een verder onderzoek in, waarna de politie werd gewaarschuwd.

Toen wij als reclasseringsinstantie het jonge paar leerden kennen, was de baby reeds geboren en was de nood zo mogelijk nog nijperder. We hoorden geen klacht, maar constateerden een gelaten dragen van de zorgen, zoals zij waren. De verdiensten waren iets hoger, een paar gulden maar, en met schuchterheid kregen wij inzage van de stand van zaken. Hulp leek ons zeer gemotiveerd.

Toen beiden hun vertrouwen hadden geschonken en ons niet meer zagen als lastige indringers, konden we met vereende krachten gaan werken aan een oplossing. De man ging een vakcursus volgen in een technisch beroep, zodat hij meer kon gaan verdienen. Het probleem van de huisvesting werd, dank zij veler begrip voor deze zaak, ook opgelost. Er werd een bescheiden étage toegewezen, die acht gulden huur deed per week. Een oproep werd gedaan voor meubelen en ook dat lukte. Samen gaan ze, met hun baby, die inmiddels opgroeiende tot een leuke donkerogige kleuter, het leven door. Ze zijn altijd te vinden voor goede raad en het door de rechter „opgelegde” reclasseringscontact verloopt bevredigend voor alle partijen.

L.v.W.

In de Londense wijk Kennington verscheen een geheel nieuwe opvallende neon reclame. In grote letters staat er te lezen:

„Uw tanden klaar terwijl u wacht”.

De wilde jacht

★ Voor het vervoer van grond
en het ontgraven met draglines
is het adres

TRANSPORTBEDRIJF J. BOUWMAN & ZN.
PATERSWOLDSEWEG 340 - GRONINGEN

EEN VERTROUWD ADRES
voor uw **bedden** en **woninginrichting**

FA. B. HOLTHINRICHS
Ged. Singel 10 - ASSEN - Tel. 2801

MEDEMA Carrosserieën
voor elk bedrijf

TELEFOON 05960 - 2231, APPINGEDAM

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD
Telefoon 05903-235

In- en Verkoop van gebruikte personen-
en vrachtwagens

☆

Grote voorraad onderdelen, motoren,
wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

Adverteren doet verkopen!!

*De zaak
van vertrouwen*

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H. MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941-K5900

**TJAART
VAN DER MOLEN**

Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

**Aannemer van Grond- en
Baggerwerken
Verhuur van alle bagger-
materiaal**

E.S.A. Touringcars

Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50
personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van
grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:

E.S.A. - MARUM - Telefoon 431

het gezelligste en goedkoopste
warenhuis van groningen
is en blijft uw warenhuis

galeries modernes

vismarkt 27 - groningen

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en
Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 0/0

**Materialen voor tekenen en
kunstschilderen**

Tel. 25347 **K. BOSSINA**
Zuiderdiep 9

H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13
Tel. 30041
Groningen

D. A. M.-remmen

zijn **SNEL**-remmen

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Bezoekt tijdens uw vakantie

Landgoed „Ekenstein“
Appingedam

HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT
Voor logies, partijen en diners. Tel. 05960-2715

Fa. Jac. Smedes & Zoon

De motorzaak voor Oldambt en Westerwolde
Blijhamsterstraat 9 — Telef. 05970-2472
Engelsestraat 32 — Telef. 05970-2321

WINSCHOTEN

**Emigratie en
Verhuizen**

Als één het kan
is **TIMMER** uw man

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

Pas aan- en opbouwserveizen

Keuze uit tientallen modellen en decors
In elke prijsklasse **Eerst zien bij:**

TEN HOLDER

Brink 14 - ASSEN

schade

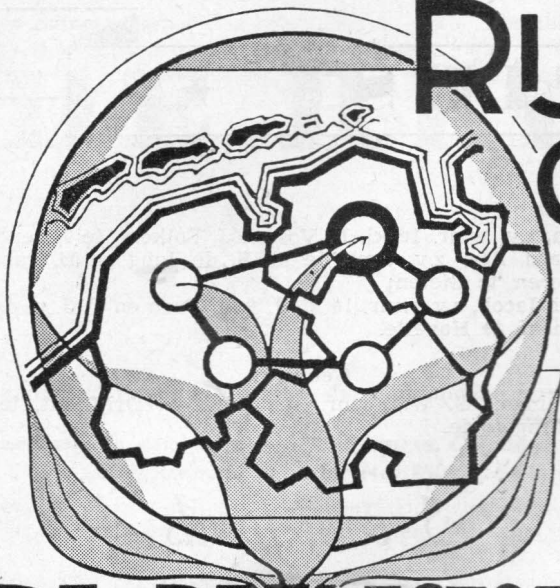
aan Uw wagen...

CAROSSERIEBEDRIJF

W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

RIJKSPOLITIE- ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET
RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

8e Jaargang
1 juni 1959
No 6

B.

40-jarig ambtsjubileum te Ruinerwold

gemeend op 19 mei buiten zijn groep, in alle stilte, zijn 40-jarig ambtsjubileum te moeten „vieren”.

Alhoewel het niet de wens van de jubilaris zal zijn, heeft de redactie van de Reflector toch gemeend enige aandacht aan deze „mijlpaal” te moeten schenken. Zij is er zich echter van bewust dat dit relaas — in overeenstemming met de herdenkingsdag van betrokkene — zeer sober dient te zijn. Daarom is zijn staat van dienst ook maar met een paar woorden aangehaald.

Uiting gevende aan zijn gevoelens voor deze zeer gewaardeerde groepscommandant, heeft de districtscommandant der Rijkspolitie te Assen, de dir. off. der Rijkspolitie 3e kl. E. A. Mackay, gemeend, in tegenwoordigheid van zijn toegevoegd officier, de off. der Rijkspolitie 2e kl. L. P. Bergsma, op 24 mei j.l. de bekende „cheque” persoonlijk te moeten uitreiken.

Adjutant Spa staat bij zijn personeel bekend als een zeer humaan chef, die altijd voor hun belangen opkomt. Door toezending van een gelukstelegram op 19 mei en aanbieding van een handboormachine bij zijn terugkeer, hebben zij de waardering voor hun groepscommandant niet onder stoelen of banken gestoken. Moge het de adjudant Spa ook in de komende jaren in alle opzichten goed gaan.

Red.

Op 19 mei 1919 als vrijwilliger bij het 3e Regiment Huzaren;

Op 21 april 1920 in dienst getreden bij het wapen der Koninklijke Marechaussee;

Op 1 maart 1943 wegens reorganisatie der politie overgegaan naar de Staatspolitie (Mar.);

Op 1 januari 1946 tot heden bij de Rijkspolitie, alzo luidt in het kort de staat van dienst van adjudant H. Spa, groepscommandant der Rijkspolitie te Ruinerwold.

Wars van alle openlijk vertoon, heeft adjudant Spa

MUTATIES

Verplaatsingen:

De Jong, D., wmr. 1e kl. rangno. 359, van Oostermeer naar Balkbrug (ressort Arnhem).
 Kasemier, H. J., wmr. rangno. 983, van St. Anna Parochie naar Holwerd.

In de sterkte opgenomen:

Aalderen, H. van, owmr. rangno. 149, overgekomen van Kortenhoef, ressort Asd. standplaats Borger.
 Rotman, D., wmr. rangno. 727, overgekomen van Uitgeest, ressort Asd. standplaats Roden.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeester:

Hindriks, J., rangno. 140, Sexbierum.

Bevorderd tot opperwachtmeester de wachtmeesters 1e kl.:

Biemold, H., rangno. 431, Nieuw-Schoonebeek.
 Karel, A. A., rangno. 432, Vledder.

Bevorderd tot wachtmeester 1e kl. de wachtmeester:

Wegman, M., rangno. 256, bereden groep Hoogeveen.

Met eervol ontslag:

Boersma, W., adjudant, rangno. 156, m.i.v. 1 juni 1959, Zuidhorn.
 Edens, K., wmr., rangno. 585, m.i.v. 1 juni 1959, Slochteren.

Geboren:

Roelofke, d.v. wmr. M. Haringa en J. E. van Dijk, te Kollum;

Harm, z.v. wmr. 1e kl. F. Vos en J. Folkers, te Assen;
 Bernard Ate, z.v. wmr. 1e kl. S. de Jong en H. van Wieren, te Gieten;
 Pieter Jacob, z.v. wmr. 1e kl. J. v. d. Veen en T. J. v. d. Schaaf, te Havelte.

Gehuwd:

Spanninga, G. W., wmr., met mej. A. Drijfhout, te Bellingwolde.

5 cent-fonds

Hiermede betuigt ondergetekende zijn hartelijke dank voor de kostelijke fruitschaal, die hij tijdens zijn verblijf in het ziekenhuis te Emmen van het Vijf-cent-fonds mocht ontvangen.
 Met vriendelijke groeten,

De wachtmeester der Rijkspol. 1e kl.
 van de parketgroep Assen,
 J. C. de Vries

„Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank voor het medeleven dat ik tijdens mijn ziekte in de vorm van een fruitschaal van het 5-cent-fonds mocht ontvangen”.

De wmr. 1e kl. B. de Vries,
 Slochteren

Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank aan de leden van het 5-cent-fonds voor de prachtige fruitschaal, alsmede voor de daarbij gevoegde wens tot beterschap die ik bij mijn thuiskomst uit het ziekenhuis kreeg aangeboden.

Simy Nolles,
 Pr. Beatrixlaan 39, Coevorden

Bij dezen betuig ik mijn hartelijke dank voor de prachtige fruitschaal, die ik tijdens mijn ziekte van het 5-cent-fonds mocht ontvangen.

De wmr. der Rijkspol. 1e kl.,
 J. Poepe, Knijpslaan, Kolham

Langs deze weg wil ik alle leden van het vijf-cent-fonds hartelijk bedanken voor de prachtige fruitmand, die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

J. v. d. Heide,
 Raadhuislaan 1, Oude Pekela

Ook zo helpen wij elkaar

Te koop:

Een nieuwe nog niet gedragen overjas (waterproof), maat 50. Prijs f 50,—.

Een nog in nachtdienst te dragen overjas — ook maat 50 — krijgt de koper cadeau.

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Opperwachtmeester F. de Vries, Districtsstaf Groningen; Opperwachtmeester T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Wmr 1. J. Krediet, Districtsstaf, Leeuwarden; Wmr. 1. F. Zijlstra, Districtsstaf Assen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220-1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Uitreiking eremedaille in goud behorende bij de Orde van Oranje-Nassau

Op woensdag 29 mei 1959 vond in de mooie raadzaal van het gemeentehuis te Grouw de uitreiking plaats van de eremedaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, aan de adjudant der Rijkspolitie **J. E. Klaassens**, commandant van de groep Idaarderadeel.

Naast de familie waren hierbij aanwezig de burgemeesters van de gemeenten Idaarderadeel en Utingeradeel, de commandant van het district Leeuwarden der Rijkspolitie en diens echtgenote, de heer en mevrouw Aalders, de 1e luitenant toegevoegd en diens echtge-

note, de heer en mevrouw Van Dijk, de districtsadjutant Bleeker, alle groepscommandanten, de districtsrecherche Leeuwarden, de bureauchef ovm. Oosting, het personeel van de groep Idaarderadeel en de directeur gemeentewerken Idaarderadeel, Leekstra.

Nadat burgemeester Walda de aanwezigen welkom had geheten, kwam de adjudant Klaassens de geheel bezette raadzaal binnen. Na binnenkomst sprak majoor Aalders hem toe, waarna luitenant Van Dijk het besluit voorlas, waarbij het H.M. de Koningin had behaagd, de adjudant genoemde onderscheiding te verlenen.

Vervolgens speldde de majoor Aalders de onderscheiden adjudant het eremetaal op de borst.

Onder het genot van een kop koffie met koek en een rokertje kwamen enkele sprekers naar voren. Burgemeester Walda sprak de adjudant toe en bracht naar voren, dat uit het toekennen van de onderscheiding duidelijk is gebleken van de waardering, die het werk van de adjudant kreeg; hij dankte voor de steeds prettige samenwerking. Aangezien het werk hem veel uit huis riep, wilde de burgemeester mevr. Klaassens ook in de hulde betrekken en bood haar, mede namens zijn collega Anker, een fraai bloemstuk aan.

Burgemeester Anker, daarna het woord voerende, roemde de adjudant voor de wijze, waarop deze altijd de moeilijkheden het hoofd bood en sprak zijn bewondering uit voor het geruisloos oplossen daarvan. Adjudant Looijenga sprak namens de groepscommandanten en bood bloemen aan; ovr. De Goede sprak namens het personeel van de groep en bood de draagmedaille aan. De directeur Gemeentewerken feliciteerde de adjudant en dankte hem voor de steeds prettige samenwerking. Adj. Bleeker, sprekende als oud-collega en als districtsadjutant, stak zijn respect voor de adjudant Klaassens als groepscommandant niet onder stoelen of banken. Het sportieve element werd vertegenwoordigd door de adjudant Dijkstra, voorzitter van de

R.P.S.V.L. Laatstgenoemde bracht de sportiviteit van de adjudant Klaassens naar voren en dankte hem voor de wijze, waarop de belangen van de R.P.S.V.L. op alle manieren gesteund werden. Ook deze laatste spreker liet zijn speech vergezeld gaan van een bloemstuk. Ten slotte nam adjudant Klaassens het woord. Hij bracht dank aan H.M. de Koningin voor de onderscheiding, hem verleend. De sprekers dankende voor de goede woorden en de lof, hem toegezwaard, wees hij erop, dat hij de dienst altijd had verricht, zoals hij dat

als politiemans en als mens voelde dat dat moest. Hij hoopte op deze wijze door te kunnen gaan tot de dag, dat hij zijn werk moest neerleggen. Na felicitatie van de gedecoreerde en zijn gezin vertrokken de aanwezigen in een prettige stemming.

Op deze, voor de adjudant Klaassens onvergetelijke dag, kwam in de avonden nog een deputatie van reservisten, die juist voor het examen geoefend man waren geslaagd, hem hun gelukwensen aanbieden.

H. T. C.

Uitreiking eremedaille in goud behorende bij de Orde van Oranje-Nassau aan de adjudant-rechercheur Foppe Sleiffer te Heerenveen

Woensdag de 29e april 1959 was voor het personeel van de Staf van het district Heerenveen, doch in het bijzonder voor de adjudant-rechercheur F. Sleiffer, een „gouden” dag.

Op die dag had de districtscommandant Heerenveen in één der zalen van hotel „De Koornbeurs” te Heerenveen al het personeel van voormelde staf, vergezeld van hun dames, doen bijeenroepen, met een voor velen nog in nevelen gehuld doel.

Met het vooruitzicht op de dag van de verjaring van H.M. de Koningin, had men wel begrepen, dat het ging om een Koninklijke Onderscheiding, doch meerdere leden stelden zich in stilte de vraag „Ben ik het?” — „Is hij het?”

De regie van de majoor Van Dijk was goed, zo goed zelfs, dat de echtgenote van de man die uiteindelijk in het middelpunt der belangstelling zou komen te staan, ca. een half uur voor het moment der onthulling nog aan de schoonmaak was, onwetend hetgeen haar boven het hoofd hing.

Nadat ieder voor zich rustig (of: inwendig onrustig) een plaatsje had opgezocht en aan elk der aanwezigen een consumptie was aangeboden, begon de districtscommandant met een inleidend woord omtrent het doel van het samenzijn, nog in het midden latende aan wie de eer te beurt zou vallen een Koninklijke Onderscheiding in ontvangst te mogen nemen.

Z.H.E.G. verzocht hierop de aanwezige personeelsleden — man voor man noemende — naar voren — en aan te treden. Het behoeft geen betoog, dat hierbij na het noemen van de eerste naam enkele klepperden en dat in de damesafdeling een gezichtje enigszins wit weg-trok, ten onrechte echter.

Na het aantreden van de geuniformeerde leden van de staf, werd, achter de rug der aangetreden en volkomen buiten weten van betrokkene, de familie Sleiffer binnengeleid, hetgeen uiteraard voor de niet opgestelde aanwezigen een openbaring was.

Majoor Van Dijk deed hierna voorlezing van het Koninklijk Besluit waarbij aan de adjudant F. Sleiffer werd verleend de „Eremedaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau”, gevolgd door uitreiking van de medaille zelve.

Hierna verzocht Z.E.H.G. de adjudant Sleiffer om even achterom te zien, hetgeen resulteerde in een uitermate verwonderd gezicht. Dank zij prima medespel van de schoonzoons van de betrokkene, de wachtmeester Das, zag hij daar zijn gehele naaste familie (de Amsterdammers inclusief, die tijdens een nachtelijke autorit waren gehaald) zitten.

Vervolgens weder het woord nemende, richtte de majoor zich tot alle aanwezigen, daarbij een uiteenzetting gevende van de redenen welke hadden geleid tot de betreffende voordracht, tevens stellend dat ook het hoofd van het Arrondissementsparket Leeuwarden, mr. Gelinck, terzake zeer gunstig had geadviseerd en

mede verheugd was over verlening van de onderwerpelijke onderscheiding.

De majoor haalde in vogelvlucht de gehele loopbaan van de onderscheidene naar voren, in het bijzonder beklemtonende het recherchewerk en de daarbij naar voren gekomen bijzondere kwaliteiten.

Z.H.E.G. stelde in het bijzonder in het licht de instelling van de adjudant Sleiffer om zich in alle gevallen niet alleen te beperken tot de afgeronde zaak zonder meer, doch zich ook steeds in te leven in de gedachtenwereld van zijn „klanten” en de achtergronden van de onjuiste handelingen dezer klanten, hetgeen vaak tot opmerkelijke resultaten had geleid.

Namens het voltallige personeel van de Staf overhandigde de majoor hierna aan adjudant Sleiffer een kleine draagmedaille behorende bij de originele onderscheiding, hierbij de wens uitsprekende dat dit geschenk vaak en met een goede herinnering ook inderdaad „gedragen” zou worden.

Zich vervolgens richtende tot mevrouw Sleiffer, plaatste de majoor de veronderstelling dat de aangesprokene zeker niet in geringe mate had bijgedragen tot het door haar man bereikte, waarbij zeker wel rekening mocht worden gehouden met het feit, „dat zij hem nam zoals hij was”, t.w. dat zij had gedooft, dat hij, vaak bezig zijnde met een „zaak” of zich inlevende in de persoonlijkheid van een „klant”, ondanks lichamelijke aanwezigheid thuis, vaak „afwezig” was.

Voor haar aandeel in dit alles, werd mevrouw Sleiffer door de districtscommandant namens het aanwezige personeel vereerd met een veelkleurig boekje tulpen. Hierna kregen alle aanwezigen de gelegenheid onder gezellige kout en uiteraard na de nodige gelukwensen persoonlijk te hebben aangeboden aan de gedecoreerde

en zijn familie, een door de adjudant Sleiffer aangeboden consumptie (verstevigd met gebak) te nuttigen. Ondertussen beklom adjudant Sleiffer, gemoedelijk als altijd, rustig het spreeschavotje voor een kort dankwoord.

Na dank te hebben gebracht aan H.M. de Koningin en aan degenen die Haar in deze hadden geadviseerd, dankte hij alle stafleden voor hun aanwezigheid en medeleven op deze dag en wel in het bijzonder voor de zijn vrouw aangeboden bloemen en de hem aangeboden draagmedaille.

Decoratie opperwachtmeester A. Scheepvaart

Woensdag 29 april 1959 was een bijzondere dag voor de opperwachtmeester der Rijkspolitie A. Scheepvaart te Makkum.

Te omstreeks 8.00 uur verscheen de districtscommandant te Leeuwarden, de dir. off. der Rijkspolitie 3e klasse P. J. G. Aalders met zijn echtgenote aan het Postbureau der Rijkspolitie te Makkum, om onder de deskundige leiding van de daar bekend zijnde opperwachtmeester-postcommandant Scheepvaart, de Makkumerwaard (een natuureservaat ten zuiden van de Afsluitdijk gelegen in het IJsselmeer) te bezichtigen.

Terwijl genoemde personen zich naar de Makkumerwaard hadden begeven, verzamelden zich echter aan het Postbureau te Makkum de heer Oosterhoff, burgemeester der gemeente Wonseradeel met diens echtgenote; de off. der Rijkspolitie 2e klasse A. C. van Dijk, toegevoegd officier van het district Leeuwarden met zijn echtgenote; de districtsadjudant Tj. Bleker; de groepscommandant der Rijkspolitie Wonseradeel, de opperwachtmeester P. van Doorn; de diverse postcommandanten van de groep Wonseradeel; het personeel van de post Makkum der Rijkspolitie en de „hoffotograaf” wmr. 1e kl. Wiekamp van de verkeersgroep der Rijkspolitie te Leeuwarden.

De komst van deze personen was geheel onbekend aan de opperwachtmeester Scheepvaart.

Te omstreeks 9.15 uur kreeg majoor Aalders last van „spit in de rug” en moest daarom het gezelschap terugkeren naar het Postbureau te Makkum, om zogenaamd vandaar weer naar Leeuwarden te vertrekken. Bij terugkomst aan het Postbureau kreeg Scheepvaart de „schrik van de dag”, zich realiserende dat dit voor hem wel eens wat bijzonders kon betekenen, daarbij bedenkend dat hij goed „in de boot was getrokken”. Een onparlementair woord, echter meer gebruikelijk bij de politie, ontgleed dan ook zijn lippen.

Toen de majoor Aalders, wiens „spit” opeens verdwenen was, met zijn echtgenote en de opperwachtmeester Scheepvaart binnen kwamen, bleek reeds de tafel gedekt te zijn.

Van de komst van het gezelschap en de reden daarvan was nl. tevoren mevrouw Scheepvaart ingelicht en deze had dit geheim, als goede politievrouw, op een bijzondere manier weten te bewaren.

Nadat te omstreeks half 10 de plechtigheid was gopend bij monde van majoor Aalders, las de luitenant Van Dijk het besluit voor dat het H.M. de Koningin had behaagd, aan de opperwachtmeester-postcommandant A. Scheepvaart te Makkum, het eremetaal in zilver, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau te verlenen.

Nadat de majoor verschillende verdiensten van de opperwachtmeester Scheepvaart had opgesomd, spelde hij de medaille op de borst van „het slachtoffer” en wenste hij hem van harte geluk met deze onderscheiding.

De opperwachtmeester die „bijna” ontroerd de onderscheiding ontving bracht dank aan H.M. de Koningin

Als man, „wars van uiterlijk vertoon”, gaf hij op heldere doch beknopte wijze uiting aan zijn oorspronkelijke gedachtengang m.b.t. de voorheen gebruikelijke methode ten aanzien van de vaak ten onrechte zo genoemde „lintjesregen”. Gelukkig, volgens spreker, vallen de onderscheidingen thans in ruime mate buiten ambtelijke kringen, hetgeen wel eens anders is geweest. Hij toonde zich zeer voldaan, hetgeen voor degenen die hem kennen, voldoende zegt.

Na een gezellig napraatje werd vervolgens de bijeenkomst beëindigd.

en voorts aan degenen die aandeel hadden gehad aan de totstandkoming van dit besluit.

Eén ding, aldus Scheepvaart, zit mij nog dwars. De beste collega-wachtmeester, zijnde mijn echtgenote, die ik volkomen meende te kunnen vertrouwen, heeft mij in de steek gelaten, daar nu blijkt dat zij achter mijn rug om, met superieuren heeft „gebabbeld”. Ik zal haar dan ook hierover onderhouden en proberen haar weer op het goede spoor terug te brengen.

Hierna sprak de edelachtbare heer Oosterhoff, als hoofd van de gemeente Wonseradeel. Deze bracht op de hem eigen vlotte wijze hulde aan de opperwachtmeester Scheepvaart en roemde deze in zijn verdiensten voor de Makkumer gemeenschap.

Makkum, aldus spreker, is een moeilijke plaats voor een politiemans en heeft een geheel eigen karakter. Gelukkig ligt daar achter, ter compensatie, de Makkumerwaard, waar de natuur zich wel van de mooiste kant laat zien en waar Scheepvaart zich dan ook gaarne in zijn vrije tijd ophoudt. Dit is echter maar weinig, daar Scheepvaart, als juiste man op de juiste plaats, zich in Makkum wel op andere wijze weet te „vermaken”.

De groepscommandant P. van Doorn, die hierna het woord kreeg, feliciteerde opperwachtmeester Scheepvaart namens het gehele personeel van de groep met de onderscheiding en bood namens hen de bij het eremetaal behorende draagmedaille aan.

Mevrouw Scheepvaart werd hierbij niet vergeten, doch „letterlijk” in de bloemetjes gezet.

Het geheel gebeurde onder het genot van een heerlijk kopje „leut” met traktatie en het gebruikelijk rokertje. Terwijl het personeel van de groep Wonseradeel, na de

officiële gebeurtenis en het vertrek van de autoriteiten nog wat na zat te keuvelen, kwam de territoriaal inspecteur der Rijkspolitie in het ressort Groningen, de dir. off. der Rijkspolitie 1e kl. A. S. Fogteloo met zijn echtgenote, die de gedecoreerde kwam feliciteren en tevens de felicitaties overbracht van de algemeen in-

specteur van Rijkspolitie te 's-Gravenhage. Al met al was het voor de opperwachtmeester Scheepvaart en zijn gezin een dag om nooit te vergeten. Opper Scheepvaart, wij hopen dat u nog lang in gezondheid deze onderscheiding moogt dragen.

J. F.

Nederlandse Week te Scarborough

Daar de, in 1958 voor de eerste maal gehouden, Nederlandse Week te Scarborough zo'n groot succes is geweest, zal er ook dit jaar een dergelijke week worden gehouden en wel van 15 tot 20 juni.

De Nederlandse regering en de Nederlandse handel hebben hun enthousiaste medewerking gegeven aan het plan, hetgeen tot resultaat zal hebben dat er in Scarborough een werkelijk continentale carnavalweek zal worden gehouden.

Twaalf Haarlemse bloemenmeisjes zullen bloemen uitdelen bij de openingsceremonie, tijdens de Nederlandse amusementsvoorstellingen en op verscheidene plaatsen in de stad tijdens de gehele week.

Een beroemd Amsterdams straatorgel zal door de stad rijden en dagelijks muziek ten gehore brengen.

Er zal een tentoonstelling zijn van traditionele Nederlandse klederdrachten, welke kostuums in bruikleen zijn afgestaan door het Nationaal Folkloristische Museum te Arnhem. Deze tentoonstelling zal voor het publiek dagelijks geopend zijn. Bovendien zullen er door vijf jongedames uit Arnhem dagelijks andere klederdrachten getoond worden in het Corner Café, North Bay.

In de County Garage Show Room in St. Thomas Street zal een demonstratie worden gegeven met de Test Auto van de Rotterdamse verkeerspolitie. Het voertuig zal worden bemand door leden van het Rotterdamse politiekorps.

De tentoonstelling „Nederlandse Markt” zal geopend zijn van maandag 15 juni tot zaterdag 20 juni.

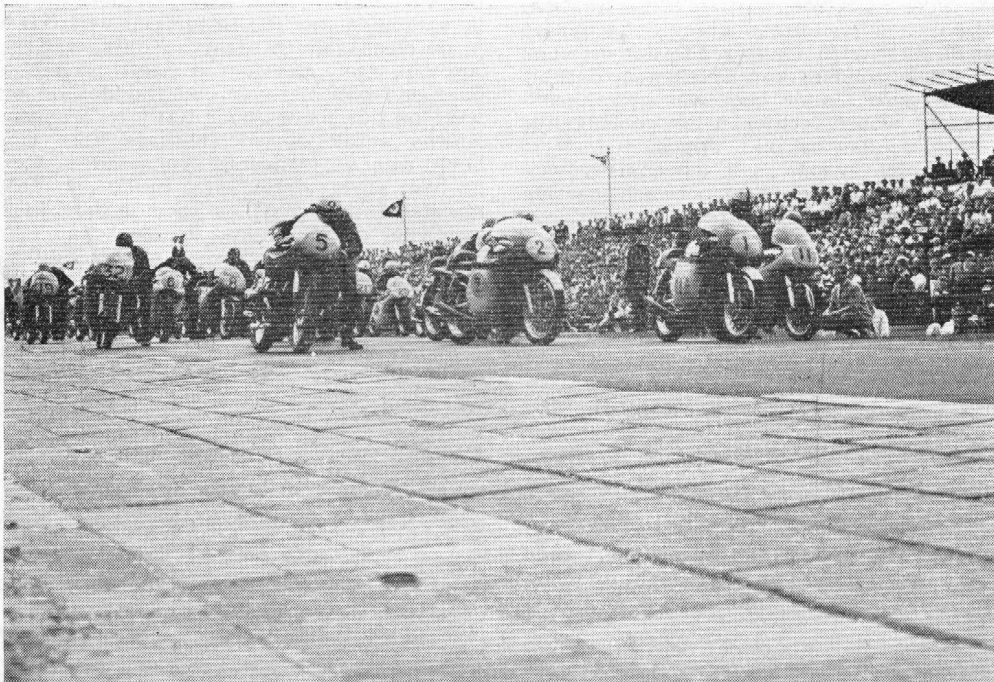
In de verzonken tuin, St. Nicholas Cliff (bij de Central Lift) zal een openlucht schilderijtentoonstelling worden gehouden.

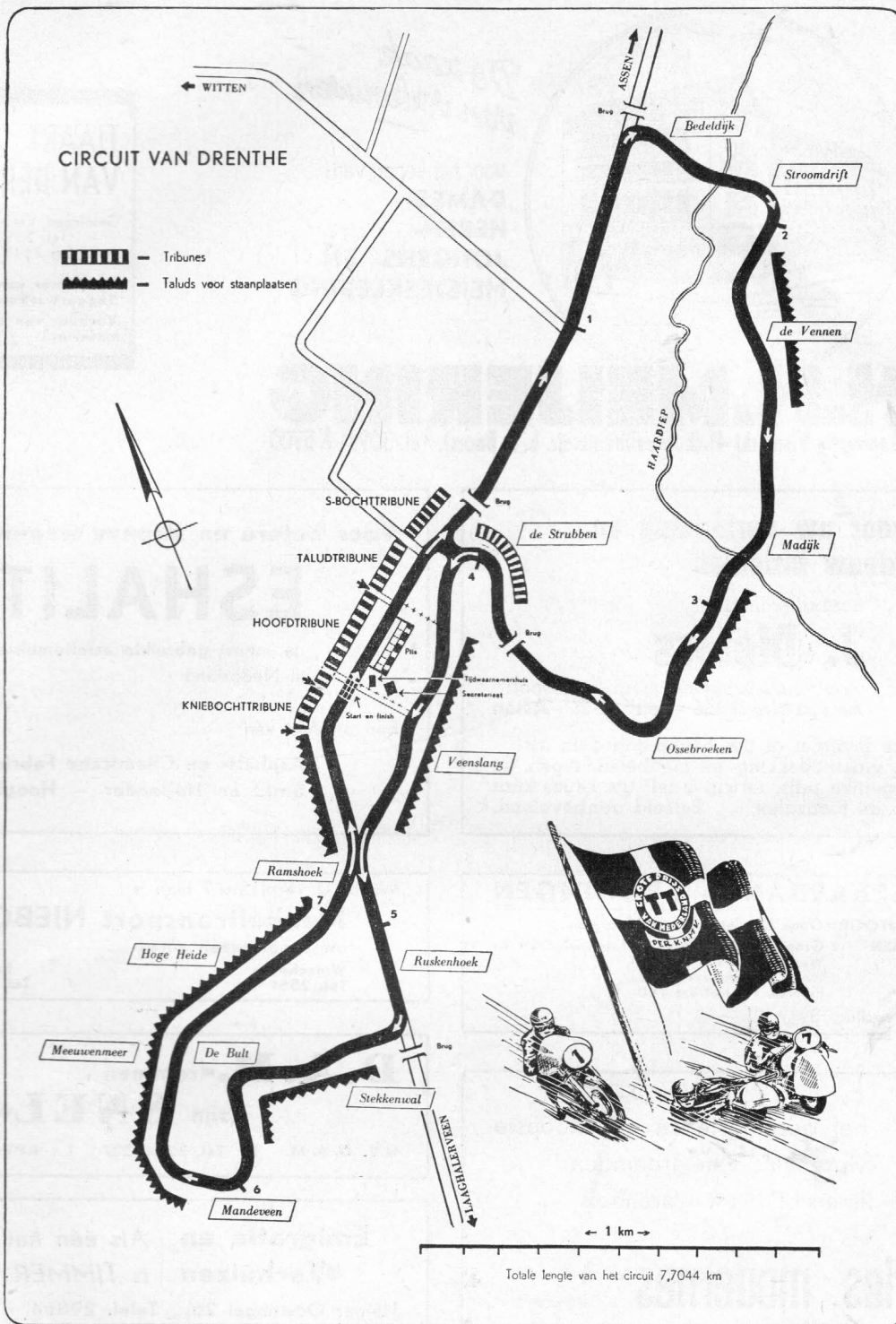
Tijdens het festival zal een smaldeel van de Koninklijke Marine een bezoek brengen aan Scarborough, doch dit is onderhevig aan het eventueel ontvangen van spoedeisende dienstopdrachten.

De volgende organisaties en personen, zullen tevens hun medewerking aan de Nederlandse week verlenen: de Haagse Ballon Club, die met hun bestuurbare luchtballon een ballonvaart zal maken, indien het weer zulks toelaat; de cabaretgroep „De Vuurpijl” met 27 medewerkers; een klompenmaker, die vorig jaar zo'n enorm succes is geweest, zal wederom in een van de grootste warenhuizen van Scarborough een demonstratie geven van het vervaardigen van klompen.

**STEUN NU HET WERK
VAN HET RODE KRUIS**

Grote Prijs van Nederland - Dutch TT 1959 zaterdag 27 juni 1959

Wedstrijden om het wereldkampioenschap ploegen

De wedstrijden om het wereldkampioenschap ploegen, die voor de zevende maal worden gehouden, zullen dit jaar op 8 en 9 oktober worden gehouden in het aardige kleine dorp Army in het graafschap Antrim in Noord-Ierland.

Er zullen teams aan deelnemen uit Nederland, Finland, Zweden, Noorwegen, Denemarken, Duitsland, de Ver-

enigde Staten, Nieuw-Zeeland, Italië, Oostenrijk, Canada en Groot-Brittannië.

REIST

met uw club en vereniging
per

**ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN**

Hoofdweg 65 - Telefoon 05982 - 331

*De zaak
van vertrouwen*

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H. MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941-K 5900

**TJAART
VAN DER MOLEN**

Groningen, Pelzerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

**Aannemer van Grond- en
Baggerwerken
Verhuur van alle bagger-
materiaal**

**Maar voor uw verhuizing en
het opnieuw inrichten**

natuurlijk naar

J. Dieters

woninginrichting en meubeltransport
Anreperstraat 166 - Telef. 2706 - Assen

Want deze levert u al uw benodigdheden, als:
gordijnen, vloerbedekking en meubelen, tegen de
laagst mogelijke prijs, terwijl u zelf uw keuze kunt
maken op de toonzalen. Beleefd aanbevelend.

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van

**Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander - Hoogkerk**

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en
Westerasingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 0/0

Wordt U verplaatst? Dan is

Meubeltransport NIEBOER

uw aangewezen adres

Winschoten
Tel. 2551

Emmen
Tel. 1372

het gezelligste en goedkoopste
warenhuis van groningen
is en blijft uw warenhuis

galeries modernes

vismarkt 27 - groningen

D. A. M.-remmen

zijn **SNEL**-remmen

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

**Emigratie en
Verhuizen**

*Als één het kan
is TIMMER uw man*

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

MEDEMA Carrosserieën

voor elk bedrijf

TELEFOON 05960 - 2231. APPINGEDAM

schade

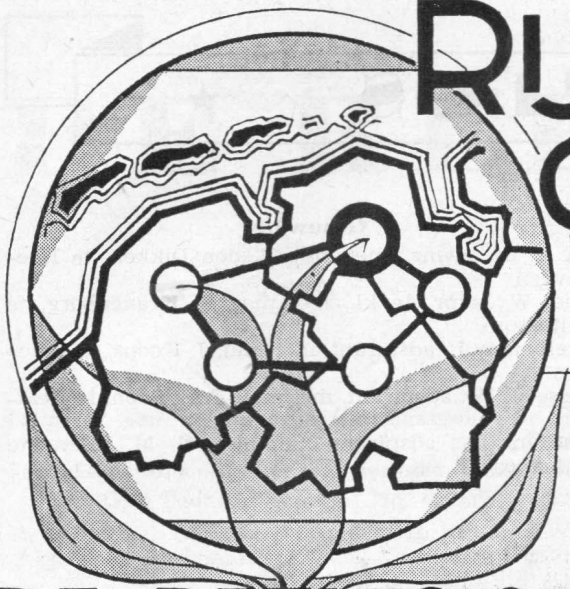
aan Uw wagen...

CARROSSERIEBEDRIJF

W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederi

RIJKSPOLITIE- ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET
RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

8e Jaargang

1 juli 1959

No 7

B.

De Begeleidingsploeg van de Rijkspolitie, welke o.a. dienst heeft gedaan bij het statiebezoek, dat Z.K.M. de Sjah van Perzië van 20 t/m 23 mei 1959 aan ons land heeft gebracht.

MUTATIES

Verplaatsingen:

- Kooistra, J., adj. rangno. 317, van Uithuizen naar Zuidhorn als gr.cdt.
 Pruis, J., wmr. 1e kl. rangno. 2298, van parketgroep Groningen naar Staf Inspectie Groningen Korps Rijkspolitie.
 Kemper, D., wmr. 1e kl. rangno. 437, van Oudega naar Oostermeer als post. C.-.
 Lammers, A. J., adj. rangno. 391, van Slochteren naar Sleen, als gr.cdt.
 Wal, C. van der, aspirant, van opleidingsschool Arnhem naar Koudum.
 Gehasse, J. W., aspirant, van opleidingsschool Arnhem naar Lemmer.
 Knevelbaard, J., aspirant, van opleidingsschool Arnhem naar Zuidhorn.
 Limbeek, G. J. v., aspirant, van opleidingsschool Arnhem naar Slochteren.
 Berendsen, M. Th., aspirant, van opleidingsschool Arnhem naar Buitenpost.
 Veen, K. van der, aspirant, van opleidingsschool Arnhem naar Uithuizen.
 Veldman, P. J., aspirant, van opleidingsschool Arnhem naar Balk.
 Bloemendaal, N. E., aspirant, van opleidingsschool Arnhem naar Franeker.

5 cent-fonds

Hierbij betuig ik u mijn hartelijke dank voor de mooie fruitschaal, die ik tijdens mijn gedwongen rustperiode, tengevolge van een ongeval, mocht ontvangen.

C. Faber,
 Violenstraat 47
 Assen.

Ook zo helpen wij elkaar

Te koop:

Een nieuwe nog niet gedragen overjas (waterproof) maat 50. Prijs f 50,—.
 Een nog in nachtdienst te dragen overjas — ook maat 50 — **krijgt de koper cadeau.**
 Inlichtingen Stafbureau ressort Groningen te Groningen.

Gehuwd:

- Vries, T. de, owmr., met mej. B. den Dikken, te Heerenveen.
 Kruise, W., wmr. 1e kl., met mej. L. Kranenburg, te Woltersum.
 Knevelbaard, J., aspirant, met mej. J. Koops, te Zuidhorn.
 Gehasse, J. W., aspirant, met mej. F. E. Boon, te Lemmer.
 Berendsen, Th., aspirant, met mej. G. M. Koers, te Buitenpost.

Geboren:

- Albert Nico, z.v. wmr. 1e kl. J. Westerhuis en M. Huijzing, te Witteveen.
 Kornelis, z.v. wmr. H. Kampen en G. Maring, te Oude Pekela.
 Hendrikje Wattelina d.v. wmr. 1e kl. M. Nijmeijer en H. G. Westerhof, te Hoogveen.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeestes:

- Postma, P., rangno. 210, Wommels.
 Lange, R. de rangno. 100, Diever.

Geslaagd voor het politiediploma Aa:

- Schut, H., wmr., Hallum.

Geslaagd voor het politiediploma B:

- Groendijk, L. wmr. 1e kl., Ternaard.
 Dijken, B. van, wmr. 1e kl., Hoogkerk.
 Foekema, M. F., wmr. 1e kl., Lemmer.
 Boersma, J., wmr. 1e kl., Hommerts.
 Medendorp, R., wmr. 1e kl., Leek.
 Heide, J. v. d., wmr. 1e kl., Oude Pekela.
 Limbergen, F. van, wmr. 1e kl., Uithuizen.
 Berg, G. v. d., wmr. 1e kl., Oude Pekela.
 Havenga, S. F., wmr. 1e kl., De Wilp.
 Postma, J., wmr. 1e kl., Jelsum.
 Prak, H. P., wmr. 1e kl., Uithuizen.
 Van der Aar, L. J., wmr. 1e kl., Groningen.
 Vries, B. de, wmr. 1e kl., Leeuwarden.
 Straver, H. G., wmr. 1e kl., Wijster.
 Ploeg, L. v. d., wmr. 1e kl., Stadskanaal.
 Kanning, A., wmr. 1e kl., Annen.
 Schuring, E., wmr. 1e kl., Pieterburen.
 Klein, R. M., wmr. 1e kl., Appingedam.
 Tuuk, W. A., wmr. 1e kl., Appingedam.
 Veerman, H. J., wmr. 1e kl., Niekerk.
 Meulen, Sj. v. d., wmr. 1e kl., Opende.

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Resson Groningen, omfattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Opperwachtmeester F. de Vries, Districtsstaf Groningen; Opperwachtmeester T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Wmr 1. J. Krediet, Districtsstaf, Leeuwarden; Wmr. 1. F. Zijlstra, Districtsstaf Assen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220-1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Het nieuwe Groeps- en Postbureau der Rijkspolitie te Exloo

Inspecteur-generaal opent groeps- en postbureau te Exloo

Donderdag, 18 juni 1959 was het voor de groep Odoorn een zeer bijzondere dag. Die dag toch werd het nieuwe groeps- en postbureau te Exloo officieel geopend. Na vele omzwervingen, waarbij de rijkspolitie eerst enige jaren in een serre van een oud café (tevens tijdelijk in gebruik als gemeentehuis) en daarna één jaar in een houten barak had vertoefd, waarbij wel eens het gevoel werd gekregen dat de politie als een noodzakelijk kwaad werd gezien, was het dan thans zover dat nu heus van een echt politieggebouw gebruik kon worden gemaakt.

De bijeenkomst tot opening van het gebouw was georganiseerd door het gemeentebestuur van Odoorn, waarbij burgemeester Van Rooijen natuurlijk het leeuwenaandeel op zich had genomen.

Omstreeks 14.30 uur, verzamelden een veertigtal genodigden zich in de raadszaal van het nieuwe gemeentehuis te Exloo.

De burgemeester kon hier in zijn welkomstwoord onder anderen begroeten de Alg. Inspecteur v. h. Korps Rijkspol. de Generaal Gerritsen, de Terr. Insp. v/h Ressort Groningen de Kolonel Fochteloo, Overste Warmoltz hoofd van de afdeling gebouwen en materieel, de Districtscomdt. de Majoor Mackay en Luitenant Bergsma; allen vergezeld van hun echtgenoten. Voorts waren aanwezig, het plaatsvervangend hoofd van de Directie Politie mr. A. M. van Liere, de Kantonrechter mr. Vierhoven te Emmen, de Officier van Justitie bij het Kantongerecht Emmen mr. Haarmar, Hoofd-Inspecteur Hilbers van de gemeentepolitie Emmen, en de burgemeesters uit de zuid-oost hoek van de provincie Drenthe, de ontwerper van het gebouw architect Steeneken, de aannemer en onderaannemers van het gebouw en vele andere genodigden.

Tijdens zijn begroetingswoord zei de burgemeester onder andere het volgende:

„Bij de bouw van het nieuwe gemeentehuis was er al op gerekend dat de politie bij ons in zou komen. We rekenden er helemaal op. We hadden als het ware al een bruid verworven en stonden, zoals men het zou kunnen zeggen, voor trouwen. Plotseling was de vrijage echter uit. Van het Ministerie van Justitie kwam de beslissing dat de politie niet bij ons in zou komen. Van deze beslissing waren we eerste enige dagen sprakeeloos. We konden het standpunt van het Ministerie niet begrijpen. Nu het nieuwe politieggebouw er echter staat en alles in kannen en kruiken in moeten we achteraf bekennen dat we toch volkomen akkoord kunnen gaan met de gang van zaken. Het nieuwe groepsbureau is een aanwinst voor de plaats, waarop we trots kunnen zijn.”

Na het welkomstwoord van de burgemeester begaven de genodigden zich, achter het plaatselijk muziekkorps, naar het dichtbij gelegen groeps- en postbureau, alwaar het personeel van de groep Odoorn met de karabijn aan de voet voor het gebouw stond aangetreden. Na aankomst van de genodigden werd het commando: „over de schouder karabijn” gegeven en werd de groep door de wnd. groepscommandant, ovmr. E. Vedder gemeld aan Luitenant Bergsma. Na het afzetten van de karabijnen kwam vervolgens van deze het commando „in de arm karabijn”, waarna de groep door hem werd gemeld aan de Districtscommandant Majoor Mackay. De Majoor presenteerde de groep vervolgens aan de Inspecteur-Generaal. Na een korte inspectie van Zijne Hoogedelgestrenge en na het weer laten afzetten van de karabijnen klonk daarna het commando: „presenteer karabijn”. Onder het spelen van het Wilhelmus door het muziekkorps, viel Districtsadj. J. Faber van

de Districtsstaf Assen de eer te beurt om de vlag voor het gebouw voor de eerste keer te mogen hijsen.

Na deze plechtigheid bood Machteld van Rooijen, het dochtertje van de burgemeester, de Generaal de sleutel van het gebouw aan, terwijl mevrouw Gerritsen bloemen en een doos bonbons ontving. Na opening van de voordeur door de Generaal, waarbij de burgemeester vanwege een verraderlijke windstoot nog achter zijn hoed aan moest hollen, werd het gebouw bezichtigd. Allen waren het er over eens dat het een prachtig gebouw is dat zeer zeker aan alle daarvoor gestelde eisen zal voldoen.

Na de bezichtiging ging het weer met de muziek voorop naar het gemeentehuis, waarheen ook het personeel van de groep Odoorn zich inmiddels reeds had begeven. Na aankomst werd in de raadszaal door de Inspecteur-Generaal een korte rede gehouden. Zijn Hoogedelgestrenge zei onder andere dat het niet zijn gewoonte was om bij de opening van een groepsbureau aanwezig te zijn. Deze opening was voor hem de eerste in zijn ambtsperiode als Inspecteur-Generaal. Ook zou dit groepsbureau zeer vermoedelijk het laatste zijn dat hij opende. Over het gehele land zijn een 430 groepsbureaus en het zou natuurlijk ondoenlijk zijn om bij iedere nieuwbouw aanwezig te zijn. Dat ik hier nu wel sta moet misschien geweten worden aan een „zwak ogenblik”, aldus de Inspecteur-Generaal. De burgemeester heeft me hiermede verrast. Er is echter ook nog een tweede reden, zei Zijne Hoogedelgestrenge: „De provincie Drenthe is namelijk een zwak van mij.” Ik heb vroeger al heel wat jaren in Drenthe gewoond, eerst als officier in het leger en daarna als Districtscommandant van de Koninklijke Marechaussee in Assen. In die tijd ben ik van Drenthe gaan houden en ik voel het telkens als een verademing om hier even te kunnen zijn.

De Inspecteur-Generaal sprak vervolgens de hoop uit dat het personeel van de groep Odoorn op dezelfde wijze zal voortgaan zijn diensten aan de gemeente te bewijzen. Tenslotte feliciteerde hij de burgemeester met het mooie gebouw dat deze er in zijn gemeente had bij gekregen en hij roemde de wijze waarop burgemeester Van Rooijen steeds weer had volgehouden om een goed onderkomen voor de Rijkspolitie te verkrijgen.

Op voorstel van de burgemeester verplaatste het gezelschap zich daarna naar de fraai ingerichte recreatiezaal in het gemeentehuis. Onder het genot van vele versvingen en versnaperingen werden aldaar nog verschillende toespraken gehouden.

Majoor Mackay, Commandant van het District Assen, was de eerste spreker. De Majoor dankte allen die aan het tot stand komen van het nieuwe gebouw hadden medegewerkt. Ook hij was vol lof over het aanzicht en de inrichting van het gebouw. „Ik voel mij als een vader, die blij is dat zijn kinderen het nog beter hebben dan hij zelf”, aldus de Majoor, want hoewel ook een nieuw Districtsbureau in Assen zeer zeker geen overbodige luxe zou zijn, ben ik toch blij dat de groep Odoorn thans in het bezit is van een aan alle eisen voldoende gebouw.

De architect Steeneken, hierna het woord verkrijgende zei dat hij het eerste moment erg tegen de opdracht om op de betreffende plek een groeps- en postbureau te plaatsen, had opgezien. Op die plaats stond, aldus spreker, een prachtige zeer oude boerderij, die daar zeer tot haar recht kwam. Verder zei hij dat het voor een architect één van de moeilijkste opgaven was om een groeps- en postbureau te ontwerpen. Volgens spre-

ker was het aan de ene kant zo dat de ruimten als bureaus moesten worden gezien, terwijl ook het karakter van woning niet geheel teloor mocht gaan. Hij was dan ook blij dat het ontwerp aller goedkeuring kon wegdragen en dat het nu zelfs het dorps-schoon ter plaatse verruimde.

Aansluitende op hetgeen door de architect Steeneken naar voren was gebracht, zei de burgemeester dat ook het gemeentebestuur dezelfde gedachten had gehad. Ook zij waren eerst van mening dat het jammer zou zijn deze boerderij te moeten verliezen. Gelukkig, aldus de burgemeester is het gemeentebestuur tijdig tot andere gedachten gekomen, terwijl ook het schoonheidsgevoel van de architect niet zover ging dat hij de opdracht weigerde. Als compensatie bood de burgemeester vervolgens de Generaal, met een: „Ik hoop niet dat u het meeneemt naar Den Haag”, een schilderij aan waarop de oude boerderij staat geschilderd. De Inspecteur-Generaal nam dit schilderij in dank in ontvangst en overhandigde dit vervolgens aan de wnd. groepscommandant, met verzoek dit schilderij in het nieuwe gebouw een goede plaats te geven.

Mr. A. M. van Liere, als vertegenwoordiger van het Ministerie van Justitie hierna het woord verkrijgende, bracht o.a. naar voren dat een groeps- en postbureau ondergebracht in een ander gebouw, zeer ondoelmatig

zou zijn. Bij de huidige bezetting is het niet mogelijk een bureau de gehele dag en nacht te bezetten. Voor het binnenkomen van eventuele berichten zou dan een beroep op een buitenstaander moeten worden gedaan. Is het groeps- en postbureau echter ondergebracht in een apart gebouw, waarbij tevens woningen zijn gebouwd, dan is er ook altijd nog de echtgenote van één der personeelsleden aanwezig, die een eventueel bericht op kan nemen. Spreker bracht in dit verband aan de politievrouwen alle hulde voor het vervullen van deze zo belangrijke taak. Alleen om de doelmatigheid te verhogen, wordt zoveel mogelijk, aldus spreker, aan een apart gebouw de voorkeur gegeven.

De wnd. groepscommandant, ovmr. E. Vedder, daarna het woord verkrijgende, bood namens de groepscommandant en het personeel van de groep, voor het nieuwe Groepsbureau de Generaal een door de ovmr. T. de Jonge vervaardigde medaillekast aan. Verder dankte hij voor het in gebruik krijgen van het nieuwe gebouw, terwijl hij beloofde dat het gebouw zal worden gebruikt en onderhouden zoals het de Rijkspolitie betaamt.

Nadat mevrouw Gerritsen een woord van dank had gesproken tot mevrouw Van Rooijen voor het gastvrij onthaal, ging het gezelschap, ongetwijfeld zeer voldaan, om ongeveer 18.30 uur, uiteen. AM.

Ingezonden

Onderstaande brief met bijlage bereikte de Redactie. Gaarne voldoet deze aan het verzoek tot publicering van de ware toedracht.

Mijnheer,

Heden kwam te mijner kennis een stukje in „De Reflector” d.d. 1 maart 1959, waartegen ik ernstig bezwaar heb.

De titel luidt „Hij had zijn gezicht niet mee” en slaat op mijn persoon. In dit artikel wordt gesteld, dat ik „mijn gezicht niet mee heb”, en later „’t mocht wat, een vent met zo’n gezicht”. Bovendien is de redactie van het verhaal onjuist, en zo gesteld leek het veel op een inbraak.

De ware toedracht is als volgt:

Nadat ik ontdekt had, mijn horloge vergeten te hebben, heb ik de hotelier gevraagd waar een horloger woonde, die de zaak aan huis had. Dit was tussen kwart over zes en half zeven. Ik ging naar het opgegeven adres, opende de deur die **niet** gesloten was, en bracht zo de alarminstallatie in werking. Het enigste wat ik doen kon in dit geval was wachten op de politie, en een arrestatie kon niet uitblijven.

De politie in E. belde de wachcommandant in U., die ik zeer goed ken, op. Het duurde vrij lang voor ik vrijgelaten werd, omdat de winkeljuffrouw, die vergeten had te sluiten op bruiloft was. Daarna bracht de politie mij terug naar mijn hotel. Na 14 dagen deed ik examens mondeling, en slaagde toen inderdaad. Op die dag bood de juwelier mij zijn verontschuldiging aan vergezeld van het horloge.

Ik ben hier hoofd van de school, en uit hoofde van mijn functie ben ik bestuurslid van verschillende organisaties, waar ook onze burgemeester voorzitter of bestuurslid is. Uiteraard heb ik genoemde heer deze belevenis verteld, en ook aan anderen. Maar nu geeft uw blad een volkomen andere, en foutieve lezing. „De Reflector” wordt ook door de burgemeester gelezen, en is nu in het dorp verzeild geraakt, zodat iedereen dit stukje heeft gelezen.

Het is logisch dat men zich nu afvraagt welke lezing van het geval juist is.

Ik acht het stuk voor mijn persoon beledigend, en verwacht van u, dat de fout wordt hersteld door een publicatie van de juiste gang van zaken in uw blad, en toezending van het desbetreffende nummer aan mijn adres.

Hoogachtend,

Hij had zijn gezicht niet mee

(vervolg)

Ons orgaan wordt veel gelezen, en soms door lieden die eigenlijk niets met ons corps te maken hebben. We kunnen dit moeilijk betreuren, maar soms kan dit onverwachte gevolgen hebben.

De Reflector belandde na een vertraging van enige maanden bij een vriend van onze „meester uit O”. Deze kende het verhaal, en was zeer verwonderd een geheel andere situatietekening te vinden als „meester”, intussen hoofd van de school, hem verteld had. Hij liet zijn vriend de mengeling van waarheid en verdichtsel zien, en deze klom boos, maar — zoals het een goede bovenmeester betaamt — beheerst in zijn vulpen om ons de juiste toedracht te berichten. Het ging zo:

De „meester uit O” bemerkte, dat hij zijn horloge niet mee had, en vroeg aan de hotelier een adres van een horlogerie waar de eigenaar na sluitingstijd te bereiken was. Omstreeks kwart over zes deed hij op ongeveer het drukste punt van de stad de deur van de juwelier open en stapte de winkel in. Het resultaat van deze simpele handeling was enorm. Nog nooit had deze brave burger zich met zo weinig moeite kunnen verheugen in zo’n geweldige belangstelling voor zijn anders toch niet opvallende verschijning.

De straat raakte verstopt door de honderden kijkers, en als begeleiding was er muziek ook. Weliswaar slechts één toon, maar daartegenover stond, dat je die tenminste een kilometer ver kon horen. U raadt het al, het was de alarminstallatie.

De politie werd hiertoe aangelokt als vliegen tot een honingpot en was spoedig ter plaatse. De „meester van O” zat rustig op zijn arrestatie te wachten, het enigste wat hij in dit geval doen kon.

Het bleek dat de eigenaar van de zaak met vakantie was, en de winkeljuffrouw die had moeten sluiten zo

vervuld was van het geluk van jonge menskinderen die hun bruiloft vierden, dat ze vergeten had de deur op slot te doen.

De rest is gauw verteld. De winkeljuffrouw werd van de bruiloft gehaald, en de meester las de krant op het politiebureau, of deed tenminste of hij las.

Nadat de feiten waren vastgesteld leverde de politie hem netjes af bij zijn hotel. Veertien dagen later deed hij mondeling examen en slaagde voor de hoofdkte. Voor één van de vakken had hij zelfs een 9.

En toen kreeg hij de excuses en het horloge van de juwelier.

In O. weten ze het wel „we hebben een beste meester, en er zit een kop op ook”.

(ongecorrigeerd overgenomen).

De afd. Zuidhorn op reis

Woensdag 3 juni 1959 was voor genoemde afdeling een belangrijke dag. Op die dag namelijk gingen de leden met hun dames een dag samen op reis. We werden per autobus van huis gehaald en verzameld. Nadat in De Wilp de laatste „passagiers” waren ingestapt, ging het in een vlot tempo naar Steenwijk, alwaar in het Prot. Mil. Tehuis de koffie werd gebruikt. Na de koffie gaf de leider van het Tehuis een overzicht van het werk in zulke Tehuizen en in het algemeen van het werk van Pro Rege ten behoeve van onze militairen. Hierna werd het Tehuis bezichtigd en deden een aantal dames en heren enkele spelletjes in de recreatiezaal.

Daarna werd de tocht voortgezet en reden we over de Veluwe naar 't Harde, alwaar eveneens het Prot. Mil-

Tehuis werd aangedaan. Nadat we hier een kopje koffie hadden gebruikt, werd een broodmaaltijd genuttigd. Tijdens de koffietafel gaf de leider van het Tehuis een inzicht in het werk van Pro Rege, waarbij wel bleek, dat hier een zeer nuttig en zegenrijk stuk werk wordt gedaan voor de Nederlandse militairen. Nadat ook hier weer de krachten waren aangevuld en de inwendige mens was versterkt, met er tussendoor een druk bezoek aan de recreatiezaal, werd de reis voortgezet.

De tocht ging verder over de Veluwe en over de Hoge Veluwe, waarbij rijkelijk werd genoten van de prachtige natuur. Als volgende pleisterplaats werd gekozen het Prot. Mil. Tehuis te Schaarsbergen, alwaar een vertering werd gebruikt. Ook hier weer vertelde de leider allerlei voorvallen uit het leven van onze militairen, waarbij het Tehuis een rol meespeelt en waaruit eveneens bleek, dat dit werk van onschatbare waarde is. De dag naderde haar einde en er moest over teruggaan worden gedacht. Via verschillende mooie plaatsen, waarbij nog even werd gestopt op de Posbank, ging het op Balkbrug aan, waar nog eenmaal werd gestopt om de inwendige mens te versterken.

Hierna ging het op huis aan. De stemming en het weer maakten het zodanig, dat er tot de laatste meter pret en vermaak was. In Zevenhuizen begon weer de distributie van de deelnemers en werden we allen weer netjes thuis bezorgd. Het was een prachtige dag geweest en vooral de dames hebben van dit reisje genoten. Zij waren nu echt in de gelegenheid om eens met elkaar kennis te maken, waarvan dan ook druk gebruik werd gemaakt. De tocht heeft zo goed voldaan, dat de dames van mening waren, dat dit één keer per jaar moest worden herhaald.

RM.

O, om in april in Engeland te zijn

door Penelope Turing

Dichters hebben altijd vol lof over de maand april geschreven. Zelfs Shakespeare heeft woorden gewijd aan de charmes van deze maand. Het zou dan ook niet moeilijk zijn om een boek te vullen met gedichten, die over deze maand zijn geschreven.

De reden waarom er zoveel over geschreven is, is niet ver te zoeken. Ofschoon er in april soms nog wel eens een frisse wind waait, en er vrij vaak een buitje valt, komt er gewoonlijk in april ook een periode voor, die alle dichterlijke beschrijvingen overtreft.

De Cairngorm bergketen in Schotland is in april nog bedekt met een laag sneeuw, maar in de tuinen van Edinburgh en in de beschutte dalen van de rivier de Tweed staan de bloemen reeds in volle bloei.

Het geluid van de voortstromende bergstromen in Wales vermengt zich met het gekwetter van de vogels en in Noord Ierland ontspringen alle knoppen. Door geheel Engeland staan de tuinen vol-met bollen, de heggen zijn uitgelopen, en aan de takken van de bomen komen de eerste groene knoppen te voorschijn. De huisvrouw slaat enthousiast haar stofdoek uit, bij de gedachte aan de grote schoonmaak. Het landschap is echter niet alleen goed geschrobd, maar het is volkomen nieuw.

Dit is de tijd om Groot-Brittannië op zijn mooist en vredigst te zien, lang voordat de vakantiegangers bezit van dit alles nemen. Men vindt gemakkelijker plaats in hotels en alles is goedkoper. Vele Britten trekken er in april ook een paar dagen tussen uit om enkele dagen door te brengen in een door hun geliefd plekje ergens in het land. Voor de overzeese bezoeker is het een ideale

maand voor en tocht per auto door dit land.

Londen is dan ook op zijn best. De parken en tuinen hebben een frisse groene kleur, het gras is overal bezaaid met duizenden goudgele narcissen; voor de ramen van de huizen staan bloemen, die het geheel een kleurig aanzicht geven, en op de hoeken van de straten staan bloemenstalletjes. In de winkels is iedereen beziel met de nieuwe voorjaarsmode, het concertseizoen is nog in volle gang, en ook van toneelstukken, opera- en filmvoorstellingen kan men nog volop genieten.

Temidden van dit alles hangen de zakenlieden hun bolhoed aan de kapstok, doen hun tweedjas aan, en stappen in de trein, die hen naar het noorden, naar Schotland, brengt, waar zij een tijdje op zalm gaan vissen. Anderen gaan naar Wales, en de forelvisseren gaan speciaal naar het westelijke deel van Engeland, daar april de beste tijd is voor forel, speciaal in de fascinerende wateren van Exmoor en Dartmoor, een streek, waar het voorjaar vroeg komt en de schoonheid van de natuur alle beschrijvingen slaat.

Er zijn paardenrennen in het gehele land. Een van de hoogtepunten zijn de paardenrennen, die gedurende drie dagen, gewoonlijk tegen de helft van de maand, in Badminton, in het graafschap Gloucestershire, de woonplaats van de Hertog van Beaufort, worden gehouden. De Hertog draagt de oude Koninklijke titel van „Master of the Horse” en de Koningin, die graag mooie paarden ziet, woont de „Badminton Horse Trials” gewoonlijk bij.

Shakespeare heeft april op verscheidene manieren on-

Vakantiegenoegens

sterfelijk gemaakt. Hij werd in 1564 in april geboren en stierf in 1616 in april. Het Shakespeare Festival te Stratford-upon-Avon opent gewoonlijk begin april en de hoogtijdag in Stratford is de geboortedag van de grote schrijver op 23 april. Deze dag is tevens St. George's Day, de dag van de beschermheilige van Engeland. Beroemdheden uit alle delen van de wereld wonen op 23 april de Verjaardagslunch in het theater bij. In de namiddag worden de vlaggen van vele naties in een van de hoofdstraten ontvouwd, en daarna gaat iedereen — theaterdirecteuren, ambassadeurs, geestelijken, acteurs, toeristen en dorpsbewoners — in optocht van het geboortehuis van de dichter naar de kerk.

Iedereen draagt bloemen, van enorme grote kransen tot de kleinste bosjes primula's, welke alle op het graf van Shakespeare worden gelegd.

Ook Londen herdenkt Shakespeare. Aan de zuidelijke oever van de Theems, waar eens het oude Globe Theater stond, komen jaarlijks veel mensen samen voor een bedevaart langs de oever van de rivier naar de plaatsen waar eens de theaters in de tijd van Elizabeth I stonden en naar die plaatsen waar indertijd de gevechten tussen beren en honden plaatsvonden. Tevens wordt er in de kathedraal van Southwark een herdenkingsdienst voor Shakespeare gehouden.

Cricket, het spel dat zo'n integrerend deel van de Engelse zomer uitmaakt, begint tegen het einde van april. Gewoonlijk worden er in de laatste week van deze maand een paar belangrijke wedstrijden gespeeld in verschillende delen van Engeland, terwijl de plaat-

selijke cricketers op zoek gaan naar hun witte sport-hemden, en het cricketveld gaan maaien en rollen. Al vindt u cricket de langzaamste sport ter wereld, toch moet u wanneer u in Groot-Brittannië bent een wedstrijd gezien hebben, of het nu een wedstrijd is in de gemoedelijke sfeer van Lord's Cricket Ground te Londen, of op een dorpscricketveld.

Om bloesem op z'n mooist te zien moet men naar het graafschap Kent gaan, of naar de streek die bekend staat onder de naam Bale of Evesham, het dal van Evesham, in het graafschap Worcestershire, waar men honderden ha boomgaarden zal aantreffen. De pruimen bloeien vroeg, gewoonlijk reeds in maart, kersen en peren in april en de tere rose bloesem van de appel krijgt men in mei te zien.

Wilde bloemen bloeien overal, de primula's in de heggen, de tere lichtgele sleutelbloemen, met hun heerlijke geur, op de open velden, de wilde narcissen aan de waterkant, en de grasklokjes in de beukenbossen, waar zij de aarde als het ware bedekken met een tapijt. De koekoek komt omstreeks april naar Engeland en in de wouden weerklinkt weer hun roep. De nachtegaal — die alleen in Zuid Engeland voorkomt — komt ongeveer dezelfde tijd terug, en een tijdje later komt ook de zwaluw, die de katten op de velden plagen met hun zwerige, uitdagende vlucht. Alle zijn mooi, alle behoren zij thuis in april, maar misschien zal u het langste het heldere, zoete gezang van de merel in gedachte blijven, die in de vroege morgenuren bij uw slaapkamerraam zijn morgenzang fluit.

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD

Telefoon 05903-235

In- en Verkoop van gebruikte personen- en vrachtwagens

Grote voorraad onderdelen, motoren, wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

Fa. Jac. Smedes & Zoon

De motorzaak voor Oldambt en Westerwolde

Blijhamsterstraat 9 — Telef. 05970-2472

Engelsestraat 32 — Telef. 05970-2321

WINSCHOTEN

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen

BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 0/0

Adverteren doet verkopen!!

*De zaak
van vertrouwen*

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H. MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941-K 5900

**TJAART
VAN DER MOLEN**

Groningen, Pelzerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

**Aannemer van Grond- en
Baggerwerken**
Verhuur van alle bagger-
materiaal

E.S.A. Touringcars

Nieuwe comfortabele reisswagens tot 50
personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van
grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:

E.S.A. - MARUM - Telefoon 431

het gezelligste en goedkoopste
warenhuis van groningen
is en blijft uw warenhuis

galeries modernes

vismarkt 27 - groningen

EEN VERTROUWD ADRES

voor uw bedden en woninginrichting

FA. B. HOLTHINRICHS

Ged. Singel 10 - ASSEN - Tel. 2801

Wordt U verplaatst? Dan is

Meubeltransport NIEBOER

uw aangewezen adres

Winschoten
Tel. 2551

Emmen
Tel. 1372

D. A. M.-remmen

zijn **SNEL**-remmen

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Bezoekt tijdens uw vakantie

Landgoed „Ekenstein“

Appingedam

HOTEL - CAFÉ - RESTAURANT

Voor logies, partijen en diners. Tel. 05960-2715

Pas aan- en opbouwserviezen

Keuze uit tientallen modellen en decors
In elke prijsklasse Eerst zien bij:

TEN HOLDER

Brink 14 - ASSEN

**Emigratie en
Verhuizen**

*Als één het kan
is TIMMER uw man*

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

REIST

met uw club en vereniging
per

**ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN**

Hoofdweg 65 - Telefoon 05982 - 331

schade

aan Uw wagen...

CAROSSERIEBEDRIJF

W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederijs